

رؤمان

گوران سعید

EDIT

نووسینی کتیبه کان

Where did you go to college?

Activity Log

Update Info

بۆ زانیاریتان: ئەم ئەگاوتتە وەک پەنج بە کار دیت

ئامانج: خزمەت کردنە بە خوینەر

رۆمان

مىنىنا

نوسىنى :

گۆران سىيد

پیشکەشە بە

ئەو مینایەیی کە ئە دوونیاکەیی تر ئە دایک ئەبیت

نازانم ئەوکات تەمەنم چەند بوو ، چونکە راستی من هەمیشە
کێشەم لە گەڵ کات و بەرواردا هەبوو ، من ئەو شتانەى که پڕۆژانە
پۆیستم پێیانە بیرم ئەچنەوێ چ بگات بە کات و بەروار ، ئەوەندەى
که ئەیزانم

تەمەنم کەم بوو ، تا ئەوەش بیر نەچوو بە بیلیم شتیک که زۆر
ئارەزووی کردنیم هەبوو بێت یاری کردن بوو یاری دوو گۆلی ،
هاوریکانم هەموو ئەوەیان ئەزانى که چەندە خووم گرتوو بە یاری
کردنەو ، یانى بەبێ من بۆ هیچ یاریە ک نە ئەچوون ، بێ ئەندازە
خۆم ماندوو ئەکرد لە یاری کردندا ، وام ئەزانى شتیک نیه بە
ئەندازەى یاری کردن خۆش بێت ، که وا ئەلیم باوەرپم پى بکه ،
چونکە کاتیک ئەچیتە ناو یاریگا و شوینی توپ ئەکەویت شتیک
لە خەیاڵتدا نامینیت ، خۆت بیر ئەچیتەو ، وا ئەزانى ئەو توپەى
شوینی کەوتوویت هەموو شتیکە سەرۆت و سامان ، دایک و باوک ،
با پیت بلیم تەنانەت خودا و خۆیشت بیر ئەچیتەو .

وتبووم مالمان لە لادى بوو؟! نا نەم وت بوو مالمان لە لادى بوو
، لادىیە کى بچووک لە بنارى شاخیکە ، خەلکە کەى هەندیکى زەوى
و زاریان هەیه هەندیکىشیان مەرۆ مالاتیان هەیه ، هەندیکىشیان
هەردووکیان ، مالىکى تیدا نیه ژيانىکى زۆر جیاوازی هەبیت ، ژيان
لە لادىکەى من هەمووان تا رادەیه کى زۆر لەیه ک ئەچن کەسیک

تا ئیواره شوانه ، کهسیکی تر تا ئیواره خهریکی کشتوکاله ، ئیتر که له لادی ژیايت ناتوانیت

به دهستی به تال دابنیشیت ، هه ر ئه بیته کاریک بکهیت ، منیش وه کوو هه مووان هه ندیکجار شوانیم ئه کرد ، یان هه ر کاریک تر که بمزانیبایه له گه ل توانامدا ئه گوونجیت ئه مکرد ، هه ندیک له کاره کانیش له سه رووی توانای خو مه وه بوون ، به لام ئیتر ئه بوو هه ر کاریک بکه م وه کوو هه مووان

هه ندیکجاریش وه کوو کریکاریک ئه چووم بو ئیش ، ئیشکردن له لادیدا وه کوو شار نیه جیاوازیه کی زوری هه یه ، ئیشی لادیکیه ئیمهیش هه ر دهسکه نه کردنی نوک و نيسک و رهشکه ، وه هه ندیک جاریش پارچه کو له و بزار کردن ، یان په موو چنینه ، ئاسان نیه ئیشکردن به لام ناچاریت ، وه کوو دایکم هه میشه به منی ئه وت کورم زابیت چاو له دهستی کهس بیت ، پیاو ئه بیته ئارهق بریژیت ، ئه بیته ماندوو بیت ، دهستی زبر بیت ، له بهر خو ر رهش و بو ر بیته وه ، تا چاو له دهستی ئه م و ئه و نه بیته ، ژیا نی منیش جیاوازیه کی بهرچاوی نه بوو له گه ل گه نجه کانی تری لادیکه مان ، هه موومان تا پادهیه کی زور له یه ک ئه چووین ، ته نها له شتیکدا رهنگه جیاوازیه کی بچووکم له گه ل ئه وانی تر هه بوو بیت ئه ویش ئه وه بوو من بی له وانه کانی قوتابخانه ئارهزووی خویندنه وی کتیبم هه بوو به تایبته کتیبی رۆمان و شیعر

راستی نه م ئه زانی بو ئه ژیم ، بوچی هه ول ئه دهم ، شه وان زوو ئه خه وتم و به یانیان که میک دوای بانگی به یانی له گه ل دایکم

به خه بهر ئه هاتم ، دایکم له خه وهه له ئه ستاو دهستنوژی ئه گرت و
 نوژی ئه کرد ، دواتر نژیکی ده خوله ک له سهر به رماله که ئه مایه وه
 ، من هه ندیک جار ئه م وت رهنگه دایکم هه رگیز به کو مه له دو عا بو
 خه لک نه کات رهنگه به تابهت بو یه ک به یه کی ئیمه وه هه موو
 خه لکی ئاواپی دو عا بکات ، چونکه دوای نوژی زور له سهر به رمال
 ئه مایه وه .

ههروه کوو هه موو روژه کانی تر دایکم بانگی کردم "هه ردی کوپم
 برۆ تا دوو کان و دوو پاکه تی رو یالزو قتوو یه ک دو شاو بهینه"
 ، رویشتم له سهر ریگا که م مالی کاک وهه ابی لی بوو ، سه رم هه لبری
 و سه یریکی هه وشه که یانم کرد

نامه ویت وه کوو خو ی باسی نه که م کاک وهه اب کچیکی هه بوو
 دوو سال له من منالتر بوو ناوی "مینا" بوو

که سه رم هه لبری مینام بینی ئه وه یه که م جارم نه بوو که مینا
 بینم ، چونکه من و مینا له یه ک لادی داین به دلنیا یه وه چه ندها
 جار یه کمان بینیه ، به لام خویشم نه م ئه زانی بوچی ئه مجاره جیاواز
 سه یرم ئه کات یان نازانم من جیاواز له ئه وم پروانی ، راسته و خو که
 ئه ویش سه ری هه لبری و سه یری منی کرد ، سه یری هه ردوو چاومی
 نه کرد ، مینا کچیکی بوو بالایه کی به رز نه بوو که میک لاواز بوو ،
 ده م و چاویکی تا راده یه ک خرپی هه بوو ، چاوی رهش و خر بوو ،
 برۆی دریژ بوو لو تیشی که میک باریک و لیویشی ته نک بوو ، له
 مالی کاک وهه اب تیپه یریم بو ساتیک ویستم بوه ستم و ئاو پر بده مه وه
 ، له بهر شه رمنیه که م نه متوانی ئه وه بکه م له چرکه یه کدا دلیم سه دجار

پیمی ئەوت بوهسته و ئاورپیک بدهروه دووباره شهرم کردنم نهیهشت،
 ئەمه یه کهم جارم نیه که شهرم کردن ریگیریم لی بکات یان نههیلیت
 ئەوه بکهم که دلم ئەیهویت، رویشتم راستی به دەم رینگاوه که بو
 دوکان ئەچووم بیرم له هیچ شتیک نه ئەکردهوه، نهم ئەزانی چی
 پرویداوه بوچی ههستیکی لهو شیوهیهه ههیه، بینینی کهسیک بو
 ئەیت بهو رادهیه بمخاته ناو قولایی بیر کردنهوهوه له کاتیکدا من
 تهنه جاریک سهیرم کردوه، تهنانهت چاووم بهرپیی خومی نه
 ئەبینی، بهرپینگادا ئەرویشتم و ههولم ئەدا بیر له هیچ شتیک تر
 نه کهمهوه، واز بهینم له خهیاڵه کانم، که ههندیکجار له ناو
 خهیاڵه کاندا باشتین یاریزانی ههموو سهه زهوی بووم، یان ههندیکجار
 تا ئەچوومه دووکانه کهو ئە گه پامهوه وام ههست ئە کرد پاشای سهه
 زهویم و ههموو سهه زهوی پیوستی به باشیه کانی منه، بهلام
 ئەمجاره به رینگادا رویشتم جیاوز بوو، ههندیکجار ئە گونجیت که به
 رینگادا ئەرویت بیر له هیچ نه کهیتهوه تهنه بو ئەوهی ئەو وینیهی
 له بهرچاوتدایه تیک نهچیت، تهنانهت ههندیکجار چهز ناکهی کهس
 سلاوت لی بکات، چهز ناکهیت کهس به تهنهشتتدا تیپه ریت، تا ئەو
 وینیهی ئەو دەم و چاوهی کهمیک پیشتر له خهیاڵه کانتدا ههلت
 گرتوه له بهر بهرچاوت لانهچیت، نازانم چۆن بوو گهیشتمه دووکانه که
 ئەوهی دایکم داوای کردبوو کریم و گه پامهوه، ئاگادار بووم له جاران
 خیراتر ئە گه پامهوه وه کوو بلیی کهسیک چاوهریم ئە کات،
 ههنگاوه کانم فراوانتر و خیراتر بوو بوون به بی ویستی خۆم لهو
 کاتهوهی له دووکانه که دهرچووم خهیاڵم لای ههوشهی مالی کاک

رۆمانی مینا

وهه هاب بوو ، دلخورپه کانم زیاتر بوون ، چونکه یه کهم جارم بوو
ههستیکی وا له دلدا بیئت ، راستی سهرم له خۆم دهر نه نه کرد
، گه شتمه ته نیشته مالی کاک وهه هاب و مینا له بهر دهرگا بوو لهو
کاته دا که من بینیم نه چوووه ژووره وه ئاورپکی دایه وه ، لهو کاته وه تا
ئیستا که نازانم چهند سال تیپه ریوه نه وه له یه ک نه ده مه وه باشه که
ئاوری دایه وه منی بینی یان نا !

هه ندیک جار چهنده به وه ئاسوده نه بیئت که نهو بینیت دوو نه وه نده
به وه ئاسوده نه بیئت که نهو بتبینیت ، چونکه به دهستی خۆت نیه وا
ههست نه کهیت نه وهی که تو ی بینیه زیاتر نه چیته دلپه وه ، پیش
نه وهی بگه مه وه ماله وه ، چه په سابووم وه کوو بللیت نه مرۆ زهوی به
جوړپکی تر نه سوړپته وه ، یانی نه یه ویئت یاساکان تیگبدات ، دهست
بخاته ناو بیرکردنه وه ساده کانی من و هه لیان بوه شیئیت ، و به ویستی
خۆی شتی تریان لی دروست بکات ، شت گه لیکیان لی دروست بکات
که من توانام نیه به سه ریانداو ناتوانم شیکردنه وه یان بو بکه م ،

گه شتمه وه ماله وه دایکم له ته نیشته سه ماوهره که دانیشته بوو
، بوونی چایه کهی درۆ ناکه م نه گهر بلیم تا کو لانه کهی نهو دیو
نه رویشته دایکم وتی ها کوړم شته کانت کړی؟ وتم : به لی دایه ،
وتی : دهی دانیشه با چایه کت بو تی بکه م

چایه کهم خوارد و چووم که میک سه عی بکه م من هه میشه وا
راهاتبووم که به یانیان زوو سه عی بکه م یان شه وان درهنگ ، چونکه
له کاتاندا کهس له دهره وه نه بوو ، یانی کهس لهو کاتاندا یاری نه

نه کرد منیش نه متوانی خۆم بخه له تینم و بلیم خۆ هاوړیکانم له دهرهوه
نین ئیتر بو بچمه دهرهوه سهعی بکهم باشته .

من قوتابی پۆلی دوانزه ی زانستیم و کۆتایی دوانزه سال بهر
کۆتایی نه چیت، کاتیک سهعیم نه کرد نازانم بو وا ههستیکم ههبوو،
یانی نه نه توانی وه کوو پیشتر له سهر خۆ بم و سهعی بکهم ههزم
نه کرد دایکم پویستی به شتیک بیته و بچم بو ی بکرم به لام چند
جاریک چاوهړی بووم دایکم هیچ دهنگی نه بوو به خۆم وت ئی
خۆ ناکریت دایکم ههموو دهقهیه ک داوای پاکهت بکات و بمنیرت
بو دووکان چی تیدایه با خۆم برۆم ههه چهند سهعی که مم کردبوو
نه توانم بلیم ته نه چهند په ریه کی که مم خویندبووه به لام له گه
نه وهیشدا به مافی خۆم نه زانی که دهست هه لگرم له کتیه کانم و
بچمه دهرهوه، نه وه یه کهم جارم بوو پیش چوونه دهرهوه بچمه بهر ئاونه
و سهیری خۆم بکهم که خۆم بینی هیچ سهر و قژی خۆم به دل
نه بوو، له راستیدا هه نه نه بوو به دلیم چونکه من که به یانی
ههستا بووم له خه و ته نه دهم و چاویکم شتبوو هیچیتر، دهستم ته
کردوو هی نام به قژمدا، قژم به ره و سهر کردهوه به دلیم نه بوو به ره و خوار
به دلیم نه بوو به لای راستدا به لای چه پدا هه به دلیم نه بوو، وام
لیهاتبوو که قژم به زیاده نه زانی رهنگه تا ئیستا که ستان نه بینیبیت
که له قژی خۆی توره بیته، به لام من بی نه ندازه که وتبووم به قیندا
له قژم، له کۆتاییدا ریکه وتم له سهر نه وهی دهستیکی ته ره بهینم به
قژمدا خۆی چون وهستا وازی لی نه هیتم، جله کانم گوړی و
پیلاره کانم له پی کرد بیدهنگ چوومه دهرهوه

یەکیک لە باشترین شتەکان ئەوە بوو کە مالى کاک وەهاب لەسەر رینگای دووکان بوو، رینگام گرتە بەروو رویشتم.

مالي کاک وەهابم لى دەرکەوت بیرم ئە کردەوه بوچی ئەبیت ، شەرم، ترس، دلەخوڕپە ... ، ئەمانە هەموو تەنها لەو چەند مەترە رینگای تەنیشتی مالى کاک وەهابدا بوونیان هەبیت ، گەیشتمە تەنیشتی مالى کاک وەهاب و وەکوو ئەوەی مینا چاوەرپی منى کردییت کە دەر بکەوم و بیته دەرەوه هاتە دەرەوه ، وا هەست ئە کەم کە هاتە دەرەوه یە کەم شتیک کە لە دەرەوه بینی من بووم ، زۆر خیرا چاوی لەسەرم لابرد ، بیرم ئە کردەوه تو بلیی ئەو سەیر کردنەم بەو شیۆهیه خراپ بیته، بو کەس هەیه بە سەیر کردن ئازار بدریته! من جارێ ناتوانم سەر لەم شتانە دەر بکەم ، کە مینا چاوی لەسەر من لابرد هەستیکی خوشم نەبوو یانی وام هەست ئە کرد تاوانیکی گەورەم کردووه خیرا منیش سەرم داخست و رویشتم بەلام هەر وەکوو تارماییەک ئاگادار بووم کە جارێکی تریش سەیری کردمەوه. جارێک نا هەزار جار هەولم دا لە هەمان کۆلانەوه بگەرپمەوهو مینا بپنمەوه بەلام نەمتوانی بەسەر شەرم کردندا زال بپم و ئەو کارە بکەم بویه بەهەمان ئەو کۆلەندا نا بە کۆلانێکی تردا بو مالهوه گەرآمەوه،

لە مالهوه دانیشتم نەم ئەتوانی بیر بکەمەوه، راستی هیچ بیرم نە ئە کردەوه تەنها ئەو سەیر کردنەم ئەهاتەوه پیش چاو کە سەیری ئەکردم ، یان ئەوەی کە ئەو زۆر خیرا چاوی لابرد لەسەرم، هەندیک جار دلّم خووش ئەبوو هەندیک جار ئەمووت نا سادە لە منى روانی تو

نازانیت که بو یه کهم جار کهسیک جیاواز سهیرت نه کات چی
 ههستیکت ههیه ، نازانیت دلت خوشه یان دلت تهنگه نازانیت چی
 بکهیت ، تاقهتی خویندنهوهی کتیبهکانی قوتابخانهه نهبوو ، له
 کتیبخانه که دهستم دایه خویندنهوهی شیعر بهلام له جارن جیاوزتر .
 یانی وام ههست نه کرد به دواي شیعرینکدا نه گهریم که بو من نوسرا
 بیته ، یانی به دواي شیعرینکدا که بو نهه کاتهی من نوسرا بیته به
 دلنیا بیهوه شیعریش بو حالی دل نه نوسریت ، له شیعرهوه نه چوومه سر
 شیعرینکی تر ، له شاعیرهوه بو شاعیرینکی تر ، له شیعر وهرس نه بووم و
 دهستم نه دایه خویندنهوهی رومان ، له ناو هه موو رومانه
 عاشقانه بیه کاندایه خوم نه بینهوه لهو شوینانه زور نه وهستام زور ورد
 نه بوومهوه که تییدا باسی لهوهی نه کرد کورینک کچیکی خوش
 نهویت و بو یه کهم جار چون پینی نه لیت "خوشم نهوینی" ، هه ندیک جار
 رینک به دهق ووشه و رسته کانم له بهر نه کرد ، خوم نه دایه دهست
 خه یاله کانم نه رویشتم ، بو یه کهم جار که کچیک نه کهویتته دلت هوه وا
 نه زانی نهوه ههستیکه تهنها له ناو دلی تودا ههیه ، یانی وا ههست
 نه کهیت تا ئیستا کهس توشی نهوه ههستهی تو نه بووه ، نه مه
 دهر دیکه تهنها له ئاسمانهوه بو تو هاتووه ، هه ره بهر نهوه بیه که
 هه ندیک جار ناویریت یان شهرم نه کهیت لهوهی که نهوهی له دلت دایه
 بو کهسیکی باس بکهیت ، بویه به کهسی نالییت و نهو باره قورسه
 به تهنها ههله نه گریت ، منیش خوم له بنه ره تدا کهسیکی شهرمن و
 بیدهنگ بووم ، ژیانم له لادی بووه ، کهسه کان له لادی جیاوازن له گهل
 شار ، نهوهی که من نه مزانی له سهر عشق تهنها له کتیبه کانهوه فیر

بووبووم له گهډل سهیر کردنی دراماکانی ته له فزیون، یانی که سټیک
 یان هاورپییه کم نیه که عاشق بووبیت و بیت و بو منی باس بکات تا
 هیچ نه بیت شتیک فیږ بېم، رپی تینه چیت عاشقیس بن و به لام
 هیچیان لای من نه ووتبیت من چوزانم، ماوهیه که من شته کان زور
 لهیه ک نه ده مه وه، زوو زوو خه یالْم نه پروات وا ههسته کام بیزاریه کانم
 زور زیادیان کردووه بو نمونه جارن نارزه زووم نه کرد هاورپییه کم بانگم
 بکاته دهره وه که پیاسه یه ک بکه یین یان بانگم بکات و بلیت یاریمان
 هدییه نه مړو هه ردی خوټ تاماده بکه، ئیستا وا ههسته که م
 هندی کجار بی نه وهی سهعی بکه م، بی نه وهی شتیک بخوینمه وه
 تاقه تم ههیه دهست بخه مه پشتی سهرم و به پشتدا راکشیم و هندی ک
 جار له بنمیچی ژووره که م بروانم و هندی کجاریش چاو دابخه م و بیر
 بکه مه وه، خه لک داهینان نه کات، پیاوه کان شتی نوی نه دوزنه وه،
 منیش وام نه زانی بو یه که م جار منم که بیر کردنه وه و خه یال
 کردنه وه م دوزیوه ته وه، ئینسانیش که بو یه که م جار دهستی بگاته
 هه رشتیک نازانیت به کاری بهینیت، منیش هه ر به و شیوهیه که بو
 یه که م جار فیږ بووم بیر بکه مه وه، فیږ بووم له ژووره که مه وه چاو
 دابخه م و هه موو نه و کولانان بهینمه بهرچاو خوْم که نه چنه وه
 دووکانه که و به لای مالی مینا دا تی نه په رن، نه م نه زانی خه یال
 کردن و بیر کردنه وه به کار بهینم زیاده رهویم زور تیدا نه کرد، بریارم
 دا ئیواره که له یاری کردن هاتمه وه دواي نان خواردنی ئیواره به شه و
 به ته وای بیر له وه بکه مه وه که چوْن قسه بکه م له گهډل مینا، ئیواره
 درهنگ هاتمه وه دایکم و نه وان نانیا ن خواردبوو، به لام خواردنیا ن بو من

هدلگرتبوو، نهو نيتواريه خوشکه کم قاپيک برنج و شلهی باميهی بو
 دانام و رویشته به تهنيا دانیشتم بو نانخواردن، يه کم جارم نهبوو که
 به تهنيا نان بخوم، به لام نهم تهزانی بو وا ههستیکم ههيه وام تهزانی
 زور له جارن زیاتر دهورو پشتم چوله، وام ههست ته کرد شوینی
 شتيک خاليه، پارووه که له نيو دهمدا بوو چاوم ته گيرا به سهر
 سفره که دا تا بزائم له چي که مه، پهرداخى ئاوه کم بينی که کوچک و
 نان و برنج و شلهو هيچي له جارن کم نهبوو، ئاسان نهبوو بهو زوويه
 نهوه بدوزمهوه که سهر سفره کم هيچي که نيه به لکوو شوینیک له
 ناو دلماخالیه، به تهنيايی نان خواردن ههنديکجار ته وهنده خيال
 ته تباتهوه بيرت ته چیت پاروويه ک له ناو دهمتدایه، يان پارووه که ت به
 دهستهويه بيرت ته چيتهوه بيهيت بو دهمت تا سارد ته بيهتهوه، من تا
 نهو کاته نهم تهزانی چي کاره ساتيکه به تهنيا نانخواردن، يان به تهنيا
 چا خواردنهوه، خواردنه کم که ميک له جارن که متر پي خورا، تهواو
 بووم له نان خواردن و دايکم بير کهوتهوه که دواي تهواو بوونی له
 نوژر زور له سهر بهرماله کهي ته مينيتهوه، منيش وه کوو شتيک نهم
 تهزانی چاوه رپی چيم و له چي ته روانم له سهر سفره که مابوومهوه
 له کاتيکدا له نانخواردن تهواو بوو بووم، راستی نازانم چه نيک
 مابوومهوه له سهر سفره کهو نازانم چه نيک له که کوچک و قاپه کانم
 روانی، دواتر ههستامهوه و چوومهوه ژورره کهي خوم بو يه کم جار بوو
 که ههستم ته کرد له جارن که متر حزم له سهعی کردنه، که ميکم
 خویندهوه نهم تهزانی بوچي ته وهنده خيالم ته روات، بي تهوهی بزائم
 له سهر وهره قههی سهعی کردنه کم چند جاريک شيعرم ته نوسی، له

دوایشدا خەتم ئەهینا بەسەر ھەموویاندا تێکم ئەدان ، بیرم ئەکردهوه
 خەیاڵم ئەرویشت ،سەرەتا خەیاڵە کانم تا بەر دەرگای مالی مینا
 ئەرویشتن ، بەلام دواتر بیرم ئەکردهوه لەم کاتەدا مینا ئەبیت چی
 بکات ، چی خواردبیت ئیوارە ، کام درامای لاخۆشە ، گوی لە دەنگی
 کام ھونەر مەند ئەگریت ،چی رەنگیکی بەلاوہ جوانە ،ئەم پرسیارانە و
 زۆری تر ئەھاتە خەیاڵمەوہ، وەلامم دەست نە ئەکەوت ،بەلام بی
 وەلامی ئازاریکی وا نەبوو لەسەر دلم راستی بی وەلامی ئەو
 پرسیارانە شتیک نەبوون کہ زۆر سەر دلم بگرن ، تاکە پرسیاریک
 کہ بی ئەندازە خەیاڵی داگیر کردبووم و وەلامە کەیشم نە ئەزانی ئەوہ
 بوو تو بلی مینا ئیستا بیر لە من بکاتەوہ !؟

نازانن خۆم چەندە وەلامم دروست کردبوو ، جاریک ئەموت نا ئەو
 تەنھا دووجار جیاواز لە منی پروانیوہ ئیتر بو ئەبیت بە شەو بیرم لی
 بکاتەوہ ، جاریکی تریش ئەموت ئە کریت بیرم لی بکاتەوہ چوونکہ
 ئەوہتا منیش دوو جار ئەوم بینیوہو بیری لی ئە کەمەوہ، یان ئەموت
 کەسەکان وەکوو یەک نین ری پی تیدەچیت ئەو شتە ی من خۆم بو
 تیک داوہ لای مینا زۆر سادەو ئاسان تیپەریت .بەر راستی هیچ
 شتیک ھیندەنی ئەوہ قورس نیە کہ پرسیار لە کەسیک بکەیت و
 خۆیشت لەبری ئەو وەلام بەدەیتەوہ ،چوونکہ ھەندیک کات ئومید بە
 خۆت ئەدەیت لە وەلامە کانتداو ھەندیک کات خۆت بی ئومید
 ئەکەیت ،ئە گوونجیت لە ھەردوو بارە کەیشدا ھەلە بن
 وەلامە کانت،خەیاڵی زۆر ئەھاتە میشکەوہ خەوم نە ئەھات ،یە کەم
 جارم بوو بزانی بو کەسیک کہ نەخەویت شەو چەندە درێژە ،یان بو

که سیک که چاوه رنی نهوه بکات پوژ بیته وه شهو ههر کوتایبی
 نایهت، شهو که نیوهی تیپه ری نیتر نینسان که بیرى که سیک بکات
 نه توانیت پی بلیت " بیرت نه کم"، یانی جوړیک له جوړه کان
 سوکه مهستیه ک نهیگریت و زیاتر ههستیار نه بیته بهوهی که قسهی
 دلّی به بهرامبهره کهی بلیت، زیاتر غیرهتی قسه کردن نهیگریت نیتر
 سروشتی شهو وایه ریپک نه لّی بو نهوه دروست بووه تییدا قسهی دل
 بکهیت یان بیر لهو کهسه بکهیته وه که دلّت نهیه ویته و خه یاله کانتی
 داگیر کردوه، چوومه دهره وه تا جگهره یه ک بکیشم و هه وایه کیش
 هه لمزم، جگهره کم داگیرساند و بیرم کرده وه که نه بیته نامه یه ک
 بنوسم بو مینا، چند شتیکی باشم هات به خه یالدا نه وه ندهم به لاره
 باش بو که نه مزانی چون جگهره کم ته واو کردوو چون کوژاندمه وه
 به خیرایی چوومه ژورره وه، قه له مه کم گرت به دهستمه وه وتم باشه
 نامه نه بیته سه ره تا به چی دهست پی بکهیت؟! چه ندهم بیر کرده وه
 نه مزانی چون دهست پی بکه کم، قورسه بته ویته نامه یه ک بنوسیت و
 نه زانی چی بنوسیت نه زانیت نایا بهرامبهره کهت وه کوو نه وهی که تو
 نه ته ویته له نامه کهت تی نه گات یان نا، هه رچییه ک بیته زورم نوسی
 و زورم وه ره قه دراند له کوتاییدا له سه ره نه وه ریکه وتم به پارچه یه ک
 شیعر دهست پی بکه کم، دوو دیپر شیعرم له سه ره تا وه نوسی و دواتر
 نه مزانی چیتر بنوسم باشه نه کریت من بلیم مینا ته نها دوو جار توم
 بینیه وه خوشم نه ویته، نا نه وهم به نیشیکی گه مرانه نه زانی، له راستیدا
 خویشم نازانم خوشم نه ویست یان ته نها حه زم نه کرد مینا هیچ نه کات
 ته نها سه یرم بکات یان ته نها کاتیک به لای مالی نه واندا تیته په یرم نه

رۆمانی مینا

له دهروهه بیټ و خویم پشان بدات ، ویستم راستگوؤ بم له نامه کهدا
چوونکه ئینسان تا رادهیه ک نه توانی له نامهدا زۆر راستی بنوسیټ
که روو به روو ناتوانیټ بیلیټ ، له نامه کهدا نویسم

"مینا سه رهتا بمبوره رهنگه نه وهی که من نه یلیم نازارت بدات یان
رهنگه بو تو هیچ گرنگ نه بیټ یان رهنگه هه ربیرت لی نه کرد بیته وه
به لام من ناتوانم نه یلیم ، من نه وه چهند جاره تو نه بینم ههستیکی
سه یرم ههیه یانی هه جاریک که نه تبینم دهروونم و دلم داوام لی
نه کن که جاریکی تر بتبینمه وه ، یانی با راست بیلیم من
سه یرکردنم خوش نه ویټ ، رهنگه که نه مه نه یلیم تو پیکه نینت پی بیټ
به لام من ههزم نه کرد ماله که تان له شووشه دروست بکردایه ، چوونکه
که نه گمه ته نیشتی مالی ئیوه نه ترسم له ژووره وه بیت ، زۆرت لی
داوا ناکم به لام که زانیت من به نزیککی مالی ئیوه دا تی نه په یرم
مه روؤ ژووره وه "

نامه کهم ته واو کردوو ئینجا به پشتا راکشام و بیرم کرده وه که
چۆن نه و نامهیه بگه یه نمه دهستی مینا ، نه چمه ته نیشتی هه وشه که یان
و بانگی نه کهم و نامه کهی پی نه دهم ، یان سبهی به یانی که خوؤ و
خاشاک نه ریژریت له وی پی نه دهم ، یان ئیواره که چوو بو نه وهی مه ر
و بزنه کانیا ن بدوشیت له سه ر دیواره که وه بانگی نه کهم و پی نه دهم
نامه که ، هیچ کام له وریگایانه م به لاوه ته واو باش نه بوو هیچ
کامیشیانم هه لنه وه شانده وه ، سه یرکه هیشتا نیوهی شه و تی په ریوه نه مشه و
له شتیکی تیگه یشتم ، که شه و ته نها به خه و تی نه په ریټ ، تا ئیستا
نه مزانی بوو گوئی گرتن له گو رانی ، یان بیر کردنه وه له که سیکی

شهو ئه وهنده دريژ ئه كات ، جارنك نا دوو جار نا هزار جار ئه ووم
 له يه ك دايه وه كه چؤن نامه كه ي پي بدهم و كهس پيم نه زانيت
 ، نامه كهم زؤر جار خوئنده وه كه نه وه ك هه له يه كي تيدا بيت به لام
 هه له م تيدا نه ئه دؤزيه وه ، چوونكه زياتر له ده جار نامه كهم گوڤري بوو
 له كو تاييدا له سهر ئه وه ريكه وتبووم ، دووباره چوومه وه هه وشه كهو
 جگه ريه كم داگيرساند و له ئاسمانم رواني مانگ ئه ستيره هه موويان
 له جارن جوانتر خويان پيشان ئه دام ، شه ويكي كو تايي به هار بوو
 بمبوورن وه كوو وتم من تاقه تي له بهر كردني بهروارم نيه تا بليم
 چهندي چهن بوو ، ئه وه تا ئيستايش نازانم به ياني چهندي مانگه
 ، هه وايه كي فينكي هه بوو ، رووم له مانگ كردوو يه ك دوو نه فه سم
 به قولي له جگه ره كه م دا وه كوو ئه وه ي به مانگ بليم ئه ي مانگ
 سه يرم بكه كهس له دلي من ئاگادار نيه توو حاله م بيينه چؤن ئاوا
 تاقه تم نيه بچمه ناو جيگا و بخه وم ، مانگيش چهنده جوان گوڤي ئه گريت
 تا ئيستا ئه وه تان تاقى كردوه ته وه ؟! شه ويك كه دلته تنگ بوو
 كه ست شك نه برد قسه ي بوو بكه يت رووله مانگ بكه و قسه كاني
 دلتي بوو باس بكه ، زؤر جوان گوڤي ئه گريت به ديارته وه خه وي لي
 ناكه ويت ، قسه كانه پي نابريت ، چاوي له سهرت لانا بات ، له هه مووي
 گرنگتر ئه وه يه تا رؤژ ئه بيته وه جيته ناهي ليت ،

راستي تا ئيستايش نازانم چؤن بوو كه خه وم ليكه وتبوو كه
 به خه بهر هاتم رؤژ بوو بوويه وه ، له ناو جيگا كه م مامه وه بييرم له شه و
 نه كرده وه كه چؤن بوو خه وم لي كه وتووه ، يه كه م شت دهستم دايه
 نامه كهو جارنكي تريش خوئنده مه وه به نامه يه كي كال و كرچم

ئەزانی بەلام راستی ئەوەندە ماندوو بووم تاقتی ئەوەم نەما بوو دەستکاری بکەم یان وشەى تری بۆ زیاد بکەم لە ناو جینگاکەم دەستام، وەکوو ھەمیشە دایکەم لە تەنیشتی سەماوەرە کە دانیشتی بوو بۆنى چایە کەى ھەموو مالا کەى گرتبوو، چووم دەموچایکەم شت و گەرپامەو لە تەنیشتی دایکەم دانیشتم، ھیشتا خوشکە کەم و دوو براکەم لەخەو ھەلنەسابوون، دایکەم خەریک بوو چای بۆ تى ئە کردم بە دەستی خۆم نەبوو زۆر لە دەستی دایکەم ورد ئەبوومەو یان لە چایە کە چۆن ئەیکاتە ناو پیالە کەو بۆم، ئەم ماوہیە زۆر لە شت ورد ئەبمەو لە دەستی خۆیشما نیە، چایە کە لە ناو پیالە کەدا لە بەردەم داینا و شەکرە کەى لە تەنیشتی دانا، کەمیک لە دەستی دایکەم و پیالە چایە کەو سپیتی شەکرە کە وورد بوومەو دواتر چایە کەم خواردەو بەیانیان ھەر یە ک دوو پاروو نانم ئەخوارد لە گەل دایکەم، کەمیک ماستی ھینا بۆ ھەردوو کمان و چایە کى شیرینی بۆ تى کردمەو جار جار دایکەم ئەیوت ماست بە نانی گەرمەوە خوشە یان بە کولیرەو، و تەم ئیتر ئیرە لادییە شەونم خان، دایکەم ناوی شەونمەو تەمەنى (۴۷) سالە وە باوکیشم بە بیرم نایە کە کوچى دواى کردوو، بى ئەدەبى نیە بەلام ئیمە ھەر وا راھاتووین لە منالیەو پى نالیین دایکە ھەر بە ناوی خۆیەو بانگى ئە کەین، لە گەل دایکەم نانم خواردو ھەر بیرم ئە کردەو کە ئەمرو ئەبیت ئەو نامەییە کە شەو نوسیومە ھەرچۆنیک بیت بیگە یەنمە دەستی مینا، چاوەرپیم ئە کرد خۆر ھەلبیت و کەمیک دواى خۆر ھەلھاتن بچمە دەرەو و بۆ نزیکى مالى مینا، خۆریش زۆرى نەماو ھەلبیت بەلام من نازانم چۆن ئەم کاتەم

لی تی نه پهریت نه توانم بلیم هەر تینا پهریت ، نه ترسم زوریش نه ترسم ،
 هەر له بهر خۆمهوه نه مووت نه بوایه شهو بیرم له ترسهی ئیستا
 بگردایه تهوه به لام نهم نه زانی ترسیکی ناوا دروست نه بیت که رۆژ
 نه بیتهوه ، ههروه کو چون کاتیکی منالیت و پیت بلین نه مرۆ نه بیت
 خۆت بکویت دهرزی له خۆت بدهیت ، له مالهوه بیت و کهسیکیش له
 دهرگا بدات ، تویش له ژوورهوه له دلهر اوکی و ترسدا وهخته شیت
 بیت ، منیش وام به سهر هات بوو هه له هاتنی خۆر که خۆر هه له هات بی
 نه ندازه ترس و دوودلی له ناخما زیادی کرد ، هه رچونیک بیت
 که میکی خۆم سه رقالم کرد تا هیچ نه بیت نه وهندهی بستیک خۆر
 له سهر شاخ بهرز بیتهوه ، که خۆرم بینی نه وهنده بهرز بوتهوه ، پیلاره کانم
 له پی کردو چوومه دهرهوه ، بیری لی بکه رهوه هه ردی تو ئیستا
 نه چیت نامهیه ک نه دهیت به مینا ، نهو قسهیه م یه ک دوو جار به خۆم
 وتهوه هیز له نه ژنو کانمدا نه ما ، شپزه بووم و شهرم وترس
 دایگرتم ، هه موو گیانم بوو به ئارهق ، سهیریکی ئاسمانم کردوو وتم
 : خودایه خۆت به فریام بکه وه نه م باره قورسه له نه ستوی مندایه
 به ته نه نایتوانم ، نه قاچم هه لم نه گریت و تا مالی مینام بیات ، نه دهستم
 نه چیتته ناو گیرفانه کهم و نامه که دهر بهینم نه وهنده په شو کاوم و نه له رزم
 ، چاوم هیچ شتیکی وه کوو خۆی نابینیت شوینی شته کان له بهر چاوم
 گۆر ابوون ، بو نموونه وام نه زانی ته واوی لادیکه لهو کاته دا سهیری
 مالی میناو سهیری من نه کهن ، وام نه زانی بی له خه لکه که مریشک
 و قه ل وقازه کانیا ، دارو بهرد دیواره کانیش سهیری من نه کهن تا بزانی
 چون نهو نامهیه نه گه یه نمه دهستی مینا ، نزیک بوومه وه له مالی مینا

نه کرد دلم نه یه ویت بیته دهره وه، نه مووت نه گهر خویش نه بیت گهرمی
 دهم وچاوی من به شی ههموو زهوی نه کات، نه لئی تهواوی گهرمی
 دوونیا له دهم وچاوی مندا کو بووه ته وه، رهنگه تو نه مهت نه بیستیت
 نه وهنده نه ژنو کانم نه له رزین وام ههست نه کرد له گه لیشیدا دلم
 نه له رزیت، سهرم که میک بهرز کرده وه تا ناو چه وشه که یان بینم، من
 دایکم بینوه که گه سکی داوه، پیاوه کانی شاره وانیم بینوه که
 گه سکیان داوه، خوشکه کانم، ژنی تر زور که سم بینوه له کاتی
 گه سکا دندا، به لام هه رگیز ئاوا ورد نه بوومه ته وه له دهستی که س
 ، دهستی که میک باریک و سپی به شلی گه سکه که ی گرتوووه
 وه خته له دهستی به ریته وه، نوشتاوه ته وه بو زهوی که مه ریکی باریک
 ، جار به جار یکیش نه وه دهستی نا که گه سکه که ی گرتوووه به پستی
 دهسته که ی تری تو زو ئاره قی نیو چاوانی نه سپری، که دهستی له نیو
 چاوانی نه هینا خواره وه وام ههست نه کرد نیو چاوانی من سوک
 نه بیت، ویستم بانگی بکه م به لام من نه وه تا شیوازی بانگ کردنیشم
 بیرچووته وه نه ونده نه ترسم و نه ونده شهرم نه که م ته نانهت وا ههست
 نا که م بتوانم دهنگیک له قورگمدا دروست بکه م نا ناتوانم، با پیتان بلیم
 نه گهر ویستتان که سیک بانگ بکه ن یان قسه یه کی دلتان به
 که سیک بلین نه بیت له سه ره تاوه بیلیت چونکه تا دوا بکه ویت
 که متر توانات نه بیت قسه بکه یت یان بانگی بکه یت، له سهر جله کانمه وه
 دهستی کم دا له نامه که و بیرم کرده وه که چیم بو نویسه راستی من له
 شه ودا نامه نویسو، ههستی که پیم نه لیت نامه ی شه ووا جوانتره هه ر
 شه و بخوینرته وه چونکه روژ شتیکی تره، مینا سه ریکی هه لبری و

منى بىنى، قيامەتم بەچاوى خۆم بىنى بە ئەندازىيەك پەشۆكام وام ئەزانى ئەو دەمارانەى خويىن ئەبەن و ئەيھيىنن بە سەدان ھيىندەى جاران خويىن زياتريان پيدا تى ئەپەرپىت وام ئەزانى بەشيك لە ئاگرى دۆزەخ لە دەموچاوى مندا ئەسوتىت، زۆر خيرا سەرم داخست و بە شوينى خۆمدا گەرپامەوہ لەبەر خۆمەوہ ئەموت نا من ئەم كارەم پى ناکرىت، ئەمە كارىكى ھيىندە سەختە سەدان ھيىندە لەسەروى تواناي منەوہيە، ھەستم با نائومىدى ئە کرد

ھەستىكى ناخۆش بوو كە تىگەيشتم من ئەو كارە ناتوانم بكەم، گەرپامەوہ بۆ مالمەوہ خۆم پى نەگىرا چوومەوہ ژوورەكەى خۆم و لە ئاوتنەكەدا سەيرىكى خۆم کرد بىنىم ھيشتا رەنگم و ھەناسەدانم ئاسايى نەبۆتەوہ، دانىشتم بىرم كەردەوہ كە من بۆ ئەيىت ئەوئەندە بترسم و ئەوئەندە شەرم بكەم وەخت بوو رەقەم لەخۆم ئەبوو، تۆيش بىر بكەرەوہ چ ھەستىكت ھەيە كاتىك توانات نيە ئەو كارە بكەيت كە دلت ئەيەويىت، لە ژوورەكەى خۆم دانىشتبووم كەمىك خۆم سەرقال كەردبوو بە خويىندنەوہى شىعەرەوہ، خۆشەختانە كۆلانكىكى بىدەنگمان ھەبوو، ھىچ دەنگىك نە ئەھاتە گوئى، تەنھا ھەندىك جار نەيىت دەنگى سەوزەو ميوە فرۆشەكان نەيىت ئەوانەيش دەنگىكى بەردەوام نەبوون كە پياو وەرپس و ماندوو بكات، لە ناكاو دەنگىكى بەرز بى دەنگى ئەو رۆژەى شكاند.

كاك غەربىيى دراوسىمان دەنگى لى بەرزبەوہ بە شىوہيەك كە بە ئاشكرا ھەموومان لە ھەوشەكەى خۆمانەوہ گوئمان لى بوو ھاواری ئە کرد " كى بىنىويەتى بە نوئىزى نيوەرۆ دزى لى بكرىت

ژنه که بو خوا قسه بکه بو درۆم له گهڵ نه کهیت "ئهوهو چهند
 قسهیه کی تری به دهنگی بهرز دووباره کردهوه، وه کوو ئهوهی بیهوئیت
 خه لکی گوئیان له دهنگی بیته نه گهر نا بو دیتته هه وشه و بهو دهنگ
 بهرز ههوار نه کات، یان رهنگه هینده تووره بوو بیته که بیری لای
 ئابروی خوئی نه ما بیته و لای گرنه نه بیته که دووتر خه لک چۆن
 سهیری نه کهن، دایکم وتی منالینه ئیوه بچنه ژووره من نه چمه نهو
 دیو بزانه نهو دهنگه دهنگه چیه، دایکم نه یه یشت لهو شه ره تی بگه یین و
 هه موومانی ناره ژووره وه دوا ی نزیکی کاتر می ریک که می ک که متر
 گه پرایه وه، من خۆم پی نه گیراو یه کسه ر پر سیم دایه نه وه چی بووه؟
 دایکم نه یو یست بۆم روون بکاته وه به وه لامی کی کورت خوئی دزیه وهو
 هه ر نه وه نده ووتی: هیچ نیه رۆله ئیتر نه وان ژن و می ردن هه ر شه پریان
 نه بیته و ئاشتیش نه بنه وه، له راستیدا منیش باوه رم به قسه که ی
 دایکم کرد، نه و کات نه م نه زانی هه ندیک جار به هوئی شه ره وه بو ی
 هه یه نهو دوو که سه که چهنده یه کیان خو ش نه ویت بو هه می شه
 له یه ک جیا ببنه وه، زۆر بیرم لهو شه رو دهنگه دهنگه نه کرده وه ته نها
 چهند قسه یه کی کاک غه رب نه بیته که له می شکمدا مابوونه وه، که
 به دهنگی بهرز هه واری نه کرد "ژنه که تو درۆ نه که یته درۆ، تو درۆ
 نه که یته"

کاک غه رب ته مه نی نزیکی ۳۵ سالی ک نه بیته ده م و چا و نیکی
 نه سمه ر و لو تی کی گه و ره و پان و که می ک له لا ته نیشتی سه ری هه
 له گه ل ریشی تالی سپی تی که و تو وه، بالایه کی که می ک کورتی
 هه یه، تو زینک له پی شه وه ور گیشی هه یه، وه کوو خوئی هه می شه نه لیته

پیری نایه له کهیدهوه که پیشمه رگهیه، بهلام پرووناکی ژنی به پیچهوانهوه بالایه کی بهرز و ریکی ههیه، تا رادهیه ک جوان بوو تهمنی نژیکی ۳۰ سال تهبوو، کچیکیان ههبوو نژیکی سی سال تهبوو، هندیکجار کوره کانی هاوپی تهیان ووت : پرووناک زوری ههیه بهسه ر غه ریبدا. بهلام له راستیدا من چی کاریکم داوه لهو شتانه، نهوتا من تائستا خومم بهراورد نه کردوه له گهل مینا، تهنانت تاقهتی نهوهم نیه بیر له جیاوازی کهسه کان بکه مهوه بزانه کی زیادی ههیه لهوی تر، هه رچونیک بوو نهو دهنگه دهنگه نیوان کاک غه ریب و ژنه کهی نهو هیه کهم جارو کوتا جاریان نهبوو چهند جاریک تریش نهو رويدایه وه، ناتوانم بلیم نهو شهرانه ئاسایی به سه رمدای ته په رین، ناکریت ئاسایی بیت لهلام چونکه پرووناک پووری مینایه، نهو زور جار دلتهنگی نه کردم و هه زیشم نه کرد بزانه بوچی وا شهریک هه همیشه دووباره نه بیته وه، من تا ئیستایش نازانه بوچی کاک غه ریب کاریکی کردبوو که ژنه کهی به دزیه وه جگه ره بکیشیت، خو له لادیکهی ئیمه ژنی زوری لییه که جگه ره نه کیشن، یان بوچی ژنه کهی هندیک کراسی ههیه که کاک غه ریب له مال نه بیت له بهریان نه کات، زور شتی تر بو نمونه کاک غه ریب له مال نه بویه لای ئاسایی بوو نه گه ر له چکه کهی له سه ری بکه ویتته خواره وه، یان جله رهنگ کراوه کان و تهسکه کانی له بهر بکات، نهو نه توانی به ئاسانی لهم شتانه تی بگه م بهلام زوریش خه یالی مینان داگیر نه کردبوو، تهنها شتییک بیرم لی نه کرده وه نهو بوو پووری مینایه پیم ناخوش بوو که توشی شهر تهبوو هه ر نه وهنده، وه کوو مالی

ئیمه هیچ تیکه لیه کمان له گه لیان نه بوو چونکه هیچ کامیان له
ته مهنی ئیمه دا نه بوون.

من هه ندیک جار که شه وان نه چوومه ده ره وه مالی کاک
غه ربیشم لیوه دیار بوو، هه میشه پورزایه کی کاک غه رب سهردانی
نه کردن ئه ویش پیاویک بوو ته مهنی نزیک کی چل سالیکی ئه بوو، هه
له دووره وه ئه گه ر ده ر بکه وتبایه با شه ویش بوایه من هه ر ئه مناسیه وه
چوونکه که میک ئه شه لیت که به ریگادا ئه پروات.

به دایکم جیگای خه وه که م له سه ر بان بو رابخه ن هه وا خو شی
کردوه من ئه مه ویت له سه ر بان بخه وم، هه میشه کو تایی به هار و
نزیکی بوونه وه ی هاوین خه وتن له سه ر بان له لادی زوره، راسته شه وان
نزیکی روژ بوونه وه ده مه و به یان تا راده یه ک هه وایه کی ساردی
هه یه به لام له گه ل ئه وه ی شدا خه وتن له سه ر بان چیژیکی تایبه تی هه یه،
ئو شه وه که میک زووتر ژووره که ی خو مم به جی هیشت و ویستم
بچه سه ربان و که میک جیاوازتر بیر له مینا بکه مه وه، هه وایه کی
فینکی نه هات، ئه گه ر هه له نه بم ته وای ئه ستیره کانی ئاسمان دیار
بوون، ئه گه ر که سیک جوان لییان وورد ببوایه ته وه به ئاشکرا ئه یبیین
که چۆن کز ئه بن و دواتر ئه دره وشینه وه، به ئاشکرا دیار بوون وه کوو
کو مه لیک کچ و ابوون که به عه زی ته نکه وه ده ستی یه کیان گرتیبت
و سه ما بکه ن، یان ره نگه ئاهه نگ بگیرن، ئه وه تا ئه بینم ئاهه نگ
ئه گیرن به هو ی ته وای بوونی زستان و نیوه ی به هاره وه، چوونکه چیتر
هه ور ناتوانیت به رچاویان بگریت و نه هیلیت له زه وی بر وانن، پیشتر له
چیرو که کانی دایکم و داپیره مدا بیستبووم که ئه ستیره کان هینده ی

ژمارهی کەسەکانی سەر زەوین، یانی هەر کەسەو ئەستێرەیه کی ههیه له ئاسمان، ئی باشه بۆچی من تا ئیستا هیچ ئەستێرەیه کم بۆ خۆم دیاری نه کردوو، که قسه کانی خۆم له گەل ئەو بکەم، یان بۆچی بیرم لهو هیش نه کردۆتەوه، بهلام ناکریت زوو بریار بدەم کی ئەلیت مینا ئەو ئەستێرەیهی لا پەسەنده که من دیاری ئەکەم، وازم لهوه هینا که ئەستێرەیه ک دیاری بکەم و جیای بکەمهوه لهوانی تر هەر زوو مینا هاتهوه بهرچاوم، چاوم بهرهو گەرم بوون ئەچوو، خەو کەمیگ قورسی کردبوون، چونکه وا نزیکي نیوهی شهوه، ویستم به یه کجاری چاوم لهسەر ئەستێرەکان لابەم و چاوم بۆ خەو دابخەم، له کۆلانه کەهی تەنیشتی مالمانهوه تارمایی کەسیگ دەرکەوت که زۆر به ئەسپایی به رینگادا ئەرۆیشت، هیچ چرایه ک و هیچ رۆوناکیه کی به دەستهوه نیه، له شهویکی وا تاریکدا بهلامهوه سهیر بوو، ههستامهوه دانیشتم، بۆ ساتیگی زۆر کهم وهستاو وام ههست ئەکرد له من بروانییت و ههستی بهوه کردییت که من سهیری ئەکەم، بهلام من هیچ دلنیا نهبووم لهوهی که سهیری من ئەکات، چونکه شهو به ئەندازهیه ک تاریک بوو که نەم ئەتوانی ئاراستهی سهری دیاری بکەم، تهنه تارمایی کەسە که دیار بوو ئەوهندهم بۆ رۆون بووهوه که ژن نیهو پیاوه، بهلام بهم کاتهی شهو که وا ههست ئەکەم تهنه من به خه بهرم کەسیگ لیروهه ئەیهویت بۆ کوی بروات! بۆچی هینده به هیواشی و ههنگاو ئەنیت خۆی ئەهاویته بهر تاریکیه کان! وه هیچ رۆوناکیه کی به دەستهوه نیه! وا خهریکه له مالی کاک غهریب نریک ئەبیتهوه، تا زیاتر له مالی کاک غهریب نریک بیتهوه زیاتر ئەچیته بن

دیواره کانهوه، دەرگاکی مالی کاک غه ربیی کردهوهو چوره
 حه وشه که یانهوه، وا بزانه کاک غه ربیب له مال نیه و نه مرۆ چوره تهوه
 بو دهوام، به لام نه بیته نه م پیاوه بهم کاته ی شه و بوچی بو مالیان
 نه روات! قسه که ی چند روژ له مه و پیشی کاک غه ربیب بیر که وتهوه
 که هاواری نه کرد " کی بینویه تی به نوژی نیوه رو دزی لی
 بکریت ژنه که بو خوا قسه بکه بو درۆم له گهل نه که یته " باشه من
 نه بیته چی بکه م مه گه ر نه وه دزه که نیه؟! به لام ژنه که ی کاک
 غه ربیبش خه تای خویه تی بو دهرگای حه وشه که یان داناخات؟ نا
 رهنگه له بیری چوو بیته که دایبخات، به لام من نه بیته شتی بکه م،
 خو ناکریت به بهرچاوی منه وه دزیه که ی بکات و بروات، ناخر نه م
 دزه نه فره تی له کوپوه دهرکه وت بو خه یاله کانی منی پچراند، بو
 نه یه یشت نه مشه ویش هه ندیک له قسه کانی دل م بو تامسان و
 نه ستیره کان باس بکه م، به هیواشی به تانیه که م له سه ر قاچم لابر دوو به
 په یژه که دا هاتمه خواره وه، زور به نه سپایی له مالی کاک غه ربیب
 نزیک بوومه وه، تا گه یشتمه بن دیواری حه وشه که یان، پیش نه وه ی
 سه رم هه لبرم و بزانه دزه که چی نه کات، گویم له دهنگیکی زور
 هیواش بوو به نه سته م قسه ی نه کرد، دهنگی ژنیک بوو نه یوت " نا،
 ناچینه ژووره وه مناله که م گه وره بووه قسه نه گیریتته وه " نه وه دهنگه م
 زور ئاسان ناسیه وه، به لی نه وه دهنگی ژنه که ی کاک غه ربیبه به لام
 بوچی به و شیوه دوستانه له گهل دزی بکه قسه نه کات؟!، نه متوانی
 جوان گویم له قسه کان بیته چونکه زور دهنگیان نزم کرده وه، دهنگی
 پیاونکیش نه هات به لام هیچ له قسه کانی تی نه نه گه یشتم ته نها

گرمه گرمیکی دهنگیم گوی لئ ئه بوو، بهلام ژنه که ی کاک
 غه ریب بو ساتیک دهنگی زیاتر بهرز کردهوه ئه مجاره تیگه یستم
 ووتی "تویش زور له غه ریب باشر نیت، دهستت له سهر سنگم لابه
 نازارم ئه دهیت" راستی ئیتر خۆم پی نه گیرا سهیرنکی حه وشه که
 نه کهم چونکه ههستم ئه کرد ئه و پیاوه نه ناسراوه خه ریکه ئه و ژنه
 نازار ئه دات، که میک سهرم بهرز کردهوه تا له دیواره کهوه ناو
 حه وشه کهم لیوه دیار بی، ژنه که ی کاک غه ریبم بینی پالی دابوو به
 دیواره کهوه و سهری به ئه مدیووه به و دیوودا ئه جولاند وه کوو ئه وه ی
 بیزار بی له بونی هه ناسه ی ئه و پیاوه ، یان رهنگه بیزار بی له وه
 ده میکه وا ماوه ته وه ، پیاوه کهیش هه ردوو قو لی ژنه که ی کاک
 غه ریبی گرتبوو سهری نزیک سهری کردبووه وه و خوی پیوه
 نوساندبوو، هه رچه ند له منه وه نزیک بوون به لام شته کانم به جوانی نه
 ئه بینی چونکه زور تاریکه ئه مشه و ئه ستیره کان به ته نها هه له اتوون
 مانگیان له گه ل نیه، تا هیچ نه بیته که میک شه و پروناک بکاته وه،
 به لام شه و ئیکیش تاریک نه بیته خو شه و نیه، راستی من له وه تی نه
 گه یستم ئه و پیاوه ئه یه ویت نازاری بدات یان به و شیویه پی
 نه سه لمینیت له کاک غه ریب باشره و خوشی ئه ویت، راسته من ئه مه
 یه کهم جارمه شتیکی ئاوا به چاوی خۆم ببینم، به لام له و کتیبانه ی
 که خویندوو مه ته وه له درامای ناو ته له فزیونه کاند له و شتانه
 نه گه یستم که ئه و پیاوه دز نیه، به لکوو خو شه ویست و دۆستی
 ژنه که ی کاک غه ریبه، نه مو یست زور بمینمه وه کی شه بو خۆم و بو
 نه وانیش دروست بکه م، سهرم هی نا خواره وه له دیاوره که وه که میک له

بن دیواره که دانیشتم، چونکه بهراستی زور شپزه بووم، چونکه
 سه‌ره‌تا وام نه‌زانی خه‌ریکم له‌گه‌ل دزیک پروو به پروو نه‌بمه‌وه،
 گومانم نه‌کرد که توشی شه‌ریکیش بيم، ئیستا نه‌و پیاوه دز نیه‌و
 وه‌کوو کوره‌کان نه‌لین دۆستی ژنه‌جوانه‌که‌ی کاک غه‌ریبه، ویستم
 جگه‌ریه‌ک دابگرسیتم بو ته‌وه‌ی هیچ نه‌بیته‌ که‌می‌ک بيمه‌وه سه‌رخوم
 به‌لام بیرم که‌وته‌وه که بوئی دوو‌که‌لی جگه‌ره‌که‌م نه‌گاته ته‌وان بوئه
 په‌شیمان بوومه‌وه، هه‌ستامه‌وه به هیواشی که بيمه‌وه بو مال‌ه‌وه،
 دووباره گویم له‌ده‌نگی ژنه‌که‌ی کاک غه‌ریب بوو ده‌نگی به‌رز
 کرده‌وه نه‌مجاره له‌هه‌موو جاره‌کانی پیشوو زیاتر ده‌نگی به‌رز بوو "تو
 چون پیاویکی که ئیشت پیم نه‌ما ئیتر ته‌رپۆیت! من بیتاقت بووم
 بوئه ویستم بیته، هیچ پیاویک له‌من تیئاگات که چیم ته‌ویته" به
 ئاشکرا به‌ده‌نگیدا هه‌ستم ته‌کرد که توره‌یه، له‌گه‌ل ته‌وه‌یشدا
 بیتاقت و بیزاره، دووباره ده‌نگیان نزم کرده‌وه ده‌ستیان کرده‌وه به‌سه
 منیش به هیواشی هه‌نگاوم ناو به‌ره‌و سه‌ربانه‌که گه‌رامه‌وه، هه‌ردوو
 ده‌ستم خسته‌پشتی سه‌رم و له‌سه‌ر پشت راکشام، بیرم ته‌کرده‌وه له
 میناو له‌ژنه‌که‌ی کاک غه‌ریب، بپروانه ژنه‌که‌ی کاک غه‌ریب دوو
 که‌سی هه‌یه که خوشی ته‌ویئن و خوشیان ته‌ویته، به‌لام خو مینا‌که‌ی
 من هیشتا وشه‌یه‌کی له‌من نه‌بیستوو، پرسیاریکی بیتام هات به
 می‌شکدا. باشه ته‌کریت که‌سیک له‌یه‌ک کاتدا دوو که‌سی خوش
 بووته؟! ته‌م پرسیاره بیتام بوو، به‌لام ئیتر هاتوو ته‌ناو می‌شکمه‌وه ته‌م
 پرسیاره جیاواز له‌هه‌موو پرسیاره‌کانی تر، وه‌لامه‌که‌ی ئاشکرا بوو

لهلام، وهلامه کیشی نه خیر ناکریت، نه گهر ناکریت نه وه نیه ژنه کهی
کاک غه ریب دوو کهسی خوش نهویت؟!

نه م پرسیارهیشم بهلاوه زور ساده منالانه بوو ناخر نه گهر
خوشهویستی نهو پیاوهو کاک غه ریبیش بخهیتهوه سهر یهک، من
لهوه زیاتر من مینام خوش نهویت، نهوان نیو خوشهویستی نه کهن،
که نهوهم وت وه کوو شیتیک بزیه ک کهوته سهر لیوم و پیکه نینم
بهخوم ته هات که چون ناوا وهلامی پرسیاره کانی خوم ته ده مهوه، مینا
ورده ورده له دلی مندا گه وره تر نه بیته، وا ههست ته کم که
خه یاله کانی دینه ناو ژووره کم جی نایتهوه ههر بویه تاره زوو ته کم
بچمه دهره وهو بیرى لی بکه مهوه، یان نهو هتا من له ئاسماندا به دواى
مینادا ته گهر پیم، ته مشه و ژنه کهی کاک غه ریب خراب میشکی
سهرقال کردم به خویه وه، دلّم به حالی نه سوتا، نهو هتا من ته نها
که سیکم خوش نهویت نهو هه موو تازاره ته کیشم نه بیته نهو چهنده تازار
بکیشیت که دوو کهسی خوش نهویت؟ نهو شهوه نازانم بو بیرم لهو
پیاوه نه ته کرده وه که بزانم کییه، به لام له دلّه وه پیم ناخوش بوو که
ژنه کهی کاک غه ریب له گهل پیاویکدایه، له بهر نهوه نا بلیم خیانهت
نه کات نا، ته نها له بهر نهوه ی پوری مینایه وه ته ترسم له کوتاییدا
خه لک به خراب ناوی بهینن و بو شان و شکوی مینایش خراب
بیته، نهوه زور تازاری ته دام کاتیک بیرم ته کرده وه نهوانه ی به دلی
خویان نه یانه ویت ژیان بکهن نهو هنده تازار ته چیژن، یان بی ته ندازه
له سهر که سایه تیان ته کهویت، ههر چونیک بیت توانیم نهو پیاوهو
ژنه کهی کاک غه ریب له میشکم بکه مه دهره وه، هه ناسه یه کی قولم

هه لکیشاو سهیری هه ر لایه کی ناسمانم نه کرد هه مووی نه ستیره بوو
سهیر کردنه کانی میناو گه سک دان و چوونه ناو هه وشه کانیشی به
لیشاو نه هاتنه وه بهر چاووم و خه یال میان داگیر نه کرد، نه گه ر ده فته ری
نوسینه کانم لا بوایه بی گومان نه مه م تیا نه نوسی
" شه و چهنده بیدهنگه

نه لئی ته واوی شار نوستوون بی له من

نا

تویش به خه به ریت

له ناو دلی مندا "

هه ر چوونیک بیته دواي چه ندین جار خو خستنه سه ر نه م شان و نه و
شان ، نازانم چوون بوو که له شه ویکی ئاوا دا خه وم لیکه وتبوو،
کاره ساتی راسته قینه لیره دایه، کاتیک که به یانی به خه بهر دیت یه کم
شتیک که بیری لی نه که یته وه نه وه یه که شه و چوون بوو که خه ون
لی که وتوو

نه مرؤ روژیک کی نوییه به لام به لای منه وه هیچ خو ش نیه چوونکه
بیرم نه که وته وه چوون دوینی هه لی نه وه م له ده ست داوه که نامه که
بگه یه نم به ده ستی مینا هه ر چوونیک بیته من نه متوانی نامه که
بگه یه نمه ده ستی جاریک کی تر نامه که م ده ر کرده وه خویندمه وه، ده ستم
خسته پشتی سه رم و به پشتا راکشام وام هه ست نه کرد ماندووم، چاوم
داخت و مینام هی نایه پیش چاوی خو م که کاتیک گه سکی له
هه وشه که یان نه دات، نوشتا وه ته وه بو زه وی و سه ری هه ل ناب ریت و
که میک له قری له زیر له چکه که یه وه هاتوته ده ره وه، قو لی

ماکسیه که ی تا نایشکی هه لکردوو، دهستیکی خستوته سەر نه ژنوی
 و دهسته که ی تری گهسکه که ی به شلی گرتوو، من له نه و وورد
 نه بمهوه نه ویش له گه لای وهریوی حهوشه که یان که بهر گهسکه که ی
 نه که ون و له گه ل گهسکه که ی نه پرون، هه ندیک جار گه لایه کی لی
 به جی نه مینیت و دووباره نه گه پیتته وه بو ی، پرسیاریک هات به
 خه یالدا باشه نه کریت که سیک گهسک بدات و بیر له که سیک
 بکاته وه؟! وه لامه که م نه نه زانی به لام وتم باشه وا گریمان کرا بیر له
 که سیک بکاته وه، به لام باشه نه وه که سه کییه که مینا بیر لی
 نه کاته وه؟ تو بلی من بم؟ نا ناتوانم نه وه بزانه، به لام که چاوی مینام
 بین ی چون له گه لا وهریوه کان نه پروانیت به دم گهسکه که یه وه دلنیا
 بووم که بیر له که سیک یان شتیک نه کاته وه، دواتر چوومه
 کتبخانه که و تا شتیک بخوینمه وه تا هیچ نه بیت که میک حاله باشت
 بکات، من خوم زیاتر هوگری خویندنه وه ی شیعرم چیژیکی زور وه
 نه گرم له خویندنه وه ی چونکه هه میشه نه مووت شیعر قسه ی ناو دله
 هیچ شتیکیش هینده ی قسه ی ناو دل جوان نیه به لامه وه، چه ندین
 پارچه شیعرم خویندنه وه، نه وه تا نه مرۆ بو یه که م جار وا ههست نه که م
 شاعیره کان ههستی من نه زانه و شیعره کانیا ن به تایبته بو من
 نویسه، زورم خویندنه وه زیاتر ههستم به ماندویتی کرد چوومه دهره وه تا
 جگه ریه ک بکیشم و هه وایه کی دهره وه هه لبمژم، پارچه یه ک نویسن
 هاته خه یال و چوومه ژووره وه، وتم وه کوو نه وه ی که سیک شک نابم
 یان ناتوانم قسه کانی دلم به که سیک بلیم بریارم دا نه وه ی ههستی
 پی نه که م بینوسمه وه، که میک چاوم داخست و دووباره مینام هاته وه

پیش چاو که چۆن گهسکی نه داو چۆن چاوه کانی له سه ر گه لا
وه ر یوه کانی هه وشه که لا نه نه برد ، بۆیه دهستم دایه قه له مه که م و
له سه ر پارچه یه ک کاغه ز نوسیم ،

گه لا کان

نه گه ر نه وه یان بزانیبایه

تۆ چۆن لییان وورد نه بیته وه

به چ هه ستی که وه به گه سه که که ت

نه یان به دیت و نه یان هینیت ،

سه مایان پی نه که دیت ،

هه ر گیز ته مه نی در یژ یان خو ش نه نه وه یست

هه ر زوو زه رد نه بوون و

هه ر زوو به ر نه بوونه و

هه ر زوو نه که وتنه

به ر گه سه که که ت

قه له مه که م دانیه وه مینام هاته وه به ر چاو که سه ری هه لبری و
منیش خو م پی نه گیرا له شه رم و ترس دا تا ماله وه نه وه ستام ، زۆرم
بیر کرده وه که نه بیته هه ر ریگیاهه ک هه بیته من هه سه ته کانی خو م به
مینا بلیم ، له ماله وه خو م پی نه گیرا و چوومه ده ره وه به ته نها خو م به ره
ده شه که ی پشتی مالی خو مان چووم ، خو ر که میک تینی گه رمی
زیادی کرد بوو دوور که وتمه وه له ماله وه و له ئاواش دوور که وتمه وه
له ناو سه وزه گیاهه ک به پشتا راکشام و ده ست و قاچم لی راکیشا تا

توانیم له شینی ناسمان و ئەو چەند پەلە هەورەیی که به ناسمانەوه بوو
 پوانیم، بەشیوەیه ک سەیرم ئەکردن و لییان ورد ئەبوومەوه وه کوو ئەوهی
 پیگا چارهیه ک لای ئەوان بدۆزمەوه، دوونیا بییدەنگ بوو تەنها
 هەندیک جار دەنگی چۆلە که ئەهاتە گویم که له دوورەوه
 ئەیانخویند، له پراکشان لەسەر گیا که بیزار نەبووم چونکه تازه تینی
 خۆر شەونم و تەری سەر گیا کهی وشک کردبوویەوه، لەبەر خۆمەوه
 چەند گۆرانیه کم ووت، دواتر هەستامەوه و دانیشتم و له دوورەوه
 سەیریکی لادیکەمانم کرد و بەلام مالی مینام لیوه دیار نەبوو، لەبەر
 خۆمەوه وتم گریمان مینا ئیستا لیڕیه ئادهی هەردی بزانی چی پی
 ئەلیت، نازانم ئەگەر مینا بینم له نزیکەوه چی پی ئەلیم راستی نازانم
 ، تەنانەت نازانم چی بو سلاو کردن به کار بهینم، بلیم باشیت؟ چۆنی؟
 سلاو؟ ئەم کاتەت باش؟... نا من نازانم چۆن باشە سلاو بکهیت له
 کهسیک که هۆگری بینینی بوویت بو کهسیک که ئەیبینیت نه ک
 دلت تەواوی دەمارەکانی سەریشت لی ئەدەن، من ئەلیم بیر کردنەوه
 شتەکان ئالۆزتر ئەکات، برۆا بوون به خۆ که متر ئەکاتەوه، بیر کردنەوه
 هەموو شتەکان تیک ئەدات، برۆانن من ئەوهندەم بیر کردۆتەوه تەنانەت
 سلاویکی ئاساییم بیرچوو تەوه نازانم که مینام بیننی چۆن سلاو
 به کار بهینم، خەیاڵم زۆر ئەرۆیشت و زۆرم بیر کردەوه تەواو وەرس بووم
 و ماندوو بووم به دەست خۆمەوه، گەر امەوه بو مالهوه ئەتوانم بلیم تا
 پادیه کی زۆر نا ئومید بووم، نا ئومید بووم لهوهی که رۆژیک بتوانم
 قسە بکه له گەل مینا، نزیککی نیوهرۆ بوو گەشتمەوه مالهوه دایکم له
 دەشت بوو هیرووی خوشکم که چوار سال له من منالترە خواردنی

ناماده کردبوو، دهست و دهم وچاوینکم شت و دانیشتم چایه کی بو
 هینام و خواردمهوه دواتر یه ک دوو پارووم له گهل خوشکه کم و هیزش
 و ههلوی برام خوارد، دواتر چوومهوه ژووره کهی خوّم لهبری خونندنهوه
 یان هدر شتیکی تر گویم له گورانی گرت نازانم چون بوو خهوم
 لیکهوتبوو من زور به کهمی دوی نیوهپو ته خهوم هیرو بانگی کردم
 کاکه هردی؟ کاروانی هاوپیت له دهرهوهیه بانگت نه کات هاتووه به
 شویتتا وتم باشه بللی ئیستا دیت، کاروانم بیینی نهو پوژه تا ئیواره
 بهیه کهوه بووین زور قسه مان کرد به لام له کوّتایی قسه کانیدا شتیکی
 ووت که من گیژ و وپ بووم، یانی باوهپرم نه ته کرد به قسه کهی به لام
 قسه کهیشی راست بوو، به سه رهاتیکی خوئی بوو گیرامهوه که چون
 له گهل کچیک قسهی کردووهو کچه کهیش بهوه رازی بووه که
 په یوه ندیان هه بیّت، زورم له یه ک دایه وه باوهپرم بهوه نه بوو که سیک
 هه بیّت بتوانیت پروو به پروو بوه ستیت و قسه کانی دللی به کچیک
 بلیت، بوو من زور قورس بوو باوهپرم بهوه بکه م که کاروان بوو منی
 ده گیرایه وه.

که شهو هات وه کوو نه وهی به ردیک له سه ر دلّم دانرا بیت نا
 شتیکی قورستر یانی وام هه ست نه کرد قورسترین به شی جه ستم دلّمه
 نازانم بوچی له جاران زیاتر دلّم ته نگ بوو بیرم نه کرده وه یانی من
 تاکه ی ئاوا بم ئاوا بترسم یانی هینده ی کاروانم پی ناکریت، پروو به
 پروو بوه ستم و قسه کانم به مینا بلیم، نهو شه وه یه که م شتیکی که
 له بهرچاوم کهوت نهو نامه یه بوو که نوسی بووم به شتیکی منالانه و
 ترسنو کانم نه زانی، نامه که م دهره یینا له گیرفانم و تاقه تی

خویندنه وه ییم نه بوو نه مجاره بی یه ک و دوو دراندم وتم نا ئەبیت ڕوو
 به ڕوو قسه کانم به مینا بلیم، به لام ئەبیت ئەو راستیهش بلیم نینسان
 له شهودا زۆر بویر ئەبیت منیش ههروا بووم قسهی زۆرم بو خۆم دانا
 ڕیگای زۆرم دانا که رۆژ بوویه وه جی به جیان بکه، شهو زۆری
 تینه پهری بوو دایکم هاته ژووره کهم و وتی ههردی به یانی کاکت تا
 شار ئەروات شتمان پویسته ئەبیت بچیت بیان کریت زوو بخهوه به یانی
 تۆ بچۆ لای مه ره کان و شوان به، وتم باشه دایه زوو ئەخهوم، دایکم
 ڕویشته به قسه کانی دایکم وام ئەزانی تهواوی ئاسمان به سهری مندا
 ڕووخواه ئەوهنده دلّم تووند بوو وتم یانی به یایش هیچ؟! من ئەمه چهند
 شهوه خهوم لی ناکه ویت دوا نیوه ڕویش که میک خهوتووم به یانیش
 شوان ئەبم و مینا نابینم ئیتر باوه ڕ ناکه م ئەمشه وه هه ر تیپه ڕیت، هه ر
 ئەوهی که بیرم ئە کرده وه ڕوژیک درهنگتر ههسته کانم به مینا ئەلیم
 نهم ئەتوانی بهرگهی ئەوه بگرم وام ههست بی به خترین کهسی دوونیا
 منم که ریگر دیتته بهردهم، توانای مانه وه م نه ما له ژووره وه و هاتمه
 دهروه جگه رهیه کم داگیرساندو سهیریکی مانگم کرد، بینیم که چۆن
 ئاسمان بووه به ههوزیک و مانگ مهلهی تیدا ئە کات، ئەستیره کانیش
 وام ههست ئە کرد دهستیان گرتووه، دووباره هه ر خهیا لم ئە چوو یه وه لای
 مانگ هات به خهیا لم دا دووباره شتیکی بنوسم
 "چهنده جوانه"

له من و له مینایشه وه دیاره

"مانگ"

به حهوشه كهدا نههاتم و نهچوم پياسهم نه كرد، شهو زور بیدنگ
 بوو گویم له دهنگی پیی خۆم بوو، بو ساتیک چاوم داخست و مینا
 هاتهوه پیش چاوم كه ئیستا خهوتووه، رهنگه ئیستا گهرمی بیت و
 بهتانیه كهی به خۆیهوه لابرديت، یان رهنگه خهوی ناخوش بیینیت و
 كهسی له تهنیشت نهییت خه بهری بكاتهوه، یان رهنگه نهوان درهنگ
 بخهون، كی نالیت نه مرۆ کاری زوری نه بووه و ماندوو بووه رهنگه هر
 زور زوو خهوتییت، له نیوهی خه یاله كاندا بیرم كهوتهوه كه بهیانی له
 ئاوی نایم ریک دلم گوشرا، له دواي تهم جگهرهیه نه چمهوه سهربان و
 ناو جیگا كهم و نه خهوم نهوهم به خۆم وت و جگهرهیه کی ترم
 داگیرساندو وام ههست نه كرد ماندووم كه نهوهنده به ناو حهوشه كهدا
 هات و چۆم كردهوه، هاتوو چۆ كردن كه خه یالت لای ههنگاوه كانت
 نهییت و خه یاله كانت له ئاسمان و له مالی یار بییت، كاتیك نه زانیت
 ماندوو بوویت كه تهواو قاچت توانای هه لگرتنی توی نه ما بییت، به
 خه یال كردنیش و قسه كردن له بهر خۆتهوه شهو به خۆ خه له تاندن تی
 ناپه ریت، بیزار بووم و به په یژه كهدا سه ر كه وتم بو سه ربان وام ههست
 نه كرد دهنگیك بانگم نه كات هه ردی؟ هه ردی؟ هه ردی؟
 ناوه كهی خۆم به دهنگیكی زور نزم هاته گوی كه چند جار نك
 دووباره ی كردهوه، دهنگه كه غه ریب نه بوو به لامه وه، دواي نه وهی ئاوم
 دایه وه دلنیا بووم نهو دهنگه ی من بانگ نه كات ژنه كهی كا ك
 غه ریبه، به لام بو بانگم نه كات و بهم كاته ی شهو چی كار یكی به
 من هه یه!؟

رومانی مینا
راستی نه ترسام چونکه دهنگی ژنیگ و لهو شه و هدا بانگم بکات
نه مزانی چی بکه، گه پامه وه بو لای دیواری حه وشه که مان و وتم
- به لی داده پرووناک چی بووه؟ خیره بهم کاته ی شهو لیره چی
نه که یته؟

زور خیرا وه لامی دامه وه وتی
- ههردی گیان دهنگت نزم بکه ره وه با که سیگ گوئی لی
نه یته، نه مه ویت که میگ قسه ت له گهل بکه م.
- باشه قسه م له گهل بکه به لام بو ئه م کاته ی شهوت هه لبراردووه
ئه مه کاریکی باش نیه
- نا ههردی گیان، با ئیستا لیره که م بوه ستین، یان بچینه مال
ئیمه یان بچینه سهربانه که ی ئیوه.

زور به په له وه لامم دایه وه ئه وه تو ئه لیته چی؟ مالی ئیوه ی
چی؟! وهره با بچینه سهربانه که ی ئیمه که س نایه ته ئه وی، به دوا ی
مندا هات و به دهم ریگاو و تم
- ئه ی مناله که ت چی؟

- ئه و خه وتوووه

دواتر چووینه سهربانه که ی ئیمه و له ته نیشتی منه وه که متر له
مه ترینگ دانیشته و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو وتی جاری
"جگه ره یه کم پی بده زور بیتاقه تم"، جگه ره یه کم دایه دهستی ئه و و
دانه یه کیشم بو خوم داگیرساند، دوو نه فه سی له جگه ره که ی دابوو به
هیمنی دهستی کرد به قسه کردن، ههردی من ئه زانم دوینی شه و
ناموزا که ی غه ربیت بینی و هاته حه وشه که مان و له گهل من بوو،

ڕهنگه تۆ له م شتانه تی نه گهیت جاری ته مهنت نه وهنده زۆر نیه، بهلام
 نه گهر بیته و به غهریبی بلییت خراب به سهری مندا نه شکیته وه بیان
 له گهڵ هاورپیکانت باسی بکهیت، بو ساتیک بیرم کرده وه بو نه بیته
 نه م قسانه بو من بکات! من کارم چیه به سهر نه وه وه چی نه کات و
 چی ناکات، منیش به هه مان تۆنی دهنگی نه وه له لام دایه وه. " نا من
 کارم به سهر تۆوه نیه، خۆم تینه گه یاندوه له وهی چی نه کهیت و چی
 ناکهیت نه وه په یوهندی به خۆته وه هه یه، من تاقه تی نه وه م نیه خۆم
 سه رقال بکه م به وانی تره وه، نه وهی دوینی شه ویش که روویدا له من
 وابوو که دزه هاتۆته سه رمالی نیوه، که راستیه که م بو ده رکه وت و
 زانیم دز نیه و به ویستی تۆ هاتوه، به بی دهنگی به شوینی خۆمدا
 گه پامه وه"، ووتی: نا هه ردی من نالیم تۆ له م شتانه ناگهیت،
 چونکه نه وه قسه یهت راست نیه، نه وه به ویستی من نه هاتوه، هه ر
 جاریک بیه ویت دیت، ناتوانم بلیم نامه ویت سه ردانم بکهیت، لیم تیبه گه
 هه ردی هه ول بده بتوانی لیم تیبه گهیت نه وه به زۆر دیت. له راستیدا
 که ئاوا قسه ی بو نه کردم که میک شه رم دایگرتم و نه م نه زانی چی
 بلیم ته نها نه وهنده نه بیته و وتم: شتی وا ناچیته میشکی منه وه چون
 نه توانیت به زۆر بیته بو لات؟! له راستیدا سه رم له وه ده ر نه نه چوو نه وه
 راست نه کات، یان ڕهنگه نه وه راست بکات من هیشتا مندالم و ناتوانم
 تیبه گه م، چونکه من به چاوی خۆم بینیم که نه وه پیاوه سه ری نزیک
 رومهت و ملی ژنه که ی کاک غه ریبی کرد بو وه وه، هه ندیک جاریش
 نه وه م نه بیننی که ماچی نه کات و توند باوه شی پیا دا نه کات، ناتوانم
 له وه تیبه گه م نه م پیاوه بو نه بیته به زۆر ماچی که سیک بکات یان

که سیک له باوهش بگریت. ووتی: بهلی ئه و بهزۆر دیت ئه گهر نا من
 ده می که جوابم کردوو که نهیه ته وه سهر ریگام به لام ئه و پیاوه من چیم
 له دست دیت؟ ئه گهر هاتوو قسه کانی به غه ریب ووت من چی بکه م
 ؟ کویم هه یه بو ی بچم؟ دهنگی ورده ورده ههستم ئه کرد زیاتر
 نه چیه وه ناو قورگیه وه، ههستم به وه ئه کرد که ئیتر له ته واوی
 دهرونیه وه قسه ئه کات، ئه و ئازاره ی که له ناخیدایه به ئاشکرا له
 هه ناسه و قسه کانیدا ههست پی ئه کرا، دهنگی ورده ورده کپ ئه بوو
 وه کوو بلیت، شتی که هه یه ئه یه ویت قورگی بگریت، ئه گهر هات و
 ئینسان ئازاری هه بوو، یان له ناو دلیدا قسه گه لیکی هه بوو بو ووتن و
 قورگی گیرا ئه و قسه کان ههر ریگایه ک ئه دۆزنه وه بو ئه وه ی له ناو
 دل بینه ده ره وه، خو ش به حالی ژنه کان که قورگیان ئه گریت له
 خه مدا ئه توانن قسه کانی دلیان بکه نه دلۆپه فرمیسک و به
 چاوه کانیا ندا بیته خواره وه، ئه وه تا ژنه که ی کاک غه ریب ئه گری و
 قسه ئه کات، منیش ناتوانم شتی که بلیم هه ندیک ئازاری ژن هه یه به
 ئه ندازه یه ک گه وره یه، ناتوانیت دهستی لی بدهیت ناتوانی هیچی
 له سهر بلیت، هه رچی که بلیت زیاده یه یان ره نگه له خه مه کانیا ن زیاتر
 بکهیت، هه ندیک له ژنه کانیش هیچیا ن ناویت بو یان بکهیت ته نها
 گریگریکی راسته قینه یان ئه ویت، ئه وه م بو ده رکه وت که ئه م ژنه قسه م
 بو ئه کات به راستی له وه ی که مه که گریگریکی نه تا خه مه کانی
 خو ی له به رده میدا هه لبرێژیت، به دم گریانه وه ههر به رده وام قسه ی
 نه کرد. هه ردی من نه غه ریبم خو ش ئه ویت نه ئه و پیاوه، ئه وانیش
 منیا ن خو ش ناویت، من جگه ره یه کی ترم دا گیرساندوو جوانتر چوو مه

ناو قسه کانیوه چیتیر بیرم لهوه نه نه کردهوه که شهرم بکه م و یان نه م
هاتنه ی به م کاته ی شهو به خراپ لهیه ک بده مه وه بویه گویم گرت و
نهویش قسه ی کرد. ههردی نه زانم له من تینا گهیت یه که م ته مهنت
که مه دووه میش تو ژن نیت. منیش و وتم " نا وا قسه مه که ههول
نه ده م تی بگه م راسته تو ژنیت به لام نازار شتی ک نیه که دیاری کراو
ییت ته نها بو ژنه کان پیاویش نازاری ههیه و ته نانهت گیانله به ره کانیش
نازاریان ههیه، به لیت ناده می بلیم وه کوو نه وه ی نه ته ویت لیت تی
بگه م، به لام تا نه شوینه ی پیو یست بکات گو ی نه گرم و ههول نه ده م
تی بگه م،

- ههردی تو نه زانی نه و پیاوه کی بوو که دوینی شهو هاتبووه
حه وشه که

- نا نازانم شهو زور تاریک بوو

- نه گه ر پیت بلیم به لیم پی نه دهیت بوو که سی باس نه کهیت؟

- نه گه ر به لیمیش نه ده م هه ر باسی نا که م بوو که س

- نه وه پورزا که ی غه ریب بوو

به و قسه یه ی بی نه ندازه بیتا قهت بووم، چونکه نه وه پیاویکی باش
نه بوو خه لکی ناوایی که س به باش باسی نه نه کرد، خراپه کانی نه و
پیاووم له ده می زور که سی لادی که وه گو ی لی بوو بوو

- نا من باوهر به شتی وا نه که م.

- نه زانم باوهر نا کهیت به لام نه وه راستیه من تیکه وتم ههردی
که سی کیش شک نا به م هاو کاریم بکات،

نه گهر شتیك به من بكریت بۆتی نه كه م

بیدهنگ بوو، ههوایه کی فینک ههلی کرد، لهچکه که ی
 لهسهری کردهوو قژی دا به ههواکهو ههناسهیه کی قولی هه لکیشا
 له گه لیدا، که میك هاته پیشهوه زۆر که م، ووتی: نا سوپاس ههردی
 گیان به کهس هیچ ناکریت، سوپاس که نه مشه و هیشتت قسه کانم بۆ
 تۆ بکه م دلّم که میك ئاسووده بوو، له م قسانه ی کۆتایی هیچ سه رم
 لی دهرنه کرد چونکه له راستیدا من هیچ هاوکاریه کی نه ووم
 نه کردوو، تهنها گویم بۆ گرتوو، یان رهنگه نه م ژنه زۆر له وه ترساییت
 من نه م قسانه لای که سیك بگیرمه وه ههر بۆیه نه وهنده دوو دل و
 په ریشان هاتبووه لام دواتر به ردهوام بوو له قسه کردن و ووتی: ههردی
 نازانم بۆ لیّره له تهنیشتی تۆوه ههست به ئارامی نه که م، نه گهر له بهر
 دلی تۆو نا ئارامی تۆ نه بوایه ئاره زووم نه کرد زیاتر بمینمه وه. منیش
 وتم: نا مانه وهت نه بووه به ئه رک به سه رمه وه، به لام شه و وا درهنگی
 کردهوه به یانی نه بیّت که میك زوو ههستم، کاکم لیّره نابیّت من شوان
 نه بم، دووباره سوپاسی کردم و به هیواشی رۆشته وه خواره وه تا ناو
 هه وشه که یان بینیم، دلّم ئاسووده بوو که بیدهنگ رۆیشت و که سیكیش
 پینی نه زانی، ههستیکی ناخۆشم نه بوو، چونکه پووری مینا بوو تا
 رادهیه ک ههستم نه کرد به شیك له مینایه هاتووته تهنیشتم و
 خه مه کانی به من نه لیّت، شه و زۆر درهنگه رهنگه که میکی تر بانگی
 به یانی بدات، خه یاله کانی مینایش ماندویتی و درهنگ و زووی
 نازانیّت ههر کاتیك بیّت ده بیته میوانم .

له بهر خۆمهوه ئه مووت باشه ئه وه منم واز له بیر کردنه وه ناهینم
 یان بیر کرده وه یه واز له من ناهینیت، یان باشه مروف چون به دهم بیر
 کردنه وه وه خهوی لی ئه که ویت، یان دلتهنگی بو ئه بیته ئه وه نده شهو
 دریتز بکاته وه، خودایه چند وه پرسم له شهو ئاسان نیه له شه ودا بیر
 بکه یته وه له وهی که له ته واوی ئه شوینهی توئی تیدایه ته نها تو
 به خه بهریت ئه وه باریکی قورسه له سه ر دلت، من تائیتا شه وم به م
 دریتزه نه بینیه، راستی کاریکی باشم کردبوو که له هه وشه که پیاسم
 کردبوو خۆم ماندوو کردبوو له نیوهی شهو تیپه ری بوو وام هه ست
 ئه کرد ئیتر ورده ورده خه وم دیت، به یانی زوو به دهنگی دایکم به خه بهر
 هاتم که پیمی ئه وت هه ردی کورم ئه وه هیشتا له ناو جیگایت؟ کورم
 هه سته ئه مپرو تو شوانیت. باشه دایه وا هه ستام تو برۆ، چند
 هه ستیکی ناخوشم هه بوو که چوومه ده ره وه هیشتا خور
 هه لئه هاتبوو، سه رم چهنده قورس بوو، بی خه وی چهنده مروف ماندوو
 ئه کات، بیرم که وته وه به دریتزایی ئه مپرو له مال نابم دلم زور ته نگ
 بوو وتم ئه وه ئه مپرویشم وه کوو شهو هه ر تیئا په ریت، بر وا ناکه م هه یج
 شتیک هه بیته هیندهی ئه وه قورس بیته که به یانی به خه ر دیت ئه
 کاره نه که یته که دلت ئه یه ویت، من شهو دوونیا یه ک قسه م له خه یال
 و میشکدا بوو که رۆژ بوویه وه به مینای بلیم به لام ئه وه تا من ئه مپرو
 له مال نابم دایکم نان و شه کرو چای بو کردبوومه ناو له چکیکه وه و
 گرنی دابوو، منیش ئه وه یه که م جارمه که به یانی بیته هه زم له نان
 خواردنی به یانی نه بیته ته نانه ت نه متوانی پاروویه کیش نان بخۆم،
 چایه که م خوارده وه ئه و نان و چایه ی دایکم بوئی پیچابوو مه وه له

پشتمدا بهستم و ده بهیه ک ئاویشم راست و چهپ کرده ملم و مه‌ره کانم له گه‌وره کهیان دهر کرد و یه کهم جگه‌ره‌ی به‌یانیم داگرساندوو شوین مه‌ره کان که‌وتم، وا خه‌ریکه که‌میگ له خۆر دهر نه که‌ویت نازانم من وام بیر نه کرده‌وه یان ههر له راستیدا وابوو وام نه‌زانی خۆر ته‌نها بو نه‌وه هه‌لدیت مائی مینا رووناک بکاته‌وه ئیمه‌یش چه‌ند لادییه کی خۆشبه‌ختین که مینا له لادیکه‌مانه، به‌هوی میناوه هه‌موو به‌یانیه ک خۆر له لادیکه‌مان هه‌لدیت هه‌موو شه‌ویکیش له‌به‌ر مینا نه‌ستیره کان دینه ئاسمانی لادیکه‌ی ئیمه، مانگیش ناو به‌ناویک پشوو نه‌دات نه‌گه‌ر نا هه‌موو شه‌ویک دیته‌وه ئاسنانی لادیکه‌مان، له‌سه‌ر زه‌وی ده‌نگی پیی مه‌ره کان و ده‌نگی پیی خۆم تیکه‌ل بووبوون و له نیوان قاچی نه‌وان و زه‌ویه کدا خه‌یالی منیش له ئاسمانه کان بوو، هه‌ندیگ شوانی تر پیش من ئاژه‌له کانیاں دهر کردوووه بردوویناوه بو له‌وه‌ر به لاپالی شاخه که‌وه دیارن، دنگی چۆله که‌یش له گه‌ل خۆر که‌وتندا ته‌واو نه‌وه ده‌شت و شاخه‌یئاوه‌دان کردوووه‌ته‌وه،

ههر له سه‌ره‌تای رۆژه‌وه بیرم کرده‌وه که من نه‌مرو شوام یان نه‌مروم ته‌رخان کردوووه بو بیر کردنه‌وه له مینا، مه‌ره‌کانی پیشه‌وه گه‌یشته‌نه شاخه‌که‌ی ته‌نیشت لادیکه‌مان و منیش له دوا‌ی کو‌تا مه‌ری دواوه وه‌ستام و سه‌یرم نه‌کردن که چۆن هه‌موویان سه‌ریان داخستوووه قه‌پ له گیای سه‌وزی سه‌ر زه‌ویه که نه‌گرن، زیاتر بو بنی به‌رده‌کان هانایان نه‌برد چوونکه گیای بن به‌رده‌کان پیی مرو‌ف و ئاژه‌لی پیی نه‌گه‌یشته‌وه، له‌به‌ر نه‌وی خۆریشی که‌م به‌ر نه‌که‌ویت ناسک و سه‌وزنکی کاله، هیچ ده‌نگیک نایه نه‌گه‌ر له لادی نه‌ژیا

بیت نازانیت هه دیک جار ته نهها دهنگی چۆله که دیت له دووردهوه
 دوونیا زۆر کپ و بیدهنگه نه گهر بتهویت بیر بکهیتهوه مه گهر خۆت
 بیچرینیت نه گهر نا هیچ شتییک نیه خه یاله کانت بیچرینیت، کۆتا
 مه ریش گه شته شاخه کهو منیش بنی شاخه که له سههر بهردیک پشتم
 کرده خۆره کهو دانیشتم، نازانم من پیشتر بهو جووره سهیری ئاسمانم
 نه کردوه یان ئاسمان هیچ کاتییک بهو نه ندازیه شین نه بوو شینیکی
 دل رفین ته نهها چهند په له هه ورینکی سپی بچووک به ئاسمانه وه بوو،
 له کۆتایی به هاردا خۆری به یانیانیش چیژینکی تایبه تی هه یه به
 تایبه ت که پشتی تی نه کهیت و بو ساتیک له شوینیکی ئاوا
 بیدهنگدا دابنیشیت و له پیش چاوت تا نه شوینه ی چاوت نه یینیت
 گیای سهوز و گولاله سورهو گولاله زهرده هه ییت، تاکه شتییک که
 منی وه رس نه کرد ته پری گیا که بوو به یانیان جله کانمی ته ر نه کرد
 نه ویش نهو شه ونمه ی که شهو نه باریته سههر گیا تا خۆری به یانی
 وشکی نه کاته وه نه مینیتته وه، یانی تا نزیک کاتر میژیک دوا ی خۆر
 هه له اتن هه ر نه مینیتته وه هه ندیک جاریش زیاتر، بو یه نه م نه توانی له سههر
 گیا که دابنیشم هه ر له سههر بهرده که مامه وه هه ر چهند له ژیرمدا
 که مییک ههستم به ساردی بهرده کهیش نه کرد، له بهرده می خۆم و له
 سیبه ره که ی خۆم ته روانی که نیوه ی کهه وتبووه سههر بهرده کهو
 نیوه که ی تری له سههر گیا که بوو گوچانه کهم نه کیشا به بهرده کهدا
 ،خۆریش له پشته وه لینی ته دام و پشتمی گهرم کردبوو که میکیش و پرو
 گیژی کردبووم، باوه ریم پی بکهن له شوینیکی ئاوا بیدهنگدا گهرمی
 خۆری به یانی هینده ی گۆرانیه کی خاویان موزیکیکی له سههر خۆ

هەر کهسیک هاته ئەو شوینە بتوانیت نوێژی لەسەر بکات، گهڕام
 پارچەیه ک ئاسنم دۆزیهوه هه‌میشه پارچه ئاسن له‌و شاخه‌ی نزیکه‌ی
 ئیمه‌ هه‌یه به‌هۆی شه‌ری نیوان ئی‌ران و عیراقه‌و پارچه‌ تۆپ و هاوه‌ن
 هه‌میشه هه‌بووه ، پارچه ئاسنه‌ که‌م هه‌لگرت و و چوومه‌ ته‌نیشتی
 به‌رده‌ که‌، بیرم کرده‌وه که‌ ناوی مینای له‌سەر هه‌لبکۆلم به‌لام نا ئەوه
 کاریکه‌ی باش نیه‌ چونکه‌ خه‌لکی لادیکه‌مان هه‌موویان ئەزانن ته‌نها
 یه‌ ک مینا هه‌یه لی‌ره ،بیرم کرده‌وه که‌ ئەوه بو‌ که‌سیایه‌تی مینا
 کاریکه‌ی باش نیه ، چونکه‌ دوا‌ی من هه‌ر شوانیکه‌ی تر ئەگاته ئی‌ره
 ئەو ناوه‌ ئەخوینتته‌وه، وتم ته‌نها پیتی یه‌ که‌می ناوه‌ که‌ی ئەنوسم
 هه‌رچۆنیک بی‌ت یه‌ که‌م پیتی ناوه‌ که‌یم نووسی دواتر له‌ دووره‌وه
 که‌میک سه‌یرم کرد وام لا جوان بوو که‌ یه‌ که‌م پیتی ناوه‌ که‌ی
 خۆیشمی له‌ ته‌نیشتی بی‌ت، نازانم هه‌ر من وابووم یان که‌سه‌ کانی تریش
 وان ،له‌و رۆژه‌وه به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو یه‌ که‌م پیتی مینا له‌سەر به‌رگی
 کتیبه‌ کانم و ده‌فته‌ره‌ کانم ئەنوسی هه‌ندیک جاریش له‌سەر ده‌ستم و پیش
 ئەوه‌ی که‌سیک ببینیت ئەم سه‌ریه‌وه، به‌راستی من له‌ بینینی
 ناوه‌ که‌ی مینا چی‌ژ وه‌ر ئەگرم که‌ هه‌ندیک جار به‌ ده‌ستی خۆیشم
 نوسراوه، پیتی ناوه‌ که‌ی خۆیشم ته‌واو کردوو ئەمجاره‌ سوکنایه‌ ک
 به‌ دل‌مدا هات که‌ له‌ دووره‌وه لی‌م روانی ، تا ته‌واوم کرد ماندوو بووم
 هه‌لکۆلینی ناویان پیتی‌ک به‌ گه‌وره‌یی له‌سەر به‌ردیک کاریکه‌ی
 که‌میک دژواره‌ ماندووت ئەکات، به‌لام من ئەوه‌تا ئەم‌رۆ تی‌گه‌یشتم
 هه‌ندیک ماندوو بوون هه‌یه له‌ پشوو دان چی‌ژی زیاتره‌ بو‌ مرۆف،
 سه‌یری کاتژمی‌رم کرده‌وه که‌میک له‌ (١١) لایدا‌بوو، من تا ئی‌ستا

رۆمانی مینا

پۆژم بهم درژیه نه بینوووه، ئەبیّت مینا چ جادووێه ک بیّت که له من کراوه شهو و پۆژی منی بهو ئەندازیه درێژ کردووتهوه، ئەوه نا دادپهروهریه رۆژه کان و شهوه کان وه کوو یهک له سههر ته مهن بنوسرینهوه، هه ندیک رۆژ هه یه هیندهی سالیکی ته مهنت بیرت کردۆتهوه هیندهی سالیکی ته مهنت ئازارت کیشاوه، هه ندیک جاریش به ریکهوت له رۆژیکدا هیندهی سالیکی ته مهنت چیژت وهر گرتوووه خۆشیت بینوووه، بهراستی ئەوه نا دادپهروهریه رۆژه کان و شهوه کان وه کوو یهک ئەچنه سههر ته مهن، خۆی له بنه په تدا کاره ساتی نه مرۆی من لیروهوه دهستی پێ کرد که پرسیاریکی زۆر ئالۆز و قورسم له خۆم کرد، ئەمووت توۆ بلیی ئەمرۆ مینا له حه وشه که یانهوه چاوه ریی ئەوهی کردییت به ته نیشتی ماله که یاندا تیپه رم؟!

وه کوو هه میشه وه لامی ئەو پرسیاره یشم نه ئەزانی ئەبوایه خۆم وه لامم بدایه تهوه، دوو وه لامم هه بوو بوۆ ئەو پرسیاره یه کیکیان ئەم ووت ناکریت چاوه ریی ده رکه وتنی منی کردییت چوونکه تا ئیستایش مینا نازانیت من به تایبهیت له بهر ئەو ئەو چهند رۆژه به ته نیشتی مالیاندا تیپه ریوم، گومان ئە کهم مینا ئەو بینینانهی به ریکه وتیکی ئاسایی بیته بهرچاو، رهنگه بی له من کهسی تریش هه بیّت به ته نیشتی مالیاندا تیپه ریت و مینا بیبینیت ئیتر بوۆ ئەبیّت چاوه ریی بینینی من بکات ئەم وه لامه ی یه کهم زۆر ئازاری ئەدام نه م ئەتوانی لهوه زیاتر کاتی پێ بدهم و زیاتر بیری لی بکه مهوه، وه لامی دووه میشم ئەوه بوو که مینا له حه وشه که وه ستاوه له بری ئەوهی نوشتایتهوه بوۆ زهویه کهو گه سکی بدات ریک راوه ستاوهو گه سکه کهی

به دهسته وهیه، وا مینام هاته پیش چاو که وهستاوه تا من لئی ورد
 نه بمهوه سهیری نه کهم نهویش تاقهتی نیه گهسکه که به دهستهوه
 بگریت و وه کوو هه همیشه سهما به گهلا وهریوه کان بکات، لیم مه گرن
 که مینام لا جوانه ناخر ته گهر گهلا کان به درهخته وه بن شنه بایه کی
 که میش ته توانیت بیانخاته سهما کردن، جاریک له ژیر درهختیکدا
 دابنیشه و سهیر بکه ته بینیت چون گهلا سهما ته کات ته گهر جوان
 گویش بگریت ته بینیت که بایه ک بهر گهلا کان ته که ویت گورانیش
 ته لین له گهل بهر که وتنی شنه با دهنگیان به ئاشکرا ته بیستیت، به لام
 گه لایه کی وهریوو که که وتوته سهر زهوی شنه با ناتوانیت سهمای
 له گهل بکات مه گهر بایه کی توند، ته م چند روژه هیچ بایه کی
 تووندیش هلی نه کردوو به بویه گهلا وهریوه کان ته نها مینا شک ته بهن
 و گهسکه کهی دهستی، ته مووت من دلنیام مینا ته مرو گهسکی
 نه داوه تو بلئی گهلا وهریوه کان زیاتر بیری مینا بکهن یان من؟! سهیره
 وهلامی ته وهیش نازانم ته م پرسیاره بی وهلامانه زور ئازارم ته دهن
 هه ندیکجار بیر ته که مه وه که ئیتر هیچ پرسیاریک له خووم نه کهم، بو
 ته بیت پرسیار بکهم له کاتیکدا هیچ وهلامیک نازانم، به لام خووزگه
 له دهسهلاتی خوومدا بوایه پرسیار کردن به لام خویمان دینه ناو
 میشکمه وه، ته م وهلامه ی دووهم که میک ئاسووده ی به دهروونم به خشی
 دواتر به خیال هزار جار چوومه وه کولانه کهی مالی مینا هه موو
 جاریکیش له دهره وه بوو، خیال چونکه خوومان دای ته پرتین،
 هه میشه له بهرزه وهندی خوومان کوتایی به خیاله کانمان ته هینین، وا
 کاتر میر له یانزهو نیو نریک ته بیته وه کاتی ته وهیه پشوو بدهم و

رۆمانی مینا

نانیک بخۆم، خۆر گهرمیه که ی زۆر زیاد ی کردوه ناره زوی سیبه رم نه کرد، نه و چند داریه پروه ی به شی سه ره وه ی شاخه که شوینیکی باش بو بو پشودان، مه ره کانم برد بو ئه وی و هه ر له و ته نیشته ییش ئاوی لیبوو که بیخۆنه وه، مه ر له دوا ی له وه ر خوار دن که ئاوی خوار ده وه بو نزیکی دوو تا سی کاتر میریک نیوه رۆ ئه خه وی ت، دوا ی ئا و خوار دنه وه هه موو مه ره کان له سیبه ری دوو داریه پروه که ی ته نیستم خه وتن، منیش که میک گه رام به ته نیستی خۆم دا و چند لقیک داری وشکم په یدا کرد بو ئاگر کردنه وه، سی به رد م له ته نیستی یه ک دانا و لقه داره کانم ئه شکانده وه له نا و به رده کاند ا دام ئه نا دواتر نه وه له چکه ی که نان و چایه که می تیا بوو هی نام کرد مه وه بینیم ته نها سی هیلکه ی کولا و که میک سه وزه و خوی و شه ش نانی تیدا یه، خوار دنه که م ئاگری نه ئه ویست هیشتا هیلکه کان به شی نه وه گه رم بوون که بتوانم بیخۆم، به لام ئاگره که م کرده وه و چایه که م له سه ر دانا، جاریکی تر به ته نها نان ئه خۆم، قورسه به ته نها نان بخوی ت و خه یالت لای نانه که ت بی ت خه یالت لای پارووه کانت بی ت، که نام نه خوار د ئینجا نه وه تیگه یشت م، له نان خوار دن بوومه وه و چایه که م نه کولا، چایه کم تی کرد و که میک له ئاگره که دوور که و تمه وه جگه ره یه کم داگیرساند و سه یریکی خواره وه ی شاخه که م کرد که لادیکه مان دیار بوو به لام نه م ئه توانی مالی مینا جیا بکه مه وه له نیوان ماله کاند ا، که بیرم نه کرده وه نه وه من رۆژیکی تی ئه په رینم و رۆژیکی له ده ست نه دهم و مینا نابینم دووباره باری سه ر دلّم قورس بوو، که میک له مه ره کان وورد بوومه وه که چۆن ئارام خه وتوون

تەنھا چەند دانەھە کیان نەبیت کە بە پێوە وەستاون ، وام ھەست ئە کرد
 بۆیە نەخەوتون تا چیژ لە سیبەر دارە کەو سەیرکردنی ئەو دەشتە سەوزە
 وەر بگرن، جگەرە کەم تەواو کردوو دەستیگم خستە پشتی سەرم و لەسەر
 پشت راکشام، شەنە بایەکی کەمی ئەھات و بەسەر سەرمەووە گەلای
 درەختە کەمی ئە لەران دەو، ناو بە ناویگیش گەلاکان ورشەھە کیان لێو
 ئەھات، لەلای دەستی راستمەووە چەند گولالە سوورەھە ک ھەبوو،
 گولالە سوورە کە زیاتر لە شاخ ئەرویت تەنھا یە ک چاوی رەشی
 گەورەھە ھەھە کە ھەمیشە سەیری ئاسمانی پێ ئە کات تەنھا
 ھەندیک جار کە بارانیکی زۆری بەسەردا بباریت کەمیک سەری
 خوار ئە کاتەووە بەلام دواتر بە دەرکەوتنی خۆر دووبارە ریک را
 ئەوستیتەووە، بیرم ئە کردەووە بۆ ئەبیت ھەندیک جار گولیک بە تەنھا
 بیت و ھەندیکجار بە کۆمەل رپاوان، بە دەستی من بوایە ھەر
 گولیک کە بە تەنھایە گولیکی ترم لە تەنیشتی دا ئەنا، ئاخر لەو
 کاتەووە کە من ھەست بە تەنھای ئە کەم تیگەیشتووم تەنھای ھیچ
 شوینیکی جوان نیە بەرگە گرتنی ئاسان نیە، ھیچ دروست کراویک
 بۆ ئەو دروست نە کراوە بە تەنھا بمینیتەووە کە لە گول و گەلاکانم
 ئەروانی ھات بە خەیاڵما شتیک بنوسم بۆ مینا، لەبەر ئەوھە من
 ھەمیشە ئارەزووی خویندەنەووە ھەندیکجاریش شتم نوسیووە ھەمیشە
 قەلەمیک و دەفتەریکی بچووکم پێ بوو، ھەستامەووە دانیشتم لەسەر
 لاپەرەھە کی نوسیم

" گولالە سوورە لە کیو
 مینایش لە ناو دلی مندا

خهیاڵه کانم ئەم ماوهیه شپرزەن له شوینیکهوه ئەچن بۆ شوینیکی تر
،یانئ ناتوانم بۆ ماوهیه ک بیر له شتیکی دیاری کراو بکه مهوه وا
ههست نه کهم کهس ناتوانیت دلم بداتهوه، کهس ناتوانیت له من بگات،
ناخر له من وایه تهنها من ئەو ههستم ههیه هه رگیز ناتوانم وا بیر
بکه مهوه کهسیکی تری وه کوو من ههیه ، چوونکه ئەو تا من وهخت و
نا وهختم بۆ نیه هه میسه له شوینیکهوه یان به هۆی شتیکهوه مینا
دیتهوه ناو خهیاڵه کانم، به دهستی خۆم نیه ناتوانم خهیاڵه کانم بوهستینم،
کات وا تی ئەپه پیت و کاتی ئەوه هاتوو دووباره مه ره کان له شوینی
پشروی نیوه پڕۆیان دهر بکه م و بیان به مه وه بۆ له وه ر خواردن،
که لپه له کانی خۆم کۆ کرده وه به ستمه وه پشتم گۆچانه که م گرته وه
به دهستمه وه که وتمه وه شوینی مه ره کان، جارێک نا سه دجار بیرم له وه
ئه کرده وه چی ئەبوو یه کییک له م مه رانه قسه ی بزانیبایه تا قسه کانی
خۆم بۆ بکر دایه تا ئەوه نده قسه کانی ناو دلم له بهر خۆمه وه نه لیمه وه.

هه رچۆنیک بوو ئەو رۆژه شوانیه م تیپه راندو وا خه ریکه خۆر پوو
له ئاوا بوون ئە کات، ههروه کوو چۆن به یانی خۆر بستیک له کیوه کان
بهرز بوو بوویه وه دلم تهنگ بوو چوونکه له و کاته نه دا سه ریکم له
مالی مینا ئەدا، ئیستایش وا خۆر بستیک له کیوه کان بهرزتره و ئاوا
ئهییت زیاتر دلم تهنگ بووه، به راستی به ئەندازیه ک دلم تهنگ بوو
نم ئەتوانی ئەوه به بیرى خۆم بهینمه وه که رۆژیک وا خه ریکه تی
ئپه پیت و مینام نه بینوووه، ههستیکی ناخۆشم هه بوو، وام ههست
نه کرد له جیی دلم هه موو بهردانه ی ئەمرو پیم له سه ر داناو له سه ر

دلما کۆبۆتەو بەو ئەندازەییە هەستم بە قورسی دلم ئە کرد له ناو
 سنگدا، جگەرە کەم خستەو نێو پەنجە کانم و له پیش مەرە کانهو بەردو
 ئاواپی بوومەو مەرە کانیش خۆیان بە دوامدا ئەهاتن، بەراستی
 کەسیک که قسە لە دلدایه ئەیهوئیت بە کەسیکی بلیت و لەو
 پۆژەدا فریا ناکهوئیت قسە کان بکات، هیچ شتیکی بە ئەندازە
 ئاوابوونی خۆر غەمگین نیە، وا خەریکم له لادیکیه نزیک ئەبمەو له
 راستیدا من ئەمڕۆ خۆ هەر لادیکیه جینههیشتبوو بە خەیاڵه کانم هەزار
 جار بە ناویدا هاتم و پۆیشتم هەزار جار چوومەو کۆلانه کە ی مالی
 مینا و هەر هەزار جارە کەیش مینا له دەرەو بوو، گەیشتمەو ناو لادیکیه
 و خۆر بە تەواوی ئاوا بوو، دەنگی بانگ بیژە کە هاتە گویم و بانگی
 مەغریبی ئەدا، ئەو هیچ پەیهەندی بە دینداری و بی دینی منەو نیە
 کە تەنانت بیرم لەو هیش ئە کردەو کە ئەم بانگی مەغریبە ئیستا
 مینایش گوئی لیه یانی نزیکین لیه کەو، بەراستی خەیاڵه کانم
 ئەوئەندە میشکیان ماندوو کردبووم ئەوئەندە دلیشم تەنگ بوو وام هەست
 ئە کرد کەسیک نا بەلکوو بە چەند کەسیکەو دەستیان خستەو تە ناو
 دلەو ئە یگوشن هەر بۆیه کە گەشتمەو مالهو سلاوم له بیر چوو
 کە له دایکمی بکەم، ئەوکاتە هەستم بە دایکم کرد کە ووتی

- کورم کوا سلاو کەت؟

- دایه گیان باشیت؟

- بەخیر بیئەو کورم برۆ دەست و قاچت بشۆو پشوو بەدە

کۆله کەم له پشت کردەو وای چەندە ماندووم، هیچ جارێک بەو
 شیۆیه له شوانیدا ماندوو نەبووم، ئەمجارە جیاواز بوو تەواوی

لادیکه مانم له گەل خۆم هەلگرتبوو تەواوی ئەمڕۆ هەموو لادیکه و
 مینام له گەل خۆم بردبوو ئیتر ریی تێدەچیت ئەوەندەیش ماندوو بێم،
 گۆرەویە کانم له پیم لابرد و دەست دەموچاویکم شت و دواتر قاچیشم
 که ئاوه ساردە که بەر قاچم کهوت، هەستم کرد که میک له ماندووتیم
 ئەپەیتتەوه دواتر چوومە ژوورەوه، خۆم نە گۆری بوو له سەر پشت
 راکشام تا که میک پشوو بدەم و چاوەری بێ نانی ئیوارە ئامادە ببیت
 وە کوو هەموو ئەم چەند پۆژی پێشوو دواي نانخواردن چوومەوه
 ژوورە کهی خۆم بەیانی پۆژی شەمەییەو وە کوو هەموو پۆژەکانی تر
 خۆم سەرقال کرد بە که میک سەعی کردنەوه دواتر گوی گرتن له
 گۆرانی و خویندنهوهی شیعر، من دووی شەویش زۆر کەم خەوتووم و
 ئەمڕۆیش بێ ئەندازە ماندوو بووم، پاکەت و چەرخی کەم هەلگرت و
 چوومە سەربان، تا له وی جگەرەیه ک بکیشم و دواتر بخەوم با هیچ
 نەیت بەیانی رۆژ بیتهوه و بتوانم مینا ببینم، لاشەم هەمووی کوترا
 بوو نەمتوانی زۆر بە دانیشتنەوه بوەستم و راکشام، هیشتا کات زوو
 رەنگە کاتژمیر نزیکي دەی شەو بیت، جگەرە کهی دەستم بەرەو تەواو
 بوون ئەچوو دەنگی پێه ک زۆر بە ئەستەم هاتە گویم، دەنگی پێی
 کەسیکه که ئەیهویت بە پەیزه کەدا سەر بکەویت بو لای من، دووبارە
 ژنە کهی کاک غەریبە، ئەبیت ئەمشەویش چی له من بویت، راستی
 بیتاقت بووم بە هاتنی، چونکه ئەگەر کەسیک لیڕه ببینیت من
 چی بکەم! له لادیشدا شتە کان زۆر ئاسان و زوو بلاو ئەبنەوه
 هەمووی یە کتر ئەناسیت، ماندووم و هیشتا پر بە دلی خویشم بیرم له

مینا نه کردوه ته وه، ئەم هاتنه ی ژنه که ی کاک غه ریب شته کان له من
تیک نه دات، هیشتا دوو مه تری مابوو بگاته من ،

به هیواشی ووتی: به جگهره که ی دهستدا زانیم لی رهیت

- خیر بوو ئەمشه ویش هاتیته وه ؟

- که تۆم بین ی وتم ماندوو به با نه رۆم به لام خۆم پی نه گیرا

- خۆ من وتبووم نیوان تۆو ئەو پیاوه لای کهس باس ناکه م

- هه ردی من بو ئەوه نه هاتووم

- شتیکی گرنگ هه یه تۆ به م شه وه بگه یه نیته سه ر ئەم بانه!، تۆ

ناترسیت که سیک بتبینیت؟ که سیک بتبینیت چی ئە کهیت

نازانیت دواتر چۆن بیرمان لی ئە که نه وه،

- ئەزانم، هه موو شتیکی ئەزانم، به لام گو ی بگره من ئەمشه و ئیشم

به تۆیه

- چ ئیشیک!؟

- تۆ جاری ریگا بده که میک دابنیشم و بیمه وه سه رخۆم قسه ت

بو ئە که م ،

له شه وه که ی پیشوو زیاتر له نزیکمه وه دانیشتبوو، شه وان هه میسه
هه وایه کی که میس بیته هه یه تی، که دانیشته هه ستم کرد زۆر جیاوازه
له جاری پیشوو، چوونکه بۆنیکی خوشی به کار هینابوو له گه ل
بایه که دا تیکه ل ئە بوو، که میک زیاتر لی ورد بوومه وه وام هه ست
ئه کرد کام جله ی له هه موویان ته سک ترو ناسک تره ئە وه ی له بهر
کردوو، نه م ئەزانی به چ مه به ستیکی هاتوو به لام له ناخه وه هه ستم

به ترسیک نه کرد، تا ئیستا ترسی وام نه بووه، وتم: ئه بیته ئه وه بزانیته
منیش ماندووم، رهنگه نه توانم زور بمینمه وهو خهوم لی بکهویت، بویه
با زوو دهست بکهین به قسه کانمان.

- ههردی من ژیانم نیه به دهست ئه و پیاوه وه، روژیک دیت خه م و
خه فهت له و ماله چوّل و سارده دا ئه مکوژیت، خه مه کانی
غهریب کهم نه بوون، ئه م ناپیاوهی شی هاتوته سهر.

- بوچی وا له خوئی ئالۆز ئه کهیت بلی من توّم ناویت و با کوّل
بدات، له خو شه ویستیدا کوا زور لی کردن ههیه، من زور له
خو شه ویستی شارهزا نیم به لام وا ههست ئه کهم به دلّ کردنی
یه کتر له سه روی هه موو شتی که وهیه

- ههردی گیان ئه و له م شتانه تیناگات، ناتوانم زیاتر بوّت پروون
بکه مه وه چوونکه تا رادهیه ک شهرمت لی ئه کهم

- نا ئه وهی که شهرم ئه کات منم، هه ز ئه کهم پروونتر قسه بکهیت
تا وه کوو ئه وهی ئه تهویت وا تیبگه م لیته. که من ئه و قسه یه م
کرد ههستم کرد که میک زیاتر توانی به سهر شهرم کردنیدا زال
بیته و قسه بکات،

پورزا کهی کاک غهریب ناوی جوامیره، پیاویکی باش نیه.

- باشه ههردی من قسه ت بو ئه کهم دلنیام له نیوان خو ماندا دهر
ناچیت، هه مووی سالیک ناییت، ئه و روژهی غهریب چووه وه بو
دهوامه کهی شه وه کهی ههر دوای نان خواردنی ئیواره جوامیر هات بو
مالمان، له دهرگا که وه ستام و فه رمووم لی نه کرد، پیّم ووت که

غەریب لە ماڵ نیەو ئەمەڕۆ چوووەتەووە بۆ دەوام ، وتی ئەزانم کە لێرە
 نیە بەلام ئیوارە نانم نەخواردووەو لە گەڵ نەسرینی ژنم بووە بە شەرمان و
 زۆر بێتاقەتم، ئەگەر تۆ بتهویت هاتووم لێرە کەمیەک نان بخۆم و قسە
 بکەین، بەلکوو هیچ نەبیت کەمیەک لە بێتاقەتی و دلتهنگیەکانم
 بپهێتەو، زۆر خۆی بێتاقەت و دلتهنگ پێشان ئەدا بە ئەندازەیک
 کە بەزەیم پیایدا ئەهاتەو، بەلام لە گەڵ ئەویشدا زۆر دوو دل بووم لە
 کردنە ژوورەوێ ناخر چ ژنیەک پیاویەک ئەکاتە ژوورەو؟ با پیاویکی
 باشیش بێت خۆ خەلک و نالیت، هەموان بەو شیوە لیت تی ئەگەن
 کە ئەیانەویت، هەزارو یەک قسەت بۆ دروست ئەکەن بە شیوەیکیش
 باست ئەکەن ئەگەر ئاگادار نەبیت لە گەڵ توێانە ئەو کەسایەتیە
 نانسیتەووە کە بۆت دروست ئەکەن، دلّم زۆر خیرا لیبی ئەدا ئەکریت
 بیکەمە ژوورەوێ یان نا، وەکوو ئەوێ تیبگات من بیر لە چی
 ئەکەمەو وتی: مەترسە کاتیەک هاتمە ناو حەوشە کەووە کەس لە
 دەرەو نەبوو بێخەمبە کەسیک منی نەبینیوو، وا هەست ئەکەم ئەو
 رۆژە ئەوێندە ترسا بووم و شلەژا بووم ئاگام لەخۆم نەبوو کە چۆن بوو
 رینگام دا هاتە ژوورەو، ووتم ئیمە نانمان خواردوو شتیکی وا ئامادە
 نیە کە بۆت تیبکەم، ئەگەر بۆت ئەخوریت هیلکەو رۆنیکت بۆ
 ئەکەم، نان و چایەکم بۆ ئامادە کرد و خواردی لە من وابوو ئیتر
 ئەروات بەلام وا نەبوو، چوووە دەرەو دەستی شت و گەرایەووە ژوورەو، بە
 بیانوی سەیرکردنی منالە کەم ئەوێندە لە نزیکمەووە دانیشت تەریق
 ئەبوومەووە کەمیەک چوومە ئەولاتر، ترسام زۆریش ترسام بەلام هیشتا
 بە تەواوی لە مەبەستی تینە گەیشتبووم، سەیری منالە کەمی ئەکردوو

دەستی ئەهینا بە رومەتیدا و ماچی ئەکرد یاری بو ئەکرد،
 کچە کەیشم لێی ناترسیت و بە دەمیەوه پی ئەکەنی، کە سەیری
 منالە کەمی ئەکرد ووتی " وەرە لە نزیکەوه سەیری بکە ئەوەت زانیوه
 زۆر شتی لە تۆ ئەچیت " منیش وتم " نا بەو شیۆهیهیش نیه، کچە کەم
 لە من جوانتره ". هەر سەیری منالە کەمی ئەکردوو مەچە کی دەستی
 گرتم و راپیکیشام بەرهو منالە کە وتی دە وەرە نزیکەوه سەیری قژە
 لوله کەمی بکە، یان چاوه رەشه کانی، بچووکی دەمیشی، بروا بکە
 زۆر لە تۆ ئەچیت. کە دەستی بە دەستمەوه بوو تووند گووشی، ئەوەندە
 ترسام نەم ئەزانی چی وەلام بەدەمەوه، هەموو گیانم ئەلەرزى، دەستم
 کیشا دواوه ویستم دەستم لەو دەستیدا دەر بکەم بەلام نەمتوانی، زۆر
 توند دەستی گرتبووم، تیکەل بوونی من و جوامیر لەو شەوهوه دەستی
 پیکرد، با لەتۆی نەشارمەوه ئەو دەموو چاوهی ئەو هەلسوکەتە یان
 ئەو نەرم و نیانیە ی ئەو شەوه پیشانی منی دا زۆر راپیکیشام بەرهو
 خۆی، زۆر شیرین و نەرم قسە ی بو ئەکردم، هەندیک قسە ی ئەکرد
 کە من ئەوه چەنیکە ژنی غەریبم شتی وام لەو نەبیستوو، نازانم چۆن
 پیت بلیم، مەستی کردبووم، ئاگام لەخۆم نەبوو کە چی ئەکەم و چی
 ناکەم، تا وای لێهات خۆم لە باوهشیدا بینیهوه، لە باوهشیدا هەستم بە
 ئارامیە کی زۆر ئەکرد، ئاخر هەردی لیم مەگره، من تامەزرۆی
 مشتیک خوشەویستیم، تینووی هەندیک وشەم کە تا ئیستا لە
 غەریبم نەبیستوو، ئەو شەوه حەزم ئەکرد بمینیتهوه لەسەر سنگی
 بخەوم و رۆژ بکەمەوه بەلام ووتی ناکریت بمینمەوه بە رۆژ ناتوانم لێره
 بچمە دەرەوه بۆیه رۆشتهوه، هەر ئەوەندە ی کە ئەو رۆشتهوه

خه یالئیکی قورس منی داگرت، بیرم له وه ته کرده وه که من خه ریکم
 خیانهت له غه ریب نه کهم، خه میکی قورس سه ر دلمی نه گرت، رقم له
 خۆم نه بو وه، خۆم به نه دازیه ک له به رچاو ناشرین نه بو نه گه
 له به ر ناوینه خۆم ببینی بایه رهنگه تفم بکرد بایه ته روخساری خۆم، به لام
 دواتر که کچه که مم بینی خه وتبوو، له روومه ته کانی وورد بوومه وه،
 ههستم نه کرد شوین په نجه کانی جوامیری له سه ر به جیماوه، بیرم له وه
 نه کرده وه که من ته مه نیکه به دلی خۆم نه ژیاوم، بیرم له وه نه کرده وه
 غه ریب بی له خه م و خه فهت شتیکی تری به من نه داوه به مافی
 خۆم نه زانی که ته مشه و به دلی خۆم کردو وه.

قسه کانی لی ره دا وه ستاندو داوای لی کردم جگه ره یه کی بو
 دا بگر سینم منیش جگه ره یه کم بو نه وو بو خۆیشم دا بگر ساندوو و وتم
 له ژیاندا قسه کانی دلی خۆم بو که س باس نه کردو وه که سیش
 قسه ی دلی خۆی بو باس نه کردووم، بمبووره ته گه ر نه توانم به پی
 پیویست لیت تی بگه م، به لام ته وهیش بزانه من باوه رم وایه عه شق شتیکی
 نیه مرؤف به ره و رووی بروات و ههنگاوی بو بنیت، شتیکی خۆی
 دیت، ریگات پی ته گریت، باوه ریشم وایه هه موو که سیکی پیویستی
 به وه هه یه که سیکی هه بیته ده ست بخاته ناو دلیه وه، که سیکی هه بیته
 قسه کانی ناو دلت ده ره بی نیت، بمبووره ته مه ته لیم به لام من تو به هه له
 نازانم، خیانهت وشه یه که که سه دا گیر که ره کان دروستیان کردو وه، نه و
 که سانه دروستیان کردو وه که دلت رانا گرن و له گه ل نه وه یشدا
 نه یانه ویت ته واوی دلیشته هی ته وان بیته، خیانهت وشه یه که هه ندیک
 که س به کاری ته هی نین تا بته ستنه وه. تو خیانهت نه کردو وه جاریکی

تر ئەو وشەییە بە کار مەهینە لەلای مندا. ووتی بوۆستە هەردی گیان
 باتەواوی بکەم و باشتر لیم تیبگەیت، جوامیر هەر ئەو شەو پالەوان
 بوو، هەر ئەو شەو مەلەوانیک بوو حەزی ئە کرد لە ناو دڵ و
 خەمەکانی مندا بخنکیت، تەنھا ئەو شەو لەبری کۆشی قسە ئە کەوتە
 ناو دڵیەو، بە کورتی تەنھا ئەو شەو بەراستی پیاو بوو. تۆ نازانی
 دواي ئەو شەو چەند جارێکی تر هاتەووە بێ ئەوێ قسەییە کم لە گەڵ
 بکات بێ ئەوێ بەیلت سەر بنیم بە سنگیەو و هەست بکەم پیاویکم
 خوش ئەوێت، هەست بکەم هۆگری پیاویک بووم کە هەمیشە شیرین
 قسە ئە کات، نا هەردی گیان ئەو پیاو حەز ئە یهینا بو ماله کم و
 حەزە کە ی تەواو ئە بوو بە رینگای خۆیدا ئە گەرایەو، لە قسە کانم زوو
 بیزار ئە بوو، لە راستیدا هەندیک جازیش تەنانەت گوئی نە ئە گرت بو
 قسە کانم، کارێکی کرد رقم لە خۆم ئەویش ئە بیتەو تە وای لیھات
 رۆژیکیان ووتی ئەمشەو دیم دەرگای حەوشە کە دامەخە، منیش ووتم
 نا بیتاقەتم ئەمشەو مەیه، تۆرە بوو هاواری کرد " بو مە گەر بە
 دەستی تۆیە کە ی بيم و کە ی نەیم " هەردی ئیستا زۆر بیزارم لیبی
 نامەوێت، ئەو پیاویکی دەرندەییە دڵ و دەروون و جەستەیشم تازار
 ئەدات، خۆم لا بچووک بوو تەو لە جارێ زیاتر خەم مەیه. دووبارە
 گریا نەیتوانی قسەکانی تەواو بکات.

بیرم ئە کردەو ئەم ژنە ی کاک غەریب لە من زیاتر و خەم و
 نازاری هەیه، دلی دوو کەس رازی ئە کات کە هیچ کامیانی خوش
 ناوێت، لە راستیدا ژن دروستکراویکی تەواو جیاوازه هەندیک جار
 وای پینخۆشە لە گەلی بچیتە دەرەو بچیتە قەرەبالغی و دەستی بگریت

له گهلى پياسه بکهیت و بیټ و برۆیت، ههندیك جاریش وای پیخۆشه
 له قهرهبالغى رزگارى بکهیت و بیبهیتهوه بو مالهوهو بهیه کهوه
 چایه ک بخۆنهوه، ههندیك جار وای پیخۆشه دابنیشیت چند
 کاترمیژیک تهنها گوئی بو بگریت و تهویش قسهت بو بکات، باسی
 بوو که کانی منالیت بو بکات، ئەو بوو کانهی که خۆی عهزی بو
 ئەدووورین و له بهری ئە کردن، ههندیك جاریش بوو که کانی ئەدا به
 شوو، یان خواردنی بو چندین بووکی تر دروست کردوو، یان
 ههندیك جار پیی خۆشه باسی هه رزه کارى خۆی بکات، باسی ئەو
 کورانه بکات که ریگیان پى گرتوووه ئەم رازی نه بووه، باسی ئەوه
 بکات چند کسی تر هاتوونه ته داوایی و ئەم شووی پی نه کردوون،
 یان پیی خۆشه باسی ئەوه بکات مالى کام له خزمه کانی بو ئەم
 باشن و کامیان بو ئەم خراپن، ژنه کان بیان هویټ قسه بکهن هه
 بابه تیک ئەدۆزنه وه قسهی له سه ر بکهن، بهو مه رجه ی پیاویک هه بیټ
 که گوینگریکی باش بیټ، ههندیك جاریش پیی خۆشه سه ر بنیټ به
 سنگته وه بیدهنگ بیټ، تویش تا چاوی ئەچیتته خه و قسه ی بو
 بکهیت، ژنه کان دروست کراویکی جیاوازن به راستی، ژنه که ی کاک
 غه ریب هیشتا ئە گری و منیش زۆر دل م بو حالى ئەسووتا، و وتم:
 ئەوهنده خۆت دلتهنگ مه که له کوټاییدا شته کان باش ئەبن، مه رچ
 نیه ئیستا به دلی ئیمه ناچنه پیشه وه.

- ههردی من پیویستم به هاوکاری تو ههیه تا رزگارم بیټ له و نا
 پیاوه

- هه رشتیک به من بگریت ئەیکه م، من ئەتوانم چی بکه م؟!

— هەردی ئەوێ دوو شەوێ قسەت لە گەڵ ئە کەم کورپێکی باشیت،
 بۆیە داوای یارمەتیت لێ ئە کەم
 — پیویست بەم پیشەکیە ناکات وە کوو ووتم ئەوێ بە من بکریت
 ئەیکەم

دواتر کە میەک هاتە پیشەوێ، دەنگی بە ئەندازەییە ک نزم کردەوێ
 هەستم ئە کرد لەوێ نزم تریت نە ک تیناگەم، تەنانەت گویم لە
 دەنگی نایت، بە ترسیکی زۆرەوێ ووتی: ئەمەوێت بۆ سبەیی شەو
 جوامیر بانگ بکەم و کاتیک شەو هات بۆ ئەوێ تو چاودییری بکە
 گەشتە نزیک مالی ئیمە لە دواوێ بە بەردیک یان بە داریک پیایدا
 بکێشە و بیترسینە بەو شیوێ ناویریت بە شەو بیتهوێ ئەو ناوێ،
 چونکە وا تی ئە گات کە کەسیک بەم هاتنانەیی ئەو ئەزانیت و لە
 کۆلی من ئەبیتهوێ باشە هەردی؟ ئەوێم بۆ ئە کەیت؟

کە ئەو داوایەیی لە من کرد لە ناوخەیاڵە کانم هاتمە دەرەوێ ئە گەر
 شەو نەبواوە بە ئاشکرا پیمەوێ دەر ئە کەوت کە چەندە رەنگم گۆرا،
 ووتم: دادە پرووناک تو چۆن داوایەیی و لە من ئە کەیت من
 تەنانەت وە کوو منالەکانی تری هاویریم گەورە نەبووم، لە منداڵیشدا
 دەستم تیی نەچووێ راولە کە بکەم، تو کەسیکی هەلەت
 هەلبێژاردووێ من ناتوانم ئازار بە کەس بگەییەنم، راستە جوامیر بە
 پیاویکی خراپ ئەبینم، ئەوێندەیی کە ئەمشەویش بۆت باس کردووم
 زیاتر تیگەیشتمووم لە خراپەکانی، بەلام بە هەموو ئەو خراپانەوێ کە
 هەییەتی لەوێ زیاتریشی هەبیت من دەستم تیی ناچیت ئازاری پی

بگه يه نم، من كه سيكي بي هه لويست نيم به لام بمبووره ناتوانم تهو كاره
بكه م

- بو ناتواني هه ردي، من هه موو رپوژيک به دهستي تهو وهه ته مرم
و زيندوو ته بمه وه، باوه ر ته كه يت هه نديک جار بيرم له خو
كوشتن کردوه ته وه !

- من باوه ر ته كه م پيت به لام ته وه ي تو داواي ته كه يت كاريكي
ئاسان نيه، رهنگه زور كه س بتوانن بيكه ن، له لايان كاريكي
زور ساده و ئاسان بيت به لام من به دهستي خو م نيه ناتوانم
بمبووره

- بو چي وا تي ته گه يت! من داوام نه کردوه بيكوژيت، ته نها
ترسانديكه و هيچي تر

- نازانم بليم چي، ليم گه ري با بيري لي بكه مه وه

قسه كردنمان ته واو بوو، ويستي زياتر بمينيته وه به لام كه تيگه يشت
به كردنه وه ي ته و بابه تي ترساندنه من زور حالم باش نيه، يان وه كوو
پيشوو گويم بو نه گرتوه، هه ستايه وه و رو يشت، چه ند هه نگاويک
رويشت و گه رايه وه، من هه ر دانيشت بووم، نووشتايه وه به سه رمدا و
دهستي خسته سه رشانم، ته وه نده له من نزيک بوويه وه هه ستم ته کرد
قزي بهر شان و سه رم ته كه ويته، بوني عه تريكي خوشي لي ته هات،
- هه ردي من ته نها تو شک ته به م، دلنيام ته و كارم بو ته كه يت
- رهنگه بيكه م، به لام جاري دلنيا نيم

توند ههردوو شانی گویشیم و زیاتر سه‌ری هینایه خواره‌وه، به ئەندازه‌یه ک هینایه خواره‌وه ههستم ئە کرد نیو چاوانی وهخته بنوسیت به نیو چاوانی منه‌وه، راسته شه‌و بوو من هیچم نه ئەبینی به پروونی، به‌لام دلنیا بووم که ئەو له چاوی من ئە‌پروانیت، وه‌کوو ئەوهی پیم پیشان بدات و پیم بلیت زیاتر به غیرهت ببه، ده‌ستیشی به نه‌رمی ئەهینا به شاندا وه‌کوو ئەوهی پیم بلی، هه‌ردی هه‌ست به مینه‌هیم بکه، پیم بلیت من به‌م ناسکی و ژنیتیمه‌وه چه‌نده ئازار ئە‌دریم، پیم بلیت من دلکیم هه‌یه پره له سوژ و خو‌شه‌ویستی، بو ئە‌بی‌ت دلکی ئاوا هینده ئازار بدریت. بو ناتوانم بو ماوه‌یه کی که‌میش بی‌ت به دلی خۆم بکه‌م، بو‌چی پیاوه‌کان هه‌میشه ده‌میکی سارد و باوه‌شیکی گه‌رمیان هه‌یه، بو باوه‌شی هیچ پیاویک بو ئە‌وه دروست نه‌کراوه پشووی تیدا بده‌م، که بیرم له‌وه ئە‌کرده‌وه ئە‌وهی به‌شانه‌کانمه‌وه‌یه ده‌سته‌کانی ژنیکه که‌عاشقه، که پره له ژنیتی، خه‌یاله‌کانم چوونه‌وه ئاسمان و وام هه‌ست ئە‌کرد خه‌یاله‌کانم پارچه‌پارچه بوون و به‌ئاسماندا په‌رشوو بلاو بوونه‌ته‌وه، هه‌ر پارچه‌یه کیان له‌گه‌ل ئە‌ستیره‌یه ک ده‌ستی گرتوووه سه‌ما ئە‌کات.

- هه‌ردی ئە‌وه له‌کویت؟! خه‌یال تو‌ی بو کوی بردوووه؟

- من ئە‌مه‌وی‌ت یارمه‌تیت بده‌م، ئە‌مه‌وی‌ت ئە‌و کاره‌یشت بو بکه‌م

- من ئە‌مزانی که تو ئە‌وه ئە‌که‌یت هه‌ر دوینی شه‌و که له‌گه‌لت

قسم کرد زانیم

- باشه ده‌ی با ئاسووده‌یی برۆ، وه‌کوو وتم ئە‌و کاره‌ت بو ئە‌که‌م

دهستی که له سه‌ر شانە کانم بوو به شیوهیه ک هه‌ردوو دهستی به‌رز
 کرده‌وه که له ڕوومه‌ته کانم بخشیت، دو‌اتر ماچیکێ سه‌ریشی کردم،
 نازانم چۆن هه‌ستی پێ نه‌کرد هه‌موو گیانم ئه‌له‌رزی، ئه‌وه‌نده به
 میهره‌بانی ماچی کردم وام هه‌ست ئه‌کرد ماچی دایکیکه بو
 کۆره‌که‌ی، ئه‌وه‌نده‌یش به هه‌سته‌وه دهستی به‌ر ڕومه‌تم که‌وتوو ماچی
 کردم وام هه‌ست ئه‌کرد چه‌ند ساتیکێ تر به‌رده‌وام بیت له ناو ژنیته
 ئه‌م ژنه‌دا ئه‌تویمه‌وه، پشته‌ی تیکردم و به نابه‌دلیه‌ که‌وه ڕویشته‌ چوونکه
 وای هه‌ست ئه‌کرد که بی‌زاری کردووم، له ڕاستیدا بی‌زار که‌ر نه‌بوو،
 به‌لام مانه‌وه ئاسان نیه له‌ گه‌ڵ ژنیکێ خاوه‌ن ئه‌وه هه‌موو هه‌سته
 به‌تووت یان نه‌تووت زیاتر بمینیته‌وه شوینی زیاتر له ناو دلتدا داگیر
 ئه‌کات، هه‌ندی‌ک له ژنه‌کان له عشقدا ئه‌وه‌نده ئازار دراون ئه‌وه‌نده
 دل‌یان شکاوه دلت نایه‌ت عاشقیان بیت، هه‌ست ئه‌که‌یت گه‌وره‌ترین
 سزایه بو ئه‌وان که عاشقیان بیت، ژنیکێ دلشکاو پێوستی به‌ پیاوی‌ک
 نیه عاشقی بیت، پێوستی به‌ پیاوی‌که‌ پیاوانه‌ هاو‌رپیی بیت، ژنه‌که‌ی
 کاک غه‌ریبیش به هه‌مان شیوه بوو ئه‌وه‌نده به زه‌ییم پێیدا ئه‌هاته‌وه
 ئه‌گه‌ر بيشمویستایه‌ نه‌م ئه‌توانی خۆشم بویت، نه‌م ئه‌توانی عاشقی بيم،
 دووباره‌ ڕویشته و منیش به‌ ته‌نها مامه‌وه، دووباره‌ خه‌یاله‌ کانم به‌ دوو
 به‌ شه‌وه، به‌ شیکیان ئه‌ی ووت بو هیشتت ب‌روات با لی‌ره‌ بوايه،
 ئه‌ویت‌ریش پیمی ئه‌وت لی گه‌ری مانه‌وه‌ی زیاتر باش نیه زیاتر
 داگیرت ئه‌کات، به هه‌رحال بو ڕوشتنه‌که‌ی که‌میک دل‌گران بووم و
 بیرم که‌وته‌وه که چ به‌لینیکم پێداوه بو‌ی بکه‌م، ژنیک داوام لی
 ئه‌کات پیاوی‌ک ئازار بده‌م ئه‌مه‌ ڕاسته؟! ئازاردان له‌ کوی میهره‌بانی

و سۆزی ژندا جیژی ئەبیتەوه؟!، بی له ژنه کهی کاک غەریب ژنی تر
 هەیه بیر له نازاردانی پیاویک بکاتهوه؟! من ناتوانم لەم هاوکیشهو
 پرسیارانه سەر دەر بکەم، مەرۆف ناتوانییت لەو شتانه بگات که خۆی
 له خۆی ئەپرسیت، هەمیشە وهلامی دروست وەرناگریت، بۆ نموونه من
 نیستا له ژیر کاریگەری هەست و سۆزی ژنه کهی کاک غەریبدا،
 له ژیر کاریگەری خەم و نازاره کانیدام بۆیه، ئەو مافه ئەدەم پێی که
 نازاردانی پیاویک رهوایه، بهلام رهنگه له کاتیکی ئاساییدا تهواو
 پێچهوانه بېمهوه، هەمیشە ئەو دۆخە ی که ئیمە ی تێدایه بی ئەندازه
 کاریگەری هەیه له سەر بریاره کانمان.

من وهلامی ئەو پرسیارانه نازانم، رهنگه هۆکاره کهی ئەوه بیته من
 زۆر به کهمی یان ئەتوانم بلیم تیکه لیم له گەل ژنه کان نیه، له بهر
 ئەوه نا بلیم کاریکی باش نیه یان بلیم نامەویته، نه خیر من بی ئەندازه
 شەرم ئەکەم و ئەو کاتانه ی که کاتیکم هەبیته نهزانم چیبکەم، خۆ
 کتیبیک شیعریک هەر هەیه بیخوینمهوه، بۆ چەند ساتیک ئەمویست
 پەشیمان بېمهوه لهو بهلینه ی که داومهو ئەموت له توانای مندا نیه
 نازاردانی کهسیک، دواتر که بیرم له پیکه نین و دلخۆشیه کانی
 ژنه کهی کاک غەریب ئەکردهوه که ئەو کاته ی وتم بۆت ئەکەم،
 زەرده خه نیه ک و پیکه نینیک کهوته سه رلیوی، زیاتر سوور ئەبووم
 له سەر بهلینه کهم، من باوهر ناکەم هەبیته تۆیش بیری لی بکەرەوه من
 شتیک ناتوانم بدۆزمه وه هینده ی ئەوه چیژ به خش بیت، کهسیک
 به هۆی تۆوه پی بکەنیته، ئاسووده بیته، به تایبەت ئەگەر ئەو کهسه
 ژنیکی بیت، به تایبەت ئەگەر بتهویته کاریک بکەیت ژنیکی پی

بکه نیت، ناکریت بلیم پیکه نینی ژن فریو دهره، نا تهوه راست نیه،
چوونکه له پیکه نینی ژندا جوانیه ک هیه که وا ههست نه کهیت
له گهل سروشت تیکهل ته بیت، که پی نه که نن ههست نه کهیت هه ر به
تهنها خویمان نا به لکوو حالی هه موو شتیکی دهورو بهریان باشه، نه گه
ژنیک بینی پیته که نیت نه وه هه له له دههست مه ده زور جوان لپی وورد
بهره وه، به ناشکرا نه توانی له سهر روخساری هه موو جوانی سروشت
بینیت. به لام ژنه که ی کاک غه ریب داوام لی ته کات پیاویک نازار
بدهم، یانی ژنیک نه وه داوایه م لی ته کات، نه گه ر نه وه کاره ی بو
نه کهم وه کوو خو ی ته لیت " دهستم تی تی نه چیت خو م بکوژم " من
نه وه کاره ی بو نه کهم، نه م بابه ته چهنده می شکی سه رقأل کردووم به
خو یه وه، نه وه نده کاتی بو نه هیشته و مه ته وه که بیر له مینا بکه مه وه،
که بیر له وه بکه مه وه من تا ئیستایش قسه کانم بو مینا نه کردووه،
نه گه ر مینا بزانیته من هاوکاری پووری نه وه نه وه کهم به وه دلخوش
ته بیت، له راستیدا نازانم، مروف ته گه ر شتیکی بزانیته و له شتیکی
دلنیا بیت هه رگیز پرسیار له خو ی ناکات، هه رکاتیکیش پرسیاریشی
له خو ی کرد به دلنیا یه وه وه لامیکی راست و دروستی دهست ناکه ویت،
بو یه هه میشه پرسیار کردن له خودی خو ت ته نها نازارت بو ته هینیت،
ته مشه ویش شه ویکی تاریکه و مانگ که میک درهنگتر دهر ته که ویت،
که میک له روناکیه که ی له پشت شاخه که وه دهر که وتووه، که میک
بیرم له بیدهنگی شه و کرده وه، هه ستامه وه له ناواییم روانی به تاریکی
زوریک له په نجه ره کان و که می روناکی هه ندیک له په نجه راکان
دیار بوو که هه موویان له خه ویکی قولدان، نه گه ر هه مووان خه وتبن و

تۆپش له بیدهنگی شهو دا دانیشتیبت، هیچ شتیك نیه هیندهی
دیمنی شهو غه مگین بیټ، یانی ئە گەر به دلکی تهنگهوه دابنیش
وله ئەستیره بروانیت ههست ئە کهیت لهبری ئەوهی سهما بکهن ،
ئهوانیش ئەلیی کومهله کهسیکی عاجزن و له پرسهیه کدا دانیشتون،
وه تاریکی و رهشی شهویش زیاتر ئەو ههستهت زیاتر تیدا توخ
ئه کاتهوه ، شهوه کان ههیشه لهیه ک ناچن، ههیشه تاریک نین ،
ههیشه بیدهنگ نین، بهلام شهو بو کهسیک که بیهویت بیر له
یه کیکی تر بکاتهوه شتیکی تره یان بو کهسیک که خه میکی قولی
ههیت شتیکی تره، من ئەمشه و بی ئەوهی به خوّم بزانی ماندووم
زۆریش ماندووم، ئەبیټ بخهوم به دریزایی ئەمرو من پشووم نه داوه،
ئاوا بروات نه خوش ئە کهوم ، ههندیک جار ماندویتی لاشه هه دیهیه که
له لای خوداوه دیت، وات لی ئە کات ئارهزوی خه و بکهیت، ماندوو بووم
و راکشام .

من چهنده گهرمامه له تاو ئارهق کردنهوه و گهرمادا به خه بهر هاتم،
به تانیه کهم به خوّمهوه لابرده سهر ئە کهم خوّر زۆر بهرز بووه تهوه، یانی
رۆژ بووه تهوه ، یه کییک له ناخوشیه کانی ئەوهی که له سهربان بخهویت
ناتوانیت درهنگ ههستیت له خه و چونکه گهرمی تینی خوّر خه بهرت
ئه کاتهوه، رهنگه دایکم و ئەوانیش بهوه یان زانیبیټ که من ماندووم و
خه بهریان نه کردوومه تهوه، پیش ئەوهی ههستهوه له ناو جیگا کهم دوو
شتم هاتهوه به خه یالدا یه کیکین ئەوه بوو نه هیلم کات تیپه ریت و بچم
مینا بینم با رۆژه کهم به بینینی ئەو دهست پی بکات و دووهم شت
که هاتهوه خه یالم ئەوه بوو که ئەمشه و ژنه کهی کاک غه ریب

هاتبووه سهر ئەم بانەو داوای کارێکی ئیجگار قورسی لی کردم ، که
 ئەمەم بیر کهوتەوه هەستیکی ناخۆش دایگرتم کهمیک بیتاقەتی
 کردم، بەلام زوو هەستامەوهو چوومه خوارەوه دەست و دەم و چاوم شت
 و بینیم هەموویان نانیان خواردبوو هەرکەسەو چوو بوو بەلای کاری
 خۆیەوه دایکم نەبیت له تەنیشت سەماوەره که راکشابوو،

- بەیانیت باش شەونم خان

- بەیانیت باش کورم ، تیر خەو بوویت ؟

- بەلی زۆریش ، چایەکی جوانمان بو تیبکە

چایەکم خواردوو دواتر یەک دوو پاروو نانم خوارد بە ماستەوه و
 هەستامەوه، ئەمڕۆ شەمەیهو دواي نیوهرۆ دەوامم هەیه، یەکیک له
 هەرە بەختە باشەکانی منیش ئەوه بوو مینایش دەوامە کهی بە هەمان
 شیوهی من بوو، ئیستا راهاتووم گرنگی بە خۆم بدەم و جلو بەرگم
 ریک و پیک بکەم و ئینجا برۆم بو نزیکی مالی مینا، بەلام تا
 ئیستایش من ئەوەندە تاقەتم نیە وورده کاری بکەم له شیوازی قژ و جل
 و بەرگدا هەر ئەوەندە شپرزە نەبم بەسە، که بەریگادا بەرهو مالی مینا
 ئەرۆیشتم و بیرم لەوه ئەکردهوه که مینا ئەبینم هەستیکی ئەوەندە
 خۆش دای ئەگرتم وام هەست ئەکرد ئەگەر کهسیک بە تەنیشتمدا
 تیبپەریت، بە ئاشکرا ئەو خۆشیه بە روخسارمەوه ئەبینیت ، بەلام کات
 درەنگەو دلنیام ئیستا مینا له گەسک دانی بەیانانی حەوشە کهیان
 بوتهوه، مالی مینام لی دەرکەوت، هەست ئەکم بە بینی
 ماله کهیشیان ئاسودەییەک دل و دەروم دا ئەپۆشیت، هەندیکجار وام
 هەست ئەکرد لەو کاتەوهی مینا ئەناسم و لی ورد ئەبمەوه

گەمزەپە کم لئی دەرچووه، ئاخەر من تا ئیستا له کهسم نه بیستبوو
 کهسیک مالی کهسیکی تری خوش بوویت، من مالە کهیشیانم خوش
 نهیست، وه کوو شیئییک له بهر خۆمه وه قسه م نه کردوو ههنگاوم نه نا،
 نه توانم بلیم قسه کانم زیاتر له دۆعا کردنه وه نزیک بوون، وه کوو
 نه وهی چهند جارێک له بهر خۆمه وه بلیم "خوا بکات مینا له دهره وه
 ییت و بیینم" نه وه دادپهروه ری نیه نه مرۆیش نه بیینم من دوینیش
 نه مبینیوه، نزیک بوومه وه له مالی مینا و مینا دیار بوو له
 هوشه کهیه به لام جاری نه گهیشتوومه ته ته نیشتی مالیان تا باشتەر
 پوخساری بیینم، وه کوو نه وهی بلیت خودا نزاکانمی وه رگرتییت،
 دهنگیکی بیزار که رو بهرز بهر گویم کهوت هاواری نه کرد "ههردی
 گیان پیشی پی بگره، پیشی پی بگره با نه روات" ژنه کهی کاک
 شهریف بوو، شوینی گویره کهیه کی بچووک کهوتبوو که له
 گهره که هه له اتبوو، نه م نه فره تیه له کوپوه پهیدا بوو، من نه وه ندهیش
 به ختیکی باشم نیه، ناچار بووم چووم به دهم هاوهره کهیه وه تا
 گویره که که مان گیرایه وه شوینی خوی نزیکی نیوه کاتر میزکی
 پچوو، گه رامه وه به ته نیشتی مالی مینادا تپه ریم و نه مبینی
 رۆیشتبوو ژووره وه، چهنده بیزار بووم، رپیک نه لئی من نه وه دروست
 بووم که شته کان به دلێ من نه بن، وا ههست ناکم هیچ به ختیکی
 باشم هه بییت، هیچ شتیکی هیندهی نه وه خه مهینه ر نیه که هه ر له
 سه ره تای رۆزه وه دلته نگیه ک بیته میوانت، ئیتر چون نه توانی نه و
 رۆزه باش بیت، گهیشتمه دوو کانه کهو پاکه تیکم بو خۆم کپی و
 جگه ریه کم داگرساند و که میک پشووم دا، به لام هیشتا هیوایه ک

ماوه که له م سهرهوه روژشمهوه مینا ببینم، جگهره که ی دهستم مابووی
 تهواو بییت به لام ههر خستمه ژیر پیمهوه و کوژاندمهوه، لهو سهرهوه
 چهنده نزام کردییت ئەمجاره دوو هینده که مینا ببینم و هیچ نهییت
 که میک له دلتهنگیه کانم برهویتهوه، خو ئەوه مینایه!، له چکی
 به سهرهوه نیه قاچی تا ئەژنوی هه لکردوووه هه وشه که یان ئەشوات، من
 ئەوه یه کهم جارمه مینا ببینم به بی له چک، قاچه کانی تا رادهیه ک
 باریک و لاوازن، قژی شی ئەم به یانیه شانیه بهر نه که وتوووه دای
 نه هیناوه، به ئاسانی نه متوانی باوهر بکه م به چاوه کانی خو م،
 که میک له قاچی وورد بوومهوه، هیچ ههستیکی جیاوازی پی نه دام،
 هیچ ئاره زوویه کم نه بوو که روژیک له روژان دهستی لی بدهم، ئەووم
 زور به لاهه سهیر بوو، به لام ئەوه راستیه که سیک زور له خه یاله کانتدا
 بیری بکهیت، یان به بیننه کانی لیدانی دلته زیاد بکات، شهوان به
 یادی ئەوه خهوت لی نه که ویته گوومانم نیه دلته نایه دهستی لی
 بدهیت، مینا به بی له چک چهنده دیمه نیکی دلرفین بوو، ههر که سیکی
 تر وه کوو من لی وورد ببوایه تهوه به ئاشکرا ئەوه ی ئەبینی که خودا
 هه ندیک جار که سی ئاوا دروست ئەکات تا به مروقی پیشان بدات
 که هه موو مروقه کان سهر زهویان ناشرین نه کردوه، که سانیک هه ن
 وه کوو مینا که زهوی پیوستی پیانه تا ئاوه دانی بکه نهوه، که نریک
 بوومهوه مینا سهری هه لبری و سهیریکی کردم، به ئاشکرا له
 چاویدا پرسیاریکم ئەبینی که به منی ئەهوت دوینی دیار نه بوویت،
 منیش ناتوانم قسه بکه م له گه ل مینا ئە گه ر نا پیم ئەهوت دوینی له
 مال نه بووم بویه نه هاتووم، له جارن زیاتر له مینا ورد بوومهوه و زیاتر

ویندی رخساری و بالاو قزیم له میسکمداهه لگرت وه کوو نه وهی
بمهویت تولهی دویننی بکه مه وه که نه مبینی بوو، شتیکی ناخوشه من
نه بیته که میک زوو بگه ریمه وهو خووم تاماده بکه م بو دهوام،

نانخواردن و خو گوپینی من نه وهنده کاتی نه نه ویست ، زور
گرنگیشم به وه نه دا بوو که نه رکی ماله وه م جی به جی کردووه یان نا
گرنگ نه وهیه من نه مرؤ مینام بینی زوریشم بینی، نه وه ئیتر
نه وه ری ناسوده بی من بوو، من له قوتابخانه شتیکی وام نه نه کرد
هنه دیکجار به دزی ماموستاوه وینم نه کیشا له سهر ده فته ره کانم یان
دیرپک شیعرم نه نوی پیش نه وهی بیر له مینایش بکه مه وه من ههر
بهو شیوهیه بووم، نه و روزه له قوتابخانه شتیکی وا نه بوو که جیاواز
بیته ته نها له وانهی عه ربیدا نه بیته، که هه میشه من لاواز بووم تییدا،
بو ساتیک بیرم له وه نه کرده وه نه کریت نه م وانهیه مینایش بیزار بکات
! بیرم له وهیش نه کرده وه که مینا قزی کردو ته وه وه له سهر کورسیه ک
له حه وشه که یان دانیشتووه و سه عی نه کات، نه گهر به دهستی من
بوایه بی له شیعر و بابته تی نه ده بی نه م نه هیشت مینا هیچ وانهیه کی
تر بخوینیت، چون نه بیته مینا بهو ناسکیه وه بی له شیعر وانهی هونه ر
بچیت وانهیه کی نالۆزی وه کوو بیرکاری و ئینگلیزی و عه ره بی و
کیمیاو زانسته کان بخوینیت، نا مینا نه بیته ته نها شیعر بخوینیت چی
نه بوو یه که م شیعریشی نه مهی من بوایه که سهیری په نجه ره ی
پوله که مانم کرد نه م نویسه هاته خه یالم و له سهر ده فته ری عه ره بی
نوسیم

"نه وه نه گهی مینا"

که تیکه‌ل به هه‌وای نه‌کات
 ئەو بۆنە‌ی مینا
 که به هه‌وادا بلاوی ئە‌کاته‌وه
 ئەو ره‌نگانه‌ی که
 له قژی مینا جیا ئە‌بنه‌وه
 ئە‌ی په‌نجهره‌ توۆ که ئە‌مانه‌م بۆ ده‌هینیت
 پیم بلی ئە‌ی ده‌رگا
 توۆ چ کاره‌یت !! "

وه‌کوو روژه‌کانی تریش ئە‌وه له قوتابخانه گه‌رامه‌وه‌وه بۆ ماله‌وه
 نزیک‌کی کاتزمیریت زیاتر روژی ماوه ، ره‌نگه‌ ته‌نها چه‌ند روژیکی
 که‌م ده‌وام بکه‌ین ئیتر تا‌قی کردنه‌وه‌ی کو‌تایی سال ده‌ست پی
 بکات، بۆ ماله‌وه ئە‌چمه‌وه له دووره‌وه ژنه‌که‌ی کاک غه‌ریب دیار بوو
 که له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ی خو‌یان بوو، وا ده‌ر ئە‌که‌وت که چاوهرپی من
 بکات لی‌ی نزیک بوومه‌وه ، ئە‌مه‌یه‌ که‌م جارم بوو ئاوا لی‌ی ورد
 بوومه‌وه ، قسه‌ی کوره‌کانم بیر که‌وته‌وه که ئە‌یان وت ژنیکی جوانه ،
 ئە‌وان راستیان ئە‌کرد به‌تایبه‌ت ئە‌م ئیواره‌یه ، وه‌کوو بلی ئە‌یه‌ویت بۆ
 ئاهه‌نگیک بچیت ئە‌وه‌نده خو‌ی رازاندبووه‌وه، گه‌یشتمه‌ ته‌نیشتی
 سلاوی لی‌ی کردم

- به‌خیر بیته‌وه، چاوهرپی توۆم ئە‌کرد
- نا، دل له دل مه‌ده به‌لینه‌که‌م له‌بیر نه‌کردوه
- ببوره هه‌ردی گیان به‌لینی شه‌و لای پیاوه‌کان شتی‌که‌وه روژ
بووه‌وه شتی تر

رؤمانی مینا

نه مویست زیاتر بمینمهوه بویه خوا حافیزیم لی کردوو به جیم
هیشت، ژنه کهی کاک غه ریب هه موو خه یاله کانم تیک نه دات نایه لیت
وه کوو خوی بیر له شته کان بکه مه وه بیر له مینا بکه مه وه، نه م
کیشه یه ته واو میشکی داگیر کردوو ته واو سه رقالی کردوو به
خویه وه، من نه بیت نه مشه و کاریک بکه م که له راستیدا هیچ دلم
پیوه یه نیه بیکه م و کاریکی ئاسان نیه ، چونکه هه مووان نه زانن
نه و پیاره چهنده خراپه که سیک نیه به باشه باسی بکات ، به لام هیچ
نه بیت له سه ره تادا ژنه کهی کاک غه ریب عاشقی بووه، من ناتوانم
له وه تی بگه م ژنه کان چون عاشقی پیای له و شیویه نه بن، نه مویست
بیر بکه مه وه چ شتیک هه یه له پشت نه وه وه که وا بکات له ژنیک
عاشق بیت، نه رم و نیانی پیای یان شیرینی قسه کردنی یان به هیزی و
سه روه ت و سامان یان ئازادی یان لیپرسینه وه، من نه مانه شت گه لیکه
ئالوزن که من ناتوانم سه ریان لی ده ربکه م، نه گه که سیکیش هه مان
پر سیار له من بکات چی وای له تو کردوو عاشقی مینا بیت! رهنگه
له رووم نه یه ت وه لامی بده مه وه چونکه ته نها خالی کیش ناتوانم
بژمیرم، من هیچ له باشی و خراپه نازانم ، نه وه ی که به روونی
نه یزانم هه ره نه وه یه من هه ز نه که م مینا ببینم، من تا ئیستا هیچ
داوایه کیشم له مینا نه کردوو.

من نه بیت دوا ی نانخوردن زوو بچمه وه سه ریان، به دایکم و نه وانم
روت زوو جیگا که م بو دابخه ن و ماندوو و که میک زوو نه خه وم، پیش
نه وه ی بچمه سه ریان چوومه ژووره که ی خو م و کتیبه کانم بلاو
کرده وه چاوم پیا خشاندن نه مزانی کامیان بخوینمه وه، نا ئینسان

نه گهر دوو دل بیت و دلّه راوکهی هه بیّت ناتوانیّت شیعر یان
 رۆمانیکی عاشقانه بخوینیتهوه، نه گهر هاتوو وه کوو ئیستای من
 زۆری له خۆی کردوو ههر دهستی دایه شیعریک یان رۆمانیک نهوا
 ییگوومان هیچ کات ناتوانیّت ههست بهوه بکات نوسهری نه م کتیبه
 به چی ههستیکهوه نوسیویهتی، یان نوسهره که ئهیهویّت بهرهو کوئی
 بیات. ناییت من نهوهنده له ژووره کهی خوّم بمینمهوه ئه بیّت له سهر
 بانه که بم کی نالیّت زووتر نایهت، چوومه سهربان و جگهردییه کم
 داگرساندوو چاووم بری نهو ریگایهی که جاری پیشوو پییدا هات،
 ئیستا پیش نهوهی بیت من ئه بیّت بیر بکه مهوه بزانه به چ ریگایه ک
 من نهو پیاوه بترسیتم که نزیککی دوو ته مهنی منی ههیه، درۆ ناکه م
 نه گهر بلیم له روی له شیشیهوه دوو نهوهندهی من ئه بیّت، تا رادهیه ک
 پیاویکی گه مژهو ناحهز دهر نه کهوت، ئه بیّت بیر له ریگایه ک
 بکه مهوه نازاری پی نه گهیه نم و ته نهها بترسیّت، یان ئه بیّت ریگایه ک
 بیت به هیچ شیوهیه ک گوومانی نهوه نه کات نهو کهسهی که
 ترساندوویهتی من بووم، چوونکه نهوه کاریکی باش ناییت بو من،
 کاتیکی زۆرم نیه بو بیر کردنهوه ئیستا نا کاتیکی تر نهو پیاوه ههر
 دهر نه کهویّت و ژنه کهی کاک غه ربیش هه موو متمانهیه کی خۆی
 به من به خشیوه ، که من نهو کارهی بو نه کهم ناکریت من نه مشه و
 نا ئومیدی بکه م، خوژگه کهسیک له ته نیشتم بوایه و که میک له
 بری من بیرى بکردایه تهوه، ئاخه ئینسان چوّن نه توانیّت له کاتی
 شپزهیی و دلّه راوکییدا بیر بکاتهوه، له کو تاییدا واهات به خه یالدا له
 تاریکی شهودا بهردیکی تی بگرم ، به لام کی نالیّت بهری ناکهویّت

و به شیوهیه کی وا نازاری نادات که زۆر خراپ به سهر ئه و که سه دا
 بشکیتته وه که تیی گرتوو، ئه و که سه هیش منم که ئه وهنده شه رمنم
 زۆریه ی کات ناتوانم به رگری له خۆم بکه م له کاتی قسه کردندا،
 گریمان من ئه م بیرو که یه م لاپه سه ند نیه ئه ی ئه ییت من چی بکه م!
 من ئه ییت که میک په له بکه م چونکه ئه مشه و زوو تر مانگ
 هه لدیت و زوو تر دوونیا روناک ئه ییتته وه من دلنیام جوامیریش ئه مه
 ئه زانیت و بویه زوو تر دیت ، منیش هیچ خۆم بو ئه وه ئاماده نه کردوو
 که ئه ییت چ کاریک بکه م ، ئه وهنده ئه زانم جگه ره که ی دهستم
 ناکوژیته وه دانه یه کی تر دا ئه گرسینم، شپرزهم و ترسیکیش له ناخمدایه
 ، من به مندالی توشی شه ر هاتووم و شه ریشم کردوو، له وه ناترسم
 که سیک ئازارم بدات، به لام ئه وه چند سالیکه بیرم له وه کردوته وه
 که چیترا نییت که س ئازار بدهم و که سیش ئازارم بدات، هه میشه
 وه کوو که سیکی بیدهنگ و گوشه گیر لای هاوریکانیشم ده ر که وتووم،
 به لام هه رگیز که سیان وه کوو که سیکی ترسنووک له منیان
 نه روانیوو، چونکه ئه وه ئه زانن که چند سالیک له مه و پیش شه رم
 توش هاتییت به زیاده وه کردوو مه، به لام خۆ ئیستا نا کریت من شه ر
 بکه م له گه ل جوامیر ، یانی جوامیر ناپرسیت بو ئه م شه ره م له گه ل
 ئه که ییت؟! ئه ی ئه گه ر بزانییت ژنه که ی کاک غه ریب منی
 پاسپاردوو زۆر خراپ به سهر ئه و ژنه فه قیره دا ناشکیتته وه؟ کات
 تینه په ریت له سهر من ناوه ستییت تا بیر بکه مه وه ، جوامیریش له سهر من
 ناوه ستییت دلنیام تا دوونیا تاریکه دیت، له کتوپردا خه یالیکی زۆر بی
 وینهم بو هات، له خوشیدا گه شامه وه، خۆیشم نه م ئه زانی چون بوو

بهو هه موو دوو دلپهوه ئه و خه یاله عه نتيكه يه م بو هات ، وه كوو بليي
 خودايش هاو كاري كرد بيتم، چهند خوله كيكي كه مه خه ياله كه م بو
 هاتووو تارمايه ك له و سه ري كو لانه وه ده ر كه وت، بو چهند ساتيكي
 كه م كه وته به ر رو شنايي گلۆپه كاني هه وشه ي ماله كه ي ئه وسه ر
 كو لان ، ديار بوو كه سيكه كه ميك ئه شه لي ت به دلنيايه وه ئه وه
 جواميره ، پيلا وه كاني خو م توند كرده وه بو به ئه سپايي به په يژه كه دا
 رو شتمه خوا وه ره ، چوو مه ته نيشتي هه وشه كه ي مالي كاك غه ريب و
 شو نينيكي كه ميك پيچ بوو تاريكي شه ويش يار مه تي دام كه بتوانم
 خو مي تي دا بشار مه وه به شيويه ك له نزيكي مه تريكه وه نه يي ت
 نه بينريم، جواميريش هه ر وه كوو ئه و شه وه ي پيشتر كه بينيم خو ي دوور
 ئه گرت له رونا كيه كان و به تاريكيه كاندا ري ي ئه كرد، وام هه ست
 ئه كرد كه ته نانه ت نايه وي ت دهنگي پي ي بيت، وا ته واو نزيك بو وه وه ،
 ئه بيت به ته نيشتي مندا تي په ريت و بگاته ده رگاي هه وشه كه ي مالي
 كاك غه ريب ، چهند مه تريك له منه وه دوور بوو به هه ناسه دان و
 دهنگي هه ناسهيدا ديار بوو كه به تر سه وه به ري گادا ئه پروات، وه خت
 بوو بگاته ته نيشتي من ، منيش به ته وا وه تي جو له م له خو م بري بوو
 به تاي به ت كه گه يشته ته نيشتي من هه ناسه ي خو م را گرت تا به
 ته واوي له من دوور كه وته وه ، زور به هيوا شي ده رگاي هه وشه كه ي
 كرده وه به ههنگاويكي زور له سه ر خو چووو ژوو ره وه بو ناو هه وشه كه
 ، منيش به كسه ر نه مه يشت زور بر وات و به دوايدا رو يشتم ده رگاي
 هه وشه كه م لي گرت و به دهنگيكي شيويه هاوار بيت به لام ئه وه ونده
 به رز نا كه دراوسيكان به ئاگا بين و له حالي ئه و ژنه ئاگادار بن ،

رومانی مینا
به دهنگیکی
خوت بوهسته "

که میک نزم هاوارم لیی کرد " هیی کابرا له شوینی

وه کوو پهیکه ریگ له شوینی خوئی وهستا ، بهو شهوه تاریکه
نهمتوانی ههست بهو ههموو ترسه بکهه که له ناخیدا دروست بوو بهو
هاوار کردنه ی من، وه کوو شهوهی بویرییت ئاور بداتهوه یان نا، به لام
پیش شهوهی برپاری شهوه بدات ئاور بداتهوه یان نا من بهردهوام بووم به
ههمان دهنگ هاوارم کردهوه " تو تهریق نابیتهوه چاوت له مالی
خه لکهو دزی شه کیت "

دلنیام لهو کاتهوهی یه کهه هاوارم لیی کردوه ههناسهی خوئی
راگرتوه تا شهوکاتهی که وشهی دزیم به کار هینا شهوکات هوشی
هاتوره شهوه سه رخویی و ههناسه یه کی که میک ئاسودهیی هه لکیشاوه،
چوونه که پیاوه کان تا رادهیه کی زور تاوانی دزی به که متر شهزانن له
تاوانیک به هوی ژنیکه وه بچیته هه وشهی مالییک و ئاشکرا بیت،
ههندییک له پیاوه کان شه چنه هه وشه و ژنه کان وه رس شه کهن به لام
له گهل شه وه شدا توانای هه لگرتنی دهر شه نجامی ئاشکرا بوونیان
ناکهن، شه بووایه من زور به وریاییه وه قسه بکهه و هه رگیز شه وه
دهرنه که ویت له قسه کانمدا که جوامیر له وه تیگات من به
په یه ندیه که یان شه زانم، دلنیام به دنگمدا منی نه ناسیه وه بویه به
هیواشی ئاوری دایه وه یه ک دوو ههنگاو لیم نزیک بووه وه تا
که میک به روونی دهموو چاوم ببینیت
- ناه شهوه تویت ههردی !!

- ئەو چەند جارە دز دیتە سەرمالی کاک غەریب تۆ بوویت

کاک جوامیر؟!!

- خەلکم لی کۆمە کەرەو، دەنگت نزمکە

- چۆن دەستت ئەچیتە مالی هاوړیی خۆت؟!!

- بەو شیوێه نیه که تۆ تیگەیشتوویت

پیکەنینیکی گالته جاپانە گرتمی و ئەو پەندەم ووت " باوکم لە شاخ نەهاتۆتەو و پیاویکیش گورگ خواردووێهتی " کاک جوامیر وا باشە بە شوینی خۆتدا بگەریتەو ئەمە چەند رۆژە کاک غەریب هاواری ئەوێهتی که دز دیتە سەری بەلام ئەو پیاوێه فەقیرە لە کۆئە بزانیت تۆیت؟

- هەردی تکایە ئەو قسانە بەسە گویم بۆ بگرە

- کاک غەریب هاتەو هەموو شتیکی پی ئەلیم، قسە کانت بۆ ئەو باس بکە ، پێویست ناکات ئیستا هیچ بۆ من باس بکەیت

بە خیرای پشتم تی کردوو لە دەرگای حەوشە کەوێه هاتمە دەرەو، ئاگادار بووم جوامیر زۆر بە خیرایی پرایکردوو تووند لە دواوێه قوڵی منی گرت،

- هەردی ئەزانم کورپیکی تیگەیشتوویت و تەمەنت هەیه ، هەموو ئاواپی ئەزانن لە قوتابخانە چەندە زیرەک و لیها توویت وەرە وەکوو دوو پیاو بەیه کەوێه قسە بکەین

- بۆ نموونە ئەتەوێت بلییت بۆ دزی نەهاتووم؟! خو کاک غەریب لە مال نیه تا بلیی هاتووم بۆ لای ئەو .

که نهو قسه یه م کرد زۆر باش تیگه یشت که ناتوانیت له تو مه تی
 دزیه که هه لیت و وه دلنیا یشم هه رگیز ناتوانیت دان به ودا بنیت که بو
 لای ژنه که ی کاک غه ریب هاتوو. بو یه هه ول ی نه دا من هیور
 بکاته وه له راده به دهر هه ول ی نه دا نه رم قسه بکات، خو که سی سی یه م
 له نیوان من و نه ودا نیه بو یه لایشی ئاسانه نه گه ر خو ی بچووک
 بکاته وه تا نه وه ی نه یه ویت سهر بگریت و به سه لامه تی له م کی شه یه ی
 که تیگه و تو وه بچیته دهر وه. دهستی دریتژ کرد بو م و که ته و قه ی
 له گه ل بکه م ، دهست بخرمه ناو ده ستیه وه، که میک روی خو م لی
 وه رگیرا ،

- هه ردی وه کوو پیاویک به لین نه ده م نه مه دووباره نه بیته وه ، به لام
 تویش لای که س باسی مه که، چونکه به باسکردنی تو
 هیجت دهست نا که ویت،

من هه ر هیچم نه وت و نه ویش به رده وام بوو له سه ر قسه کانی،
 ئینسان هه ر جار یک یان دوو جار هه له نه کات به لام له و شوینه ی که
 زانی هه له یه ناییت به رده وام بیت ریک وه کوو ئیستای من

- من چون له وه دلنیا بم که جار یکی تر ناگه ریپته وه ئیره؟
 - به دلنیا یه وه ناگه ریپمه وه وه کوو و وتم ته نها تو نه مه لای که س
 باس مه که ، هه رچه ند له وه دلنیا م که باسی نا که یت، هه موو
 ئاوا یی نه زانن چه ند ه کو ریکی بی ده نگیت و چه ند ه خو ت له
 هه موان به دوور نه گریت

راستی درێژهدان بهم مهسه لهیه هیچ له پهژه وهندی من نه بوو،
 ئهوهی که وه کوو باریکی قورس له سه ر شانم بوو جیبه جیم کرد، بویه
 بو کۆتا جار دهستم خسته ناو دهستییهوه، و وتم : دلنیام که ئه مه
 دووباره نابیتتهوه چونکه چهنده خراپ بیت له کۆتاییدا هه ر ئینسانیت
 و ئابرووی خۆت خوش ئه ویت، ههستم کرد به قسه کانم هیور بوتهوه
 و ئاسووده ییه ک به دلی گه یشتوو، هه رچۆنیک نه بوو توانی پشت له
 من بکات و بروات ، منیش گه ر امه وه بو سه ربانه که وه هه ناسه ییه کی
 قولم هه لکیشا، زۆر دلم به وه خوش بوو که پیویستم به وه نه بوو ئازاری
 بدهم و کاره که یشم سه ری گرت، ئیستا ئه وه ی که ماوه ته وه بیکه م
 جگه ره یه ک بکیشم و له سه ر پشت را کشیم و به بیر کردنه وه له مینا
 که میک دل و دهروونم ئاسووده بکه م ، به لام ئه وه ی چاوه رپی نه بووم
 هات، دووباره ژنه که ی کاک غه ربه و به و شه وه هاتوو ته وه
 سه ربانه که ی ئیمه ، هه ر پیش ئه وه ی بگات به من دهستی کرد به قسه
 کردن

- دهست خوش بیت هه ردی گیان ، له چه وشه که بووم ، له پشتی
 دیواره که وه ، گویم له هه موو قسه کانتان بوو، من ئه م باشه یه ت
 له بیر نا که م

- هه ر که سیکی تر بوایه له بری من هه ر ئه و کاره ی ئه کرد

- نا وانیه، ئه وه ی تو کردت که سیکی تر پیی نا کریت

- به هه ر حال ئه وه ی ویستمان هه ر به و شیوه یه بوو

- هه ردی ئه وه چهنده شه وه که من دیمه ئیره زۆر هه ست به
 ئاسووده یی ئه که م له نزیکته وه، تو کورپکی زۆر گه نجیت به لام

زۆر گهوره بیر ئه كهیتهوه، وه ناتوانم ئه وهیش نه لیم هه همیشه ههست به خه میکی زۆر گهوره ئه كهم له تۆدا، بوچی وه کوو هاوپییه ک من و تو قسه نه كهین.

من تا ئیستا ئه وهنده له گه ل ژنیك قسه م نه کردوو، من ناتوانم قسه کانی ناو دلم بو هاوپی کوره کانم باس بکه م، که له مندالیه وه له گه لیان گهوره بووم، من زۆر شهرمم له ژنه که ی کاک غه ریب ئه کرد، هه رچه ند ته مه نی که م بوو به لام جوړیک له جوړه کان میهره بانی کی دایکانه ی پی ئه دام، ئه گه ر هه له نه بم ئه و میهره بانی و سۆزه له هه موو ژنیکا بوونی هه یه، به لام که من ئه و پیاوانه ی که ئه وهنده به ختیان هه ییت سۆز و میهره بانی ژنیك بیانگریته وه، ئه گه ر ناله وه تی ئه گه یشتن هه یچ شتیك هه ینده ی ئه وه ئارام به خش و خوش نیه ژنیك له سۆز و میهره بانی خویت پی بدات بی ئه وه ی زۆرت لی کردییت، ئه مجاره له هه موو جاره کانی پیشوو زیاتر له نزیکمه وه دانیشت و مانگیش هه له اتبوو، شتیکی له رۆژ گه رابوو وه ئه وهنده دوونیای پروناک کردبوو وه، زۆر ترسام که سیك له سه ربانی ئیمه پروانییت و تارمایی هه ردوو کمان له سه ربان بینیت، بویه و وتم : سه یرکه مانگ چه نده پرووناکه ریک ئه لینی بو ئه وه هه له اتوو وه من و تو له سه ر ئه م سه ربانه بو ئه وانی تر ئاشکرا بکات.

له راستیدا نازانم چۆن بوو ئاوا بو یه که م جار دوستانه قسه م کرد له گه ل ئه و ژندها، زۆر زوو وه لامی دامه وه پی و وتم : تو که سیکی له راده به ده ر شهرمنی ناکریت واییت. نازانم چۆن بوو توانی به وه رازیم بکات تا که سیك نه مان بینیت هه ردوو کمان له سه ر پشت

راكشيپن و ئەو قسەم بۆ بىكات نزيكى نيو مەتر يان ئەتوانم بلىم
 كەمتر نيوانمان بوو. من بۆ جاريكى تر سەرنجم چوووه سەر
 ئەستىرە كان و لەبەر خۆمەوه ووتم: نهيپيه ك هيه له دەر كەوتنى
 ئەستىرە كان له شهودا ئە گەر نا بۆ له رۆژدا دەرناكەون ، من وا
 گوومان ئە كەم بۆ ئەوه هەلدين تا قسەيان له گەل بكەين ئەو كاتانەى
 كە گوئى گريكمەن نيه. قسەى له دەم وەر گرتم و ووتى: هەموو
 كەسيك ئەستىرە كانى خۆش ناويت و كەمن ئەوانەى لە ئەستىرە كان
 ورد ئەبنەوه بەلام ئەستىرە كان ئيمەيان خۆش ئەويت بۆيه هەموو
 شەويك ئە گەرينەوه ئاسمان و خويانمان پيشان ئەدەن.

له راستيدا نازانم ئەم ژنە لەبەر دللى من ئاوا قسە ئەكات يان هەر
 ئەويش تا رادەيه كى زۆر وەكوو من بىر ئەكاتەوه، بە دەست خۆم نەبوو
 كاك غەريپم هاتەوه ياد، كە چەندە كەسيكى داخراوه و بى له كار
 و سياسەت شتيكى تر نازانيت، رەنگە هەتا وەكوو ئيستا لەبەر خۆيهوه
 گۆرانى نە ووتيت، يان رەنگە رۆژيک دانەنيشتيت و بە تايبەت له
 جوانيه كانى ئەم ژنە بروانيت، تۆ بلىي رۆژيک له باوهشى گرتيت؟!
 يان تۆ بلىي تەنها جاريك وتبيتى خۆشم ئەويى؟! من نالىم ئينسان
 تينووتى له عشق ئەشكىت بەلام ئە گەر كەسيكت نەييت تا رادەيه ك
 له دلتهوه نزيك بيت هيچ شتيك تۆ نابەستيتەوه بە ژيانەوه.

ووتم: تۆ راست ئەكەى ئيمەيان خۆش ئەويت، تۆ تا ئيستا
 ئەستىرەت بينيوه سەما بىكات ، سەيركە هەنديك له ئەستىرە كان بە
 ئەستەم ئەدرەوشينەوه هەنديكجار ون ئەبن و دینەوه، ئە گەر جوان ليى
 وورد بيتهوه بە ئاشكرا ئەيبينيت كە سەما ئەكەن

- هەردی ئەوان بە چی موزیکیک سەما ئە کەن ؟
 - موزیک و گۆرانی گرنگ نیە، ڕەنگە تەنھا ئەوە گرنگ بیټ
 لای ئەوان کە کێ سەیریان ئە کات، ڕەنگە ئیستا لەم لادی
 ئیمەدا کچیک پەنجەرە کە ی کردیئەووە دەستی لە ژیر
 چەناکە ی داناییټ و لیان بروانیټ، ئەستیرە کان زۆر چیژ وەر
 ئە گرن لەم سەیر کردنە قوولە ، هەمان سیفەتی ژنە کانیاں هەیه،
 کە کاتیک کەسیک سەیریان ئە کات بە شەرمەووە سەما ئە کەن
 و ڕوومەتیان سوور هەل ئە گەریټ.

- ئەتوانیټ ژنیک بەینیتە بەرچاوی خۆت کە خۆی گۆرانی
 ئەلیت و بە دەنگی خۆیشی سەما ئە کات؟

- عەزیزە کە ی بەر زەوی ئە کەویټ و هەندی کجاریش - با - بۆی
 بەرز ئە کاتەووە، قژی کەوتۆتە سەرشانی و چاوی داخستوووە،
 دەستە کانی زۆر هیواش بەرز ئە کاتەووە وە کوو بلیټ خۆی نیەو
 هەوا بۆی بەرز ئە کاتەووە، چەند دیمەنیکی دلرفینی هەیه، من
 وا بیر ئە کەمەووە کە سروشت هەندیک لە جولە کانی لە سەمای
 ئەو ژنەووە وەر گرتوووە. من قسە کانم لیڕەدا وەستان و ئەویش
 هیچی نەووت هەردوو کمان وە کوو ئەووەی چاومان داخستیټ و
 دیمەنی ئەو سەمایە لەبەرچاومان بیټ راستی من حەزم نە
 ئە کرد چاوم بکەمەووە، بەتەواوی خەیاڵە کانم بەستبوو بەو ژنەووە
 کە سەما ئە کات، کە زیاتر ژنە کە ی خەیاڵم سەمای ئە کرد
 زیاتر حەزم ئە کرد روخساری ببینم، کە زیاتر لیم ئەروانی هەستم
 ئە کرد کە ئەو مینایە، بەلام هەموو کەسیک کە ماندوو

ئەبیت پشوو ئەدات تۆ بلیی مینا لە تەنیشتی منەوه پشوو
 بدات، هیشتا چاووم نە کردبووهوه ئاگادار بووم ژنە کەبی کاک
 غەریب خۆی خستە سەرشان و دەستیکی خستە ژیر سەری و
 رووی کردە منەوه ووتی:

— هەردی پرسیارێک بەراستی وەلامم بەرەوه، تۆ ئەلیی ژن
 بۆچی دروست کراوه؟

ئەو پرسیارە لە کاتی ئاساییدا بکردایە رەنگە لە رووم نەهاتبایە
 وەلامم بەدەمەوه، بەلام من ئیستا بە خەیاڵ کردن بە میناوه مەست بووم،
 وە ئەم ژنەیش زیاتر هاوکاری کردووم کە بچمە ناو خەیاڵە کانمەوه،
 چونکە نزیکیکە هەیه لەنیوان من و ئەودا لە رووی بیر کردنەوهوه،
 من تا ئیستا کەسم نەبینیوه بەو رادەیه نزیک بیست لە خەیاڵە کانمەوه،
 وەلامم دایەوه و ووتم: من نازانم ژن بۆ دروست کراوه بەلام ئەزانم
 ئەگەر دروست نە کرایە چی ئەبوو، بۆ نموونە پیاو تاقەتی نە ئەبوو
 گۆل برۆینیست، رەنگە خەلک رقی لە باران بوایە، رپی تی ئەچوو لە
 دوای هەموو جەنگە کان ئاشتی نەبوایە، راستی من نازانم بۆچی
 دروست کراون بەلام ئەزانم زەوی پیوستی پییەتی، پیاو کانیشت بۆ
 ئەوهی پشوو بەدەن پیوستیان بە پیکەنینی ژنە، باوەر ناکەم هیچ
 موزیکیک جیی دەنگی پیکەنینی ژن بگریتهوه. لیژەدا وەستام راستی
 ئەگەر گوومانم لەوه نەبوایە کە بە گوینگرتن ماندووی ئەکەم، ئەوا
 ئارەزووم ئەکرد تا بەیانی ئەو کارەساتانە بژمیرم کە لە نەبوونی ژندا
 دروست ئەبن.

— ھەردى تۆۋەن كۆۋ كەسىكى عاشق قسە ئە كەيت، يانى

عاشقىت؟

— يىگومان

— كەسىك ھەيە لەم گۈندەي خۇمان دلى تۆي بردىت؟

— نازانم

— بۇ مەگەر ئەۋە ئە كرېت نەزانىت؟

— بەلى بۇ نا ، من زۆر شت نازانم، ھەر ئەۋە نىە، شەۋ ھەيە تا
بەيانى دلم تەنگە نازانم بۇ، دوونىايە ك قسە ھەيە لە دلم زۆر
جار نازانم چىن، زۆر جارىش نازانم كەسىك ھەيە بىرى من
بكات، ھەر ئەمانە نا من زۆر شت نازانم.

لە راستىدا من زۆر لەسەر خۇ قسەم ئە كرد، ئە كرېت كە ئەۋ
ژىكى بى ھەست نىە دوونىايە ك ئازارى بىنىۋە، ھەست بەۋ ئازارنە
بكات كە لە پشتى قسە كانى منەۋەن، ھەناسەيە كى قولى ھەلكىشاۋ
ھەستم كرد كەمىك لىم نىك بوۋەۋە، من ھەر چاۋم نە كرد بوۋەۋە
لەسەر پشت كە راکشابووم، ئەۋەندە نىك بوۋ لىمە گويم لە دەنگى
ھەناسە كانى بوۋ، كە لەسەر لا تەنىشت راکشابوۋ، دەستىكى لەژىر
سەرى دانابوۋ ۋە كۆۋ بلىت بەۋ دەستەي سەرى راگرتبوۋ، دەستكەي
ترى ھىنا خستىە سەر سنگم، ئەمە يە كەم جارى نىە كە دەستى بەرم
بكەۋىت، بەلام زۆر جىاۋاز دەستى لەسەر دلم دانا ۋ ھەناسەيە كى ترى
ھەلكىشاۋ ۋوتى: خوش بە حالى تۆ كە تەمەنت ئەۋەندە زۆر نىە ،
شت گەلىك ھەن كە تۆ ھىشتا لىيان بىخەبەرى. قسەي بۇ ئە كردم ۋ

دهمی له گویم نزیك نه کردهوه نهوهنده نزیك كهوتهوه لیم ههستم
 نه کرد قزی پروومهتم ختوو كه نه دات كه بهرم نه كهویت، من ناتوانم له
 ناستی ههستیکی نهوهنده گهرمی ژنیكدا خووم بگرم، بو چند
 ساتیکی كه ههناسه دانم وهستا كه گهرمی ههناسهی بهر گویم
 كهوت، دهستم هیزی تیا نه بوو كه بیجولینم، چوونكه نه له رزی،
 دهستی له سهر سنگم خشانوو له گهردنی نزیك کردهوه و كه میكیش
 زیاتر سهری بهرز کردهوه به شیویه ك كه بتوانیت چاوه داخراوه كانم
 بینیت، به چرپهیه كهوه به گویمدا ووتی:

— پهلكه زیڕینهی دواى باران ته مهنی كورته ، به لام تا دل
 بیهویت جوانه

— شوانیكى عاشقیسه ئه گهر چى باران ته پرى كردوووه
 سه رمایه تی، به لام ئه ویش تا پهلكه زیڕینه كه نه كوژیته وه
 سه پرى ئه كات

— شهو بویه بهو نه ندازهیه تاریكه تا گونا هه كانی دوو عاشق
 بشاریته وه

— مانگیسه دواى گونا هه كانیسه پشتمان تینا كات هه ر خووشی
 نه وین

— پیاویكى ماندوو كه ئه هلی دل بیت، له خه یاله كانیدا ته نانه ت
 نه ستیره كانیسه دهستی یه ك نه گرن
 — به لام دهسته كانی خوئی ساردوو خالیه

که نهو قسه یه م کرد، دهستی گه شت بووه که میک خوار گه ردمه وه
 ، دهستی هینایه خواره وه به هیواشی دهستی برد بو دهستم و گرتی،
 دهستیکی سه یرم هه بوو که بینیم دهسته کانی نهو زور له دهستی من
 ساردره، بیگوومان نه بیته زهوی هه له بسورپه وه، رهوتی ژیانگی گوری
 بیت، نه گه نا ژنه کان بی له وهی دلکی گه رمیان هه یه، باوه شیک و
 دهستیکی گه رمیشیان هه یه، وه کوو جاره کانی تر ههستیکی به زهیی له
 دلما دروست بوو، نه فره تیکیش له دلما دروست بوو، به رامبه ر نهو
 پیاوهی که که مته رخمی کردوه و کاری به وه نه بووه که نه ژنه
 دهسته کانی گه رمن یان سارد، که میک دهستی توند کرده وه وه کوو
 بلیته نه یه ویت به وه دهسته ساردهی دهستی من زیاتر گه رم بکاته وه،
 منیش تا نیستا نازانم ههستیکی دایکانه ی بو من هه یه یان وه کوو
 ژنیک سۆزی خۆی به من نه دات، به لام منیک که مینا له ناو
 خه یاله کانمدا یه، ساتیک تیناپه ریت بیر له مینا نه که مه وه به
 دلنیا یه وه نه مه توانی وه کوو ژنیک لی پروانم، زیاتر نه وهی له دلی
 مندا بوو له به زه یه وه نریک بوو، به لام تا راده یه ک چیژ به خشیش
 بوو که ژنیک به وه هه موو گه رمیه وه نه ویت له من نریک بیته وه وه
 نه یه ویت نه مشه و بکاته شه ویک که نازاره کانی خۆی له بیر بکات و
 له گه ل نه وه یشدا ناسووده یه ک به دهروونی من بگه یه نیته، نهو دهستی
 منی نه گوش و منیش دهستم وه کوو خۆی هیشته وه، وه کوو شتیک
 نه م نه ویت هیچ کاردانه وه یه کم هه بیته بو نه وهی که دهستی گرتووم،
 پیم وایت نهو وا ههستی نه کرد که من نهو دهست گرتنه و خۆ
 نریک کردنه وهی نهوم پی ناخوش بیت، به لام له راستیدا پیشم

ناخۆش بوايه نهم نه توانی کاردانه وهییه کی وا بکهه که نهو دلی
ته نانهت گهره بگریت و دلی تهنگ بکهه، هیشتا چاوم نه کردبووه و

و وتم

- دهستی تو له دهستی من ساردتره

- دوو دهست چهنده سارد بن بهیه کهوه بن گهرم نه بنهوه

- من نه ترسم!!

- له چی نه ترسیت؟

- تو ژنیت، بهراستی لیت نه ترسم، نه ترسم دهستت بگرم و که

رویشیت دلت له نیو دهستی مندا چی بهیلت، نه گهر بیت و

نهوه پرووبدات، دوایی زور لومه ی خوم نه کهه.

ئاگادار بووم نهو که میک هاتهوه سهه خویی و که میک دهستی

شل کردهوه که دهستی گرتبووم و ههستم نه کرد نهو قسهیهه داوه له

دلی، تا رادهیهه ک پیوهی دیار بوو که له من توپه بوو، بهلام بهو

نه ندازهیهه توپه نه بوو که لیم دوو بکهو یتهوه، جوړیک له جوړه کان نا

ئومیډیهه کیشی پیوه دیار بوو، نا ئومیډیهه کهی بو نهوه بوو که نه مشه و

به دلی نهو شته کان ناچنه پیشهوه، بهلام ناگریت من نه وهنده دلی

رابگرم که دلی لای من به چی بهیلت و دواتر نه توانم نهو شتانهی

بو بکهه که دلی نهیهو یته، من هه میشه ووتوومه دلی ئینسان ته نهه

شوینی یه ک کهسی تیا نه بیتهوه، نا نه سلهن جیی که سیکیشی تیا

نایتهوه به تهواوی، من نه گهر بوم بکرایه کاتم نه دزی تا زیاتر بیر له

مینا بکهه مهوه، هه میشه کاتم به کهه زانیوه، یان بو نمونه هه میشه که

بە كۆلانیڭدا پرى ئەكەم ، يان رېڭاگايەك ئەگرمە بەر ھېچ كاتىك
 پروى نەداوہ خەيالە كانم زووتر تەواو بېن، ھەمىشە رېڭاگان زۆر لە
 خەيالە كانم كورتتر بوون، ئىنسان بۇ ئەوہى خەيالە كانى تەواو بكات و
 بە رپاگاندا بېروات مەگەر تەواوى سەر زەوى بگەرپىت، كەمىك
 ھەستەم بە تاوان ئەكرد كە دەستى لە ناو دەستى مندا بوو، بەلام
 لە گەل ئەوہىشدا كە بېرم لەوہ ئەكردەوہ چەندە ژنىكى گەرمەو چەندە
 دلېكى گەرمى ھەيە ئەو ھەستەم نە ئەما بۇ ساتىك بە دەست خۆم
 نەبوو دەستەم توند كەردەوہ دەستىم گوشى، ھەناسەيە كى قولى
 ھەلكىشاو سنگى بەر شانم كەوت ئەوہندە ھاتە نرىكمەوہ، كەمىك
 زياتر خۆى بەرز كەردەوہ دەستەى ترى لە ژىر سەرى لا برد و دەستى
 ھىنا بە قژمدا، كە ئەو بەو شىوہيە لە من نرىك ئەبووہوہ پىم خۆش
 بوو بخەوم، بۇ ئەوہى كەمىك ئەو مەستىيە بەرم بدات و بىمەوہ
 سەر خۆم ووتەم:

- پىم خۆشە لە تەنىشتەم راکشىيەت و كەمىك لە مانگ بېروانىن

دەستى بەرنەدابووم ولە تەنىشتەمەوہ بە شىوہيەك راکشا كە شانى
 نوساند بە شانمەوہ سەرى لە تەنىشتە سەرمەوہ بوو كە قژى كەمىك
 ختووكەى پرومەتى ئەدام، چەند شەويكى سەيرە وەختە مینا لەبەر
 چارم وون ئەيىت، يان ناتوانم بېر لەوہ بگەمەوہ كە مانگ سەيرى من
 ئەكات و چاوەرپىيە وەكوو شەوہ كانى تر قسەى بۇ بگەم، من تائىستا
 ژنىك لە تەنىشتەمەوہ بەو نرىكيە نەوہستاوہ، ئەگەر ژنىك لە
 تەنىشتەو پىت ناتوانىت بېرى لى نە كەيتەوہ، بە دەست خۆت نىە
 خەيالە كانت ئەبات بۇ خۆى، بە تايبەت ھەندىك لە ژنە كان مەرج

نيه عاشقيان بيت ، به لام هينده ژن بوونيان لى جوانه پيت خوشه له باوه شياندا بخهويت، يان نه گهر زور ماندوو بيت پيت خوشه له باوه شيدا بمریت، نه ژنه ي که له تهنیشت منه وه راکشاوه، بونی ژنیستی خوی تیکهل به هه موو شهو کردوه ، به شیویه کیش نه مشه و خوی پیشانی مانگ داوه نه ویش رهنگی نه ژنه ی گرتوه، من ههر خه یاله کانی خوم کو نه که مه وه نه یان به مه وه لای مینا و ههر شپزه نه بنه وه، نه مجاره به شیویه کی تر هات و تا نه مشه و لی داگیر بکات، دوی ماویه کی زور که بیدهنگ ناوا مابووینه وه، نه مجاره سه ری خسته سه ر سنگم وه له بهر نه وه ی که قژی کردبووه وه، قژی هه مووی که وتبووه ژیر چه ناگی من و نه متوانی به ئاسانی بونی بکه م ، سه ری له سه ر سنگم دانابوو به دهنگی کی زور ژنانه و نه رم ووتی " ههردی تهنه که میک په نجه کانت بخه نیو قزمه وه " له راستیدا داوایه کی قورس نه بوو بو من، به لام نه گهر به مه ویت به هه موو هه ستمه وه نه و کاره بکه م نه و به دلنیا ییه و ناتوانم، تینا گم بو نه یه ویت نه مشه و هه موو ژنیستی خویم پیشان بدات، من شه ویک کی زور قورسم له پیشه که تیپه رینم، چونکه نامه ویت بی دلی خوم و نه ویش بکه م، هه سستی کی سه یرم هه یه، بو ساتیک دلم خوشه که ژنیک له سه ر سنگی من نارام بووه ته وه و پشته کردووه ته بازاره کانی و وه له هه مان کاتدا که مینام بیر نه که ویته وه دلته نگیه ک داگیرم نه کات و دهسته کاتم شل نه بنه وه، رهنگه نه ژنه ییش نه گهر بیر له کاک غه ریب بکاته وه هه مان هه سستی منی هه ییت، به لام نه کریت من نه مشه و تا تی نه په ریت مینا له بیر خوم به مه وه و شه ویک بو نه ژنه دروست بکه م

که دلی ئەیهوئیت؟، زۆر زوو ئە گەمە ئەو ئەنجامە ی که من ناتوانم
 ئەم کارە بکەم ، چونکە خو ژیان لە شەویکدا کۆتایی نایە، لە
 راستیدا دوا ی ئەم شەو رۆژ ئەبیتەووە دووبارە شەو دیت، بە دلیاییهووە
 جاریکی تر ئەم ژنە دیتەووە لام، من زۆر دوو دلم، جاریک ئەلیم دەست
 نابەم بو قژی ، وە جاریکی تریش که شەنبایە کی کەم دیت و قژی
 ئەدات لە دەم و چاومدا و بۆنی قژی دیت و هەلی ئەمژم ژنیتی و
 سۆزی ئەو تەواوی بوونم داگیر ئەکات و لە دلی خویدا ئەلیم ناکریت
 پەنجە کانم نەخەمە ناو قژیەووە، زۆر پەڕیشانم لەو حالە ی که
 تیکەوتووم ، پیاویکی لاوازم و ناتوانم بی دلی بکەم، لە هەمان
 کاتیشدا مینا لە ناو دەروونمدا بە خەبەرەو ئاگاداری هەموو
 جولانەووەکانی منە، دلیام ئەو مینای که لە دەروونمدا هەناسە ئەدات و
 زیندوووە دوا ی رۆیشتنی ئەم ژنە بی ئەندازە ئازارم ئەدات و لۆمەم
 ئەکات، من ئیستا کەوتوومەتە نیوان دوو هەلبژاردنی قورسەووە، که
 ناتوانم بە ئاسوودەیی یە کیکیان هەلبژیرم، هەردانە یە کیان هەلبژیرم
 کەسیک لە خویم ئەرهنجینم، دەستە کانم شل بوونەتەووەو ئەویش بە گرو
 تینیکی زۆر گەنجانەو ژنانەووە لەسەر سنگم وەستاو ، چاوەکانی
 داخستوون و چاوەرپی پەنجە ی من ئەکات که یاری بە قژی بکەم،
 بەلام منیش دەستە کانم بە بی ویستی خویم شل بوونەتەووەو دەستم تی
 ناچیت دەست لە قژی بەدم، من بیدەنگ وەستاوم و هەندیکجاریش هەز
 ئەکەم هەناسەکانی خویم رابگرم تا گوئی لە دەنگی دلی ئەو و دلی
 خویم بگرم ، یان گوئی بو ئەو دەنگانە بگرم که شەو بلاویان ئەکاتەووە،
 بو ساتیکیش چاوم ئەکەمەووەو سەیری ئاسمان ئەکەم و مانگ ئەبینم

وه کوو هه موو شه وه کانی تر که کاتیکی به تهنها خووم بووم قسمه له گهل نه کرد، ههز نه کهم قسه کانی دلهم به مانگ بلیم، من نامه ویت تهه ژنه نه مشه وه له تهنیشتم بپروات و نامه ویت دهست له قژیشی بدهم، تهه مه چ شه ویکه منی تیکه وتووم، به بیدهنگی شه ودا دیاره که ته وای لادیکه مان ئیستا چاویان له خه ودايه، هه ندیکیان به وه خه یاله وه خه وتوون که به یانی چ کاریک بکه ن، نه کریت و رییشی تی نه چیت هه ندیکیان به بی بیر کردنه وه چاویان چوویتته خه وه ئیستا له قولایی خه ودا بن، من زور ساده له وه نه گم که تهه ژنه چی نه ویت، به دلنیايه وه نه ویت له تهه مه نیدا شه ویک به دلی خوی تیبه رییت هیچتر، به لام کیشه که لیره دایه که نه وه ناگات چی به ناو دلی مندا گوزه نه کات، من دلنیا م ذوای کو تا هاتنی تهه شه وه بو دووباره نه بوونه وهی خه فته نه خوات و هه میشه له سه ر دلی تهه مینیتته وه ، ئینسان نه گه ر شه ویک یان بو کاتیکی که میشه به دلی خوی ژیان بکات له گهل که سیک که دلی نه ویت بیگوومان دواتر تا پیر نه ویت به خه یالی نه وه کاته وه نه ژری و هه ولی دووباره کردنه وهی نه دات، منیش نامه ویت تهه ژنه نه وهی به سه ر بیته، چوونکه له راستیدا ژنه کان وه کوو پیاو دلته نگ نابن، زوربهی کات له بیدهنگیدا نه گرین ، یان له ناو ژوریککی چوول دا نه نیشن و تا رادهی خه فه کردنی خویمان خه فته له شته کان نه خوون، نه وان وه کوو پیاو نین نه توان له گهل هه موو کاره کانیا ندا بیر له وه که سه بکه نه وه که خوشیان نه ویت، له راستیدا زور جار کاره کهیشیان ریگا خوشکه ره بو نه وهی بیر له یادگاریه کانیا ن بکه نه وه، بو نمونه ژنیکی خه ریکه، چینه،

مېلىپچىك نەچنىت ، زۆر ئاسان ئەتوانىت بە خەيال بۇ كەسىكى ناو
 دلى بچنىت، يان گەسكدان ، ھەموو ژنە كان لە كاتى گەسكداندا تا
 ماوئىيەك ئەتوانن لە زەويە كەو گەلا وەريوہ كان بېروانن دواتر خەيالە
 كانيان لە ئاسمانە كان سەما ئە كەن، يان قاپ شتن زۆرىك لە
 ژنە كان بە نازىكەوہ دەست لە قاپە كان ئەدەن وە كوو ئەوہى رۆح
 لەبەرىك بىت و بە ناسكىش لە شوئىنى خۆى داى ئەئىنەوہ ، لە
 راستىدا ژنە كان كە رۆژىك توانيان بە دلى خۆيان بژىن دواتر ئەتوانن
 تەواوى تەمەنيان و كارە كانيان تىكەل بەو كاتانە بكنە كە
 ناگەرپىنەوہ، بەلام خۆ ئەم ژنەى تەنىشتى من و كە سەرى لەسەر
 سنگمە ژنىك نىە ئەوہندە ئازارى نەبىنىبىت و كەسىكە لە
 دلئەنگىە كانىدا وەختە بمرىت، ھەندىكجار وا ھەست ئە كات كەس بە
 قەدەر ئەم لەبىر كراو نىە، ژنە كان ئە گەر فەرامۆش بكرىن و گرنگان
 پى نەدرىت تاقتەيان نامىنىت، ژن بوونى خۆيانىان خوش بوىت،
 كارەساتىكى گەورەيە ژنە كان ژن بوونى خۆيان خوش نەوئىت، چونكە
 ئەوكاتە ھىچ شتىك دل خوشى ناكات ھەرۋە كوو رۆبۆتتىك دىن و
 دەچن وە كوو ھەموو بوونەوہرە كانى تر ژيان ئە كەن،

بە ئەستەم سەرى لەسەر سنگم ئەجولئىنىت بۇ ئەوہى باشتەر شوئىنى
 سەرى خۆى بكاتەوہ، ھەرۋە كوو چۆن كەسىك كە ئەيەوئىت بخەوئىت
 چەند جارىك لەسەر پشتىە كە سەرى ئەجولئىنىت تا ئەو بارە
 ئەدۆزئىتەوہ كە جاران وا خەوتووہ، وە كوو شتىك ھەستم ئە كرد ئەمىش
 ھەمان كار ئە كات، ئاسوودەيىەك بە گيانمدا ھات چونكە ديارە
 قسە كەى پىشووئى خۆى بىر چوۋەتەوہ كە داواى كردبوو دەستم

بخمه نيو قزیهوه، له بیدهنگی خویدا روچووه نه گهر لئی گهریم
 پهنگه چند ساتیکی تر خهوی لی بکهویت، ناگادارم به شیویهک
 سهری به سنگمهوه نه نیت وه کوو تهوهی بیهویت بونم بکات یانی دهم و
 لوتی و چاوی له سنگم نه خشنییت، منیش زیاتر هه ناسه کانی خوم
 هیواش کردهوهو بو جاریکی تر هه ناسه کانی خوم راگرت، دواتر
 گویم له دهنگی هه ناسه کانی نهو گرت ناگادار بووم خیرا هه ناسه
 نه دا، دهنگیکی خنکاویش له سیه کانیهوه نه هاته دهرهوه، دهستم له ناو
 دهستیدا دهرهیناو له روومهتی نزدیک کردهوه، پیش تهوهی دهستم بهر
 روومهتی بکهویت دهستم بهر تهپری روومهته کانی کهوت، نه م ژنه
 که نهو ماویه بیدهنگ ماوهتهوه خهریکه نه گری، نهوهنده گریاوه تا
 فرمیسه کانی کهوتونهته سهر روومهته کانی، دهستم له سهر
 روومهتی وشک نه بییت و ناتوانم بیجولینم بو ساتیک نازانم چی بکهم
 دلنهوایی بکهم یان لی گهریم به دلی خوئی بگری تا هیچ نه بییت
 باری قورسی دلتهنگیه کهی له سهر شان سوک بییت، دهستم به
 هیواشی به بی ویستی خوم له سهر روومهته کانی نه خشینم و
 فرمیسه کانی پاک نه کهمهوه، ژنه کان دوستایه تیه کی زوریان
 له گهل گریان ههیه، من پیاویکی دل رهق نیم به لام هه میشه به لامهوه
 پیکه نین چهنده جوان بووه له ژن نهوهندهیش گریانیاں لی جوان بووه، من
 وایر نه کهمهوه، کاتیک ژنه کان بو شتیک نه گرین یانی نهوهیان زور
 لا گرنگه، مه رج نیه هه میشه بو له دهستدان بگرین، هه ندیکجار
 که سیکیان نهوهنده خوش نهویت نهوهنده بیرى نه کهن ناتوانن ریگا له
 فرمیسه کانیان بگرن و نهیهته خوارهوه، من نهو گریانم لا جوانه و

زیاتر ژینتی ئەو کەسەم پیشان ئەدات، دەستم هەر لەسەر روومەتە کانی
جی هێشتوووە بە دەنگیکی سۆزدارانە و کەمیک لەسەر خۆوە پیم

ووت

- ئەگەر لەم کاتە درەنگە ی شەودا گوێ بگریت بۆ دەنگی شەو
زۆر بە کەمی دەنگی پیکەنینت بۆ ئەهینیت، ئەوەی لەم کاتە ی شەودا
بەخە بەر پیت بە دلنیا ییەو ئەزارێکی هەیه، یان بیر لە کەسیک
ئەکاتەو، بڕوانە دۆستی من ئیمە هەمیشە ئازار ئەدرین بە دەستی
ئەوانە ی کە خوشمان ئەوین، بەلام ئەگەر ئازاریشمان نەدەن باوەر ناکەم
بتوانین خوشمان بوین، هیچ شتیکی وەکوو عشق و ئازار گرێنە دراو
بەیه کەو، تەواو کەری یەکن، بمبورو کە من ناتوانم ئەو بەکەم کە
دلی تۆ ئەیهویت، چونکە ناتوانم دواتر بەو شیوێه گرنگی بە دلت
بەم کە خۆت ئەتەویت، ئەو هیش ئازارێکی زۆر لەوێ ئیستا کە هەتە
بۆت ئەهینیت،

کە من خەریک بووم ئەو قسانەم بۆ ئەکرد، شەو لە نیوێ زیاتر
تێبەرئوووە تەواو دوونیا بەرەو ساردی ئەچیت، شەنبایەکی زۆر فینک
لە ژیردا هەلی کردوو هەموو قژی ئەوی بە دەموو چاوی مندا پەرش
و بلاوێ کردووە، پێوێ دیار بوو کەمیک هەست بە سەرما ئەکات
چونکە ئەو دەستە جلانە ی لەبەر کردبوو کە بە دزی کاک
غەربەو لەبەری ئەکردن، ناسک و تەنک، دەستە کانی لە کەمەرم
ئالاندو زیاتر توند کردووە زیاتر هەستم بە قورسایێ سەری کرد لەسەر
سنگم، بە شیوێه ک لە گەل هەموو هەناسە دانێکی مندا کەمیک
سەری ئەو لەسەر سنگم بەرز ئەبوووە، ئارەزووم ئەکرد پڕ بە دلی

بگری ئەوەندە بگری تا ئەو خەمە ی گەورەییە ی که له دلیدا خەفە ی کردوو و پەنگی خواردۆتەو و له گەل فرمیسکه کانیدا بهینیتە دەرەو و ، تا هیچ نهییت سوکناییه ک بو دلی بیّت و کهمیگ ئارام بیتهو و ، ژنیگ له تەنیشتمە و خەریکه ژنیکتی خۆیم پیشان ئەدات ، بەردەوام بووم له قسه کردن

— هەموومان بە دوا ی ئەو وینەیه دا ئە گەرین که له میشکماندا کیشاومانە ، رەنگە له راستیدا ئەو وینەیه بوونی نهییت ، یان رەنگە ئیمە هەرگیز نهیدۆزینەو و ، بەلام ئیمە خۆمان مەحکووم ئە کەین بە خۆشویستنی ئەو وینەییە ناو خەیاڵە کانمان ، وینەیه ک که ئەمرو له خەیاڵە کانماندا ئەیکیشین و دواتر ئازارمان ئەدات ، بە رادهیه ک ئازارمان ئەدات که بریار ئەدەین چیتر بیری لی نه کەینەو و ، بەلام ناتوانین ، ژیان هیچ کات بەو شیوهیه ناچیت بەرپۆه که ئیمە ئەمانەویت ، ژیان هەمیشه لهو و که مترمان پی ئەدات که بیرمان لی کردوو و تەو و ، سەختە بتوانین ئەمە قبول بکەن ، هەمیشه ئە کەوینە مەملانییه کی قورسەو و له گەلی ، بەلام هەندیگجاریش خۆمان ئەدەین بە دەستەو و تەسلیم ئەبین ، کاتیگ خۆمان ئەدەین بە دەستەو و که تەواو نا ئومید بووبین ، ئەمەیش له راستیدا خۆی گەورەترین خەم بو ئینسان ئەهینیت ، چونکه هەمیشه ئیمە وا دروست کراوین له مەملانییدا بژین و پروبەرۆوی ئەو و ببینەو و که ناتوانین راستی قبول بکەین . بەلام واز لهو و بهینه من ئیستا که چاووم دا ئەخەم ژنیگ ئەبینم له ژیر درەختی بن شاخه که به تەنها خۆی دانیشتوو و ، عەزیه کی سپی له بەرەو گوئی هەلخستوو و بو دهنگی با ، بایه کەیش نا ئومیدی ناکات و له هەموو

لايه كه وه دهنگي چوله كه كاني بو كو ته كاته وه نه يدات به گويدا،
 هندیك چله گیایش زور بهرز بوونه ته وه له بهر پییدا تا نزیکی
 نه زوی دیت، له گه ل شنه با كه وتوونه ته سه ما كردن و خویان له قاچه
 پروته كانی نه خشین، نه گهر زیاتر له گیا كه وردبیته وه چند
 گولآیه کی سوور و موریش نه بینیت كه به شنه بایه كه سه ریان به
 نه رمی نه جولینن و داوا له ژنه نه كهن له باوهشیان بگریت، چند
 ژینکی میهره بانه دلی نه وانهی پی ناشکیت، پر به باوهشی له
 گوله كان كو نه كاته وه له باوهشیان نه گریت، گوله كان نه باوهشه پر
 له میهره بانی و سوزهیان لا خوش نه بیته، كه گوله كان دا نه نیته وه
 نه بینیت هه موو گوله كان به عهزیه سپیه كهیدا خویان هه لواسیوه،
 عهزیه كهی بهری بووه به عهزیه کی گولدار.

من لیڤه دا قسه كانم وه ستاند، وه كوو چوون مندالیك دوای گریان
 خوی لی نه كه ویته هندیك جاریش نه وهنده زوو خوی لی نه كه ویته
 كه هیشتا فرمیسكه كانی سه ر پرومه تی وشك نه بوونه وه ، ئاگادار
 بووم نه ژنه ییش كه سه ری له سه ر سنگم داناوه زور زوو به قسه كانی
 من خوی لی كه وت،

به لام ناکریت نه ژنه به دریژی شوه لیڤه بمینیته وه ، هه ر نه وهنده
 به سه كه میك دوونیا پروناک بیته وه، خه لکی ئاوی زور زوو به
 خه بر دین و نه چنه سه ر کار، به دلنیا ییه وه دواتر گه رانه وهی بو
 ماله وه وه نه وهی كه سیك نه بینیت زور کاریکی قورس نه بیته، به لام
 جارئ هیشتا نزیکی دوو کاتر میڤ یان زیاتری ماوه كه دوونیا
 پروناک بیته وه ، دلّم نایه خه بهری بکه مه وه هه رچهنده من را

نەهاتووم کەسیک سەری لەسەر سنگم دابنیت و بخەویت، بەلام
 ناسوودەییەک تەواوی دەروونمی داگیر کردوووەو پیم خۆشە پر بە
 هەردوو سیه کانم هەواى شەو هەلبمژم، گویم هەلبخەم بۆ ئەو
 بێدەنگیەى کە شەو بەسەر هەموو لادیکەدا بلاوی کردوووەتەو،
 بەهێواشی دەستم لەسەر روومەتەکانی خشانوو فرمیسکەکانی سەر
 روومەتیم وشک کردەو، هەردوو دەستم لە پشت سەرم داناو لە
 ئاسمانی تاریک و پر ئەستێرە وورد بوومەو. مینا ئیستا لە
 ژوورەکەى خۆى راکشاوو قژى بەسەر سەرىن و جیگای خەو کەیدا
 پەرش و بلاو بووتەو، ئەمڕۆ بەختم هەبوو مینام بەبى لەچک بینووە
 بۆیە ئەتوانم روونتەر قژى لە ناو خەيالەکانمدا وینە بکەم، بە بەرز
 بوونەووە نزم بوونەووەى سنگە بچوو کەى ئەتوانم هەست بەو بکەم
 کە چەندە ئارام هەناسە ئەدات و چەندە لە خەویکی قوولدايە ، ئەگەر
 لە بیرم نەچیتەو ئەوا بەیانى ئەم چەند دێرە نوسینە لەسەر دەفتەرە
 بچوو کەم زیاد ئەکەم کە بۆ مینای بنوسم

" لەم تاریکە شەویدا

بێدەنگ و هێواش

لەسەر خۆ

بە هەنگاوی نەرم

پیمخۆشە تا بەردەرگای ژوورە کەت بيم و

لە دەرگا نەدەم و بيم ژوورەو

وہ کوو چۆن پەپوولەيەک

لەسەر گولیک بى ئەوہى بیژاکینىت

به ئەسپایی ئەنیشیتهوه

منیش

لهسەر چاوه داخراوه کانت دوو ماچ به جی بهیلم و
به شوینن خۆمدا بگهڕیمهوه "

له راستیدا قورسی سهری ئەم ژنه لهسەر سنگم و دهنگی ههناسه
نهرمه کانی و بوونی قژی زیاتر یارمهتیم ئەدات وینهی مینا له بهر
چاوم توخ بیتهوه، دهستی له کهمه رمدا شل بووه تهوه و دهنگی
ههناسه دانی ئەبیستری، ناپرخینیت به لام شتییک وه کوو پرخاندن له
ههناسه دانیدا ئەبیستم، ئەوهیش رهنگه هوکاره کهی ماندوویتی بیت، وا
دیاره له خهویکی قولدايه، رهنگه ئە گهر به دهستی خوی بیت نهیه ویت
هه رگیز به خه بهر بیت، هه ندیکجار ئەوهنده ماندوویت له ژیان ئەوهنده
ژیان بی وستی تو ئەچیته پیشه وه که خهوت لیکهوت پیت خوش نیه
خه بهرت بیتهوه، جهستهی له جهستهی مردووویه ک ئەچیت، هه موو
قورسایی خوی خستوه ته سهر سنگ و کهمه ری من، کاتیش له
بانگی به یانیش زۆر نزیک بووه ته وه، یانی زۆر له وه نزیک بووه ته وه
که خه بهری بکه مه وه، خۆیشم زۆر ههست به ماندوویتی ئە کهم و خهوم
دیت، هه ندیکجار چاوه کانم به رهو ئەوه ئە چن خویان دابخرین، ناویرم
چاوم لییک بنیم، چونکه ئەوهنده خهوم دیت ئەترسم که چاوم داخست
ناقهتی کردنه وه یانم نه بیت و به ته واوی خهوم لی بکه ویت، من ئەوه له
ته نیشته ژنیکه وه راکشاوم به لام هه رگیز له ته نیشته ژنیکه وه خهوم لی
نه که وتوو، رهنگه ئە گهر خهوت لی بکه ویت خهوی خوش بینیت، یان
رهنگه خهوه به هه وزیکی ماسیه وه بینیت که ماسی سوری بچووکی

تیا بیټ، ږهنگه زوړ خه و ببینیت، من چوزانم ئەمانه تهنه ههستن،
یانى وا بیر نه که مه وه نه گهر نا خو من تا ئیستا خه وم لیڼه که وتوو له
ته نیشته ژنیکه وه،

ئه بیټ ئیستا خه بهری بکه مه وه، چوونکه سه لامه تی نه و له پیش
هه موو شتی که وه یه، شانه کانیم زوړ به هیواشی ږاوشاندو به دهنگی کی
نزم بانگم کرد تا خه بهری بووه وه و ئینجا و وتم

- سهیره که ، که میکی تر بانگی به یانی ئەدات، که میکی تر دوا
بکه ویت له گه ږانه و ته بو ماله وه، بو تو زوړ خراپ ئە بیټ
- هه زدی گیان بمبووره

- له بهر چی؟! من شتی که نادوژمه وه که نیگه رانی کردبم

- به هه حال من ئەمشه و باریک بووم به سه ر دلته وه

- تو خه ریکیت قسه ی سهیره بو من ئە که یت، من تهنه که میکی
ماندووم و که میکی خه وم دیت، ئە گهر نا زوړ له شه وه کانی تر
ئاسووده ترم، به لام بمبووره که ئە مه ئە لیم من نامه ویت شه وی
وه کوو ئەمشه و دووباره بیټه وه

- بو من هه له یه کم کردوو؟ شتی کم کردوو؟

- نا نا ، به لام من پیاویکم زوړ زوو خوو ئە گرم به و که سانه وه که
له دل مه وه نزیکن، یان ئازاره کانیا ن نزیکن لی مه وه، ئە وه یش
کارینکی نه و په ږی شیتانه یه، که من هوگری تو بېم یان تو
هوگری خو م بکه م، به راستی من نامه ویت نه وه ږو و بدات، هیوام
وايه تیبگه یت له کوپوه قسه نه که م

- تیگه ییشتم لیت، جارینکی تر سوپاس بو هه موو شتیکت

- ناگاداری خۆتبه

پشتی تیکردم و به هیواشی چوو خواره وه، تا گه ییشه هه وشه که بیان سهیرم کرد، ئاسووده بووم که بی هیچ کیشه یه ک گه ییشه وه ماله وه.

رۆژ بووه ته وه به زۆر شته وه ئه مه ویت خۆم سه رقال بکه م و ئه وه ی که شه و روویدا وه له بیرم بچیتته وه، دووباره خۆم ئه ده مه وه ده ستی خه یاله کانم و به ناو کۆلانکاندا ری ئه که م و به لای مالی مینادا تی ئه پهرم و به چاو سلاویک له مینا ئه که م و خۆم له دوو کانه که دا ئه یینه وه، له سوچی که وه دانیشتم و ته واوی ئه و گه نجانه ی که کاریان نه بوو له وی بوون، پیاوی به ته مه نیشی لی بوو، دوو مامه حاجی که میک له و لای منه وه دانیشتبوون، یه کی جگه ره کیان به ده سه ته وه بوو، مژیان له جگه ره که ی ده ستیان ئه داو قسه یان ئه کرد، ئه گه ر که سیک له دووره وه له وانی برونایه و ئه هاتنه بهرچاو که ته وای خه می لادی که له سه ر شانی ئه مان کۆبووه ته وه، چه ند گه نجیکی تریش له و لا تر دانیشتبوون و قسه و گالته یان ئه کرد، هه ر له ته مه نی مندا بوون، به لام من چونکه کورپیکی بی ده نگ بووم بو کۆبوونه وه که ی ئه وان به که لک نه ئه هاتم،

"ژنه که ی وه هاب جنۆ که چوو ته می شکیه وه، حالی باش نیه "

ئهو قسه یه له سه ر زمانی مامه حاجی یه که ی به رام به رم ته نها جارنک که وته خواره وه له ناو گوپی مندا هه زار جار دهنگی دایه وه، رهنگه پیشت هه زار جار باسی کاک وه هاب و ژنه که ی و مالیان

کراییت، به لّام کوا من گویم بو قسه هه لّخستووّه تا بزنام خه لک چی
 نه لّین و باسی چی نه کهن، به لّام ئیتر نه مجاره زور جیاوازه باسی
 دایکی مینا نه کهن، حاجی دووهم نه فه سیکی دا له جگه ره که ی و
 وه لّامی دایه وه " فه قیر وه هابیش ناتوانن نه و کورپه یان له بیر بکه ن،
 ئیشی جگه ر سووتان سه خته " حاجی یه که م وه لّامی دایه وه به
 دهنگیکی نزم تر " وایه راست نه که یت سه خته "

کاک وه هاب کوره گه وره که ی دوو سال له من گه وره تر بوو،
 نزیک ی سالیکی یان که متر له مه و پیش، مین و ته قه مه نی له کاتی
 شوانیدا هینابوه وه بو ماله وه وه له هه وشه که ی خو یاندا ده ستکاری
 ته قه مه نی کرد بوو، کوشتبوو ی، من نه مه م ته نها به بیستن بیست بوو
 وه ته نها جار نکیش چوومه ده ره وه قه ره بالغی پرسه که یم بین ی بوو له
 دووره وه، نه گه ر نا من پیشتر هیچ هه ستی کم بو مینا نه بوو، ئیستایش
 نه م مامه حاجیانه نه بوونایه من نه وه م هه ر بیر نه مابوو، به لّام نه مان
 مه به ستیان چیه که دایکی جنو که ی تیچوو ه؟! یانی چی به سه ر
 هاتوو ه؟! نه ی مینا چ حالیکی هه یه به ده ست دایکیه وه؟! بی نه وه ی
 بترسم له وه ی که نه و مامه حاجیانه نه مبینن جگه ره یه کم داگرساندوو
 دهستم شارده وه، نه و هه واله ته واو منی ورو گیژ کرد، بو ساتیک
 ههستم نه کرد له سه ر زه ویم، ناتوانم بیر بکه مه وه ته نها یه ک وینه دپته
 بهرچاوم نه ویش دایکی مینایه، جلیکی شری له بهر دایه و قزی
 هه مووی ئالوسکاوه هاتوو ته سه رچاوی و نه گری نینو کی
 دهسته کانی به سه ر روومه تی خویدا نه خشنینیت و برینداری نه کات و
 نه گری، نه وه نده نه گری تا چاوی فرمی سکی لی نه بریت و توانای

گريانى نامىنىت دواتر پىكە نىنىكى گالته جاريانه پى ئە كە نىت، كە
 قاقاي پىكە نىنه كەى لە تەواوى لادىكە ماندا دەنگ ئە داتە وەو تەواوى
 چۆلە كە كانى حەوشە كەيان ئە فرن، بە جوړىك قاقالى ئە دات
 ھەندىك لەو گە لايانەى كە بە ئەستەم خويان نووساندوو بە دار
 توو كەو بەر ئە بنەو، ئە كەونە سەر لاپەرەى كتيبە كەى دەستى
 ميناو نايەلىت بىخوئىتتەو، مينايش زۆربەى كاتە كانى لە بن
 دارتوو كەى حەوشە كەيان دانىشتووو چوو تە ناو دوونىاي خەيالەو
 نازانىت شتىك ئە خوئىتتەو يان لە ناخى دليەو خەرىكى نزا كرنە بو
 دايكى، كە بىر لەو قسەى ئە كە مەو " جنۆ كەى تىچوو " ھەستىكى
 زۆر ناخوش تەواوى بوونم داگىر ئە كات، بوچى من تا ئىستا ئەو ھم
 نەزانيو، لە بەر ئەو ھى زۆر تىكەلى خەلك نابم ھەوالە كان لە ھەموو
 كەسىك درەنگتر ئە گەن بە من تەنانەت ھەوالى مالى مينايش،
 ناتوانم بو چركەى كىش وىنەى دايكى مينا لە بەر چاوى خۆم لابیەم،
 ئەو تە لە بەر چاوى مندا ئە گرى و ھاوار ئە كات و شت ئە شكىنىت،
 كتيبە كانى مينا پەرش و بلاو ئە كاتەو، ھەندىك جارىش بىدەنگ
 ئەىت و لە سوچىكى مالا كە بە دىمەنىكى غەمگىنەو دا ئە نىشىت،
 ھەندىك جارىش لە نىوہى شەودا كاتىك مينا و ھەمووان خەوتوون
 ئەو لە ناكاو ھاوار ئە كات و ئە گرى مينايش لە خەو را ئە پەرىنىت،
 من ئەمانە تەنھا بە خەيال وىنەيان ئە كەم بە لام دلنىام مينا بەراستى
 ھەموو ئەمانە ئە بىنىت، كاك و ھابىش دانىشتوو نازانىك خەم لە
 كامىيان بخوات لەو كورپەى كە جىي ھىشتوو يان لە ژنە كەى كە
 تەواو خۆى لە دەست داو، چ جوړە ژيانىك لە مالى مينا ئە چىت

بەريئو؟ ناتوانم وه كوو خۆى وئنهى بكهم، بەلام بەپيى قسه كانى ئەر
دوو حاجيه بيت حالى داىكى مينا هيچ باش نيه، چونكه ليڤه به
كەسيك ئەلئىن جنۆكهى تيچووه كه تهواو هووش و خهياالى له دەست
داييت و وه كوو شيتيىك هەلسوو كهوت بكات،

ئەم ماوهيه رۆژه كانم هەمووى لهيه ك ئەچن شهوه كانيشم به
هەمان شيوه، هەموو شهويك كۆمهليک قسەم له ميشكمدا دا ئەنا
كه رۆژ بوويهوه به ميناى ئەلئىم و خۆم رزگار ئە كهەم لهو دوو دليهي
كه تيكهوتووم بەلام وه كوو جاره كانى تر تيگهيشتم من تواناي پروو به
پروو بوونهوهى ميناى نيه، راستى وه كوو هەموو جاره كانى تر من نه
رۆژ ئەزميرم تا بزاتم چەندە تيپهري كه من ئاوا مامهوه بەلام له پيىچ
مانگ زياتر بوو، كه هەموو رۆژيىك بەيانيان و ئيواران ئەبوايه
جاريك به تەنشتى مالى مينا دا تيپهريمايه، واى به حالى من
ئەگەر رۆژيىك نەمبينيمايه به دريژايى شهوه كهى نه ئەخهوتەم هەزار
ويه ك پرسيارم له ميشكمدا دروست ئەبوو كه بو مينا ئەمرو ديار
نەبوو، بو كوي چووه؟ نه خووش نەبيت؟ يان وەرپس نەبوويت له بينيني
من؟ زور پرسيار ئەهاته ميشكمهوه ئەوهندەم پرسيارى بي وهلام ئە کرد
له خۆم تا ئەو شهوه به بي خهو تيده په راند، هەر رۆژيىك كه ئەروات
وا هەست ئە كهەم زياتر هوگر ئەبم به بينينهوه، زياتر شته كانى تر
ئەخهمه لاوه تا هيچ شتيىك نەمينيىت كه بيته ريگر له بەردەم
بیرکردنەوهەم له مينا، خۆم ئەدزيهوه له بينيني هاوريى كانم، له راستيدا
ئەوان به بي من بو هيچ شوئيىك نه ئەچوون بەلام من وام ليها تووه
حەز ئە كهەم بو تهواوى ئەو شوئنانەى كه ئەچم به تەنها بم، تو ئە گەر

تا ئیستا کهست له دلتدا به بیدهنگی هه‌لنه گرتبیت ناتوانی له‌م
 هه‌سته‌ی ئیستای من تیبگه‌یت که بو‌ ئاره‌زوی ئه‌وه ئه‌که‌م به‌ ته‌نیابم،
 ئه‌م رۆژانه که له‌ من تی ئه‌په‌رن هه‌ندیکیان به‌ ئه‌ندازه‌ی سالیک
 درێژ بوون، ناکریت هه‌موو رۆژه‌کان باس بکه‌م که چیم کردووه‌و چیم
 نه‌کردوه‌ به‌لام وه‌کوو وتم ئه‌وپینج مانگ زیاترم به‌م شیوه‌یه‌ تیه‌په‌راند
 که له‌ یه‌ک ئه‌چوون رۆژه‌کانم و شه‌وه‌کانم، به‌لام هه‌یشتا حال
 دایکی مینا باشتتر نه‌بووه‌ بگه‌ خراپتر بووه‌، وه‌کوو ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ له
 دوو‌کانه‌ که‌وه‌ له‌ ده‌می ئه‌م و ئه‌وه‌وه‌ ئه‌ییبیستم، ئه‌لین ئه‌و ژنه‌ ناتوانی
 له‌و مال‌ه‌دا بژی، هه‌میشه‌ ئه‌ که‌ویته‌وه‌ بیری کوره‌که‌ی، ئه‌وه‌نده‌ی من
 ئاگادار بووم چه‌ندین جار بو‌ سه‌ردانی دکتۆر بردیان بو‌ شارو
 هه‌نیانه‌وه‌، هه‌یچ کام له‌ له‌ دکتۆره‌ ده‌روونیه‌کان نه‌یان توانی باشتری
 بکه‌ن، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کاک وه‌هاب نا ئومید نه‌ ئه‌بوو هه‌رجاره‌و بو‌
 لای دکتۆریکی نوی ئه‌برد، به‌لام بیسوود بوو.

یه‌کیک له‌و رۆژانه‌ی که هه‌رگیز بیرم ناچیتته‌وه‌ کو‌تایی هاوین
 بوو تازه‌ به‌وه‌م زانی بوو که مینا هه‌ندیک جار ئه‌چیت له‌ کانیه‌که‌ی
 ته‌نیشتی خۆیان ئاو ئه‌هینیت، وتم چاودی‌ری ئه‌که‌م تا رۆژی‌ک بروات
 بو‌ کانی و ئاو به‌ینیت منیش ئه‌چم بو‌ لایی و قسه‌ی له‌ گه‌ل
 ئه‌که‌م، ئه‌وه‌ بیرو‌که‌یه‌کی زۆر نایاب بوو که هاتبوو به‌ خه‌یال‌مداو،
 چه‌ندین شه‌و پلانم بو‌ ئه‌وه‌ داناو بیرم له‌ قسه‌ گه‌لیک کرده‌وه‌ که
 ئه‌ییت به‌ مینای بلیم و خۆم و ئه‌ویش ئاسووده‌ بکه‌م. خۆشبه‌ختانه
 ئه‌لینی ئه‌مرۆ رۆژی به‌ختی منه‌، پیش نیوه‌رۆ مینام بینیم
 ته‌نه‌که‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو به‌ره‌و کانیه‌که‌ ئه‌رۆیشت، راستی

کانیه که دوور نهبوو له مائی خۆیانهوه ههر نزیکى دوو سه د مه ترىک
 نهبوو ئاسان نهبوو بو من که به بی ترس بچم و قسه له گهل مینا
 بکه م، مینا بی له خوشکیک که له خوی منالتره برایه کی هیه
 که میک له مینا گه وره تره باو کیشی گهنج بوو ههر په نجا سالیک
 نهبوو رهنگه که متریش، کانیه که یش نزیکى خویان بوو بویه ئاسان
 نهبوو که نه ترسم که سیکیان بمبینیت، چون بتوانم بگه مه میناو
 که سیکیش من و نهو بهیه که وه نه بینیت، کاتی بیر کردنه وه نه ماوه
 چیتر مینام بینى قولى ما کسیه که ی تا نه نیشکی هه لکردبوو، به
 دهستیکی ته نه که که ی به دهسته وه گرتبوو دهسته که ی تری که میک
 له ما کسیه که ی هه لکردبوو یانی که هه نگاوی نه نا قاچیکی
 تانزیکى که میک خوار نه ژنویه وه دهر نه که وت، قاچه که ی تریشی
 تۆزیک که متر، سه یری به رده می خوی نه کردوو هه نگاوی نه نا
 منیش له پشته وه نه مبینی، به هیواشی هه نگاوی نه نا زور هیواش
 ده میک نه مووت بویه وا به هیواشی نه پروات چوونکه بیر له شتیک
 نه کاته وه و خه یالی رویشته وه، ده میک نه مووت نا رهنگه به زه یی به
 گیای سه ر زه یه که دا بیته وه و دلی نه یه ت پی پی لی بنیت، که سه کان
 وه کوو یه ک ناچن به ریگادا زور که س له به رچاوی من و تودا به
 ریگا رویشته ون به لام هه میشه که سیک هیه که نه پروات
 هه نگاوه کانی نه ژمی ریت، به دل گوی بو دهنگی پی پی نه گریت،
 که سیک هیه ئاره زوو نه که یت هه میشه به ریگادا روشتنه کانی به ره و
 پروی تو بی ت، مینا هه نگاوی نه نا به ره و کانیه که منیش دوور بووم
 لیوه ی رووم نه نه هات که پی م بزانی ت نه گهر بی ت و ئاوری بدایه ته وه و

منی بینیاپه گومان ته کهم که ته ژنو کانم وشک بوونایه هرگیز بو
 جارنکی تر نه که وتناپه ته وه جول، ته نها بیست مه ترنکی مابوو بگاته
 کاپه که منیش ههنگاهه کانم خیرا کردوو رپویشتم به دوایدا، ههستم پی
 نه کرد که دلّم خوی ته کیشیت به سنگمدا هینده خیرا لی ته دا له گهل
 هر ههنگاو نکمدا ته توانم بلیم زیاتر له چوار جار دلّم لپی ته دا تا
 بیستا بینوتانه بالندهیه کی کیوی که بو یه کهم جار بهخریتته نیو
 قه فسه وه را نه هاتوو له گهل قه فسه به هه موو هیزو توانای خویه وه
 خوی ته کیشیت به قه فسه که دا تا بیته دهره وه که نزدیک ته که وتمه وه
 له مینا دلّی منیش به هه مان شیوه بوو له ناو قه فسه ی سنگمدا، له
 زیر کوترولی خوّمدا نه مابوون جولانی قاچه کانم خویان به رهو مینا
 نه چوون، شته کان له بهر چاوم روون نه بوون وه کوو شتیکی خهیالی یان
 وه کوو تارماییه ک زهویه که ی ژیر پیی خوّم ته بینی که پیّم له سه ر
 زهویه که دا ته نا ههستم به وه نه ته کرد که پیّم بهر زهویه که ته که ویّت،
 گریم له دهنگی پیی خوّم نه بوو وام ههست ته کرد تهو دهنگی پییه
 دهنگی پیی که سیکی تره نه ک خوّم، ههنگاو یک زیاتر له مینا
 نریک ته که وتمه وه ده مارنکی زیاتر له له شمدا ته که وته
 جووله، دلّوپیک ئارهق زیاتر ته که وته نیوچاوانم، بهرچاوم زیاتر لیّل
 نه بوو نریکی ده مه ترنک له مینا وه دوور بووم وه کوو تارماییه ک
 هاته بهرچاوم، که دانیشتبوو که میک خوی چه ماندبوویه وه بو لای
 ئاره که ته نه که ی ئاره که پر کردبوو، دهستی خستبوویه ناو ئاره که وه
 که میک له قژه ره شه که ی لای گوئییه وه له ژیر له چکه که یه وه هاتبووه
 دهره که نه ی ته هیشت من چاوی مینا بینم، به دهستی چه پی

قژی لادایه وه و ئاورپکی دایه وه منی بینی، ته زویه ک له بنی پیمه وه
 نه هات له سه رمه وه دهر نه چوو له سه رمه وه نه هات له بنی پیمه وه دهر
 نه چوو، نه ژنۆم، دهستم، چاوم، دلّم، هه موو گیانم نه له رزی وام هه ست
 نه کرد نه کهوم هه موو شتییک له بهر چاومدا نه جولایه وه دره خته کانی
 ته نیشتی و بهرد و گیاکانیش نه جولانه وه، بو ساتییک وام هه ست
 نه کرد دره خته کانی ته نیشت کانیه که به دهوری مینادا نه سورینه وه،
 منیش وه کوو گه لایه کم لی هاتبوو که که وتبیته ناو ئاوئیکه وه
 هاوسهنگی خوی له دهست نه دات و بهم لاو بهو لادا نه کهوئیت، نازانم
 سهیری کوئ نه کهم سهیری ئاسمان نه کهم یان زهویه که یان مینا یان
 دهستی مینا، بو من هیچ فهرقی نیه هه موو گیانم نه له رزی و هیچ
 شتییک ناتوانم وه کوو خوی ببینم، بی له تارمایی شته کان تهویش به
 ته لخی هیچ شتییک وه کوو خوی نه ماوه ته وه له بهر چاومدا، نه مه بو
 یه کهم جارمه که ببینم دره خته کانی شوینی خویان نه گوپرن و
 نه جولینه وه، من تازه ناتوانم بیمه وه سه رخۆم و بزاتم خه ریکم چی نه کهم
 ، مینا زه رده خه نه یه کی کردو هه ستایه وه سه ر پی وه کوو نه وه ی که
 چون خاوه ن مال نهوستییت تا به خیر هاتن له میوان بکات و فه رموی
 لی بکات بو ژووره وه بهو شیویه مینا وه ستا بوو به لام بو به خیر هاتنم
 بکات؟، خو من بو میوانی نه هاتووم نه هاتووم دلی له گه ل خووم بهم،
 هاتووم پی بلیم چهنده بینینی نهوم خوش نهوئیت هاتووم بلیم نهو
 هه میسه له خه یاله کاندایه هاتووم پی بلیم .... نا نازانم چی پی بلیم
 من هه ر قسه کردنم بیر چۆته وه، چه ند هه نگاوئیکی کهم چوومه وه
 پیشه وه و بووم دهر کهوت چهنده پیاوئیکی بی که لکم دوو قسه نازانم

که مینا ئەبینم، یانی من تەنھا ئەتوانم سەیر بکەم! یانی ناتوانم
 وشەبەک لە قسەکانی دڵم بلییم بە میناو بگەرێمەوه؟!، من وا هەست
 ئەکەم هەموو ئێسکەکانی جەستەم لەیەک جیا ئەبنەوه، ئەلێی دوو
 ھەزار جار بە دوەری خۆمدا سوپاومەتەوه ئەوەندە سەرم گێژ ئەخوات،
 هەموو ھێزی خۆمم بە کار ھینا بە دەست خۆم نەبوو قاچە کانم ھەر
 ئەوەندە توانیان ھەنگاو بنین وەستان دووری نیوان من و مینا کەمتر لە
 پێنج مەتر بوو وەستام وچاوم لەسەری لا نەبرد مینا کەمیک سەری
 داخست ھەستم ئەکرد ئەویش چەندە شەرم لە من ئەکات
 زەرەخەنەبەک لەسەر لێیوی بوو کەمیک سەری ھەلپری و
 سەیرنکی کردم، توامەوه، خۆ زەوی شەق نابات بچمە ناویەوه،
 بەراستی نەک من ھەر لال بووم تەنانت وا ھەست ئەکەم من
 جارنکی تر بە تەواوی دوونیا ناکەومەوه قسە کردن. چیتەر ناتوانم خۆم
 بگرم بە پێووە گویم لە ئەژنۆ کانم بوو قسەیان ئەکرد پێیان ئەوتم بە
 ئەستۆی خۆت ئەگەر کەوتیت بگەرێوه، ئەژنۆ کانم ئەوەندە ئەلەرزین
 وەخت بوو بەبێ ویستی خۆم ئەنوشتانەوه توانای ھەلگرتنی مینان
 نەمابوو، دڵم پێمی ئەوت بگەرێوه، دەستم ئەیوت من ھەر زیادە بووم
 لە تۆ ئەوەتا سەیری بکە ئیستایش نازانی چیم لێ بکەیت ھەر جارەو
 بە جۆرێک ئەمجولینیت، من ھەر وەستاوم و سەیر ئەکەم و مینا
 وەکوو ئەوێ کە تیبگات من ناتوانم قسە کانم بکەم ئەویش بە یەک
 دوونیا شەرمەوه سەری داخستەوه و نازانم لە پێلاووەکانی خۆی
 ئەروانی یان ئاوەکە، وتم کە ناتوانم ھیچ بلییم بو بێنمەوه، پشتم کردە
 میناو گەر پامەوه بە ھەنگاوی خێرا، بە ئەندازەبەک شپرزە بوو بووم وام

ههست ئه کرد به تهواوی دوونیا کو نابمهوه، بهر پئی خۆم نه ئه بیینی
 له راستیدا ههر هیچم نه ئه بیینی راسته و خۆ به رهو ماله وه گه رامه وه،
 نازانم چۆن گه یشتمه وه ماله وه، منالیک که به رد ئه گرتیه
 چۆله که یه ک و شوشه ی په نجه ره ی دراوسی که یان ئه شکینیت چهنده
 ئه ترسیت و شیرزه ئه بییت چۆن به خیرایی ئه گه ریتته وه له ژووره وه خۆی
 تووند ئه کات، منیش به هه مان شیوه راسته و خۆ بو ژووره که ی خۆم
 چووم، نه متوانی بیر بکه مه وه که ئه مرۆ چیم کردوه، بو شته کان
 وایان به سه ر هات، دواتر بیرم که وته وه که ئه مرۆ چهنده هه لیک ی باشم
 له ده ست داوه تا قسه له گه ل مینا بکه م، هه ستیک ی ناخۆشم هه یه وا
 هه ست ئه که م ئه م رۆژانه هیچ کام له شته کان له به ر ژوه وه ندی من
 کو تایان نایه ت، هیشتا نیوه رۆ نه هاتبوو خۆم پی نه گیرا له ژووره وه له
 هیچ شوینیک ئارام نه بوو، چوومه وه ده ره وه تا به ته نها که میک
 پیاسه بکه م، له پشت مالی خۆمانه وه له سه ر به ردیک دانیشتم و
 جگه ره یه کم داگیرساند هه موو ئه و شتانه ی ئه مرۆ روویاندا به
 به رچاومدا ئه هاتن و ئه چوون، شتیک که بو چرکه یه ک له به ر چاوم
 له نه ئه چوو ئه وه بوو که بو یه که م جارم بوو مینا ئه وه ونده له نزیکه وه
 بیینم، برۆ درێژه کانی ، چاوه خرۆ ره شه کانی ده موو چاوه
 بچوو که که ی ، له هه مووی زیاتر ئه و زه رده خه نه ی کو تای ی که که وته
 سه رلیوو روخساری و سه ری داخست، زه رده خه نه که ی که ئیستایش
 بیری لی ئه که مه وه هه موو گیانم ئه له رزیت، ده فته ره بچوو که که م له
 گیرفانم ده ر کرده وه نوسیم له سه ری
 " ئیستا ...

پایز بیټ یان به هار
جیاوزی نیه بو من
مینا تهنها زهرده خه نیه ک بکات
دلی من گول ئه گریټ "

دواتر ده فته رو قه له مه کهم خسته وه گیرفانم و به نا ئومیدیه کی
زۆروه بو ماله وه گه پامه وه، که له مال نزیک بوومه وه بینیم
میرانمان هیه هه به مناله کاندایانیم که مالی پورم له وین،
که میک ئاسودهیی هات به دلما چونکه مالی پوره ئامینه م کوره
گه روه که یان هه ر ئه وه ندهی من ئه بوو هاورییه تیمان خوش بوو، مه به ستم
هیمنه، هاوته مهنی خومه ئه وان مالیان له شاره به لام چونکه هه ر له
مندالیه وه زۆر هاوو چۆمان له نیواندایه هه ست به جیاوازی ناکه م
تیادا که له شاره وه هاوو ئه مزانی که ئه وان بین بو مالیان چهند
رۆژنیک ئه میننه وه له راستیدا دلّم خوش بوو که هیمن هاوو بو
مالمان، هیمن وه کوو من نه بوو چونکه له شاره وه هاوو تاقه تی نه بوو
مال بمینته وه، هه ر ئه وه ندهی من چوومه وه و به خیر هاوتیانم کرد
که میک دواتر وتی هه ردی با برۆینه ده ره وه که میک پیاسه بکه یین
له نزیک شاخه که، هه میشه هه زی له وه بوو له نزیک شاخه که وه
پیاسه بکه یین، ئه وه بوو رۆیشتین، نازانن چهنده جوان گویم بو
قسه کانی هیمن ئه گرت که باسی شاری بو ئه کردم و باسی ئه وهی
ئه کرد که رۆژانه چی ئه کهن به یه که وه له گه ل هاوریکانی، قسه مان
زۆر کرد نا نه توانم بلیم قسه ی زۆری بو کردم و منیش جوان گویم بو
گرتبوو وه کوو هه میشه چهند یادگاری منالیمان باس کرده وه

كەمىك پىكەنن و دواتر ھەستىم ئە كىرد ھەردوو كمان دلمان تەنگ
 بووە يانى جۆرىك لە جۆرە كان ئەمان ووت ھەر مندالى خوش بوو،
 مروڤ ناتوانىت پشت بكاتە ئەو پراستىيە كە ھەمىشە ئارەزوى ئەو
 ئەكات كە منال بىتتەو، من كە منال بووم شەوان لە ھەرشوئىنىكى
 مالە كە ي خۇمان خەوم لى بگەوتبايە بەيانىە كە كە خەبەرم
 ئەبوويەو لەسەر جىگا كە ي خۇم بووم، چۆن ھاتوومەتە سەر جىگا كە ي
 خۇم نازانم ، يادگارە كى جوانە توئىش بىرى لى بگەرەو، يان ھەرگىز
 لە كاتى نانخواردندا بىرم لەو نە كىردۆتەو كە دواى ئەم ژەمەى
 نانخواردن خواردنى تر ھەيە بو ژەمىكى تر يان نا ! يان بوستە ھىمن
 بىرم كەوتەو من كە مندال بووم ھىچ مامۆستايە كى وئە كىشانم
 نەبوو بەلام ھەموو جارنىك نەوتم لە چراكە دەر ئە كىرد بە لۆكەيەك
 و ئەمھىنا بەسەر ئەو پەرە كاغەزەى وئەى لەسەر ئە كىشم دواتر دام
 ئەنايەو لەسەر ئەو وئەيەى كە ئەمويست بىكىشم دواتر وئە كەم
 ئە كىشاو، بەو قەلەم بوئانە بوئەم ئە كىرد كە باوكم لەبرى قەلەم دادەر
 بە چەقۆكەى دەستى نووكە كانى بو ئەتاشىم، زۆر لەو زىاترمان باس
 كىرد دلم تەنگ بوو بەپراستى بو مندالىم دووبارە جگەرە كەم دەر
 كىردەو دامگىرساند

ھىمن وتى: ھەردى ھەست ناكەيت جگەرەى زۆر ئە كىشيت خراپە
 زۆرىش خراپە

بە كەمىك گالتەو و تم: جگەرە كەيە بو مان ئەسوتىت عەزىزم

وتى: ئەو بەپراست ھەردى تو لەم لادىنى خۇتاندا كەست خوش
 ناوتت؟

پرسیاره کهی ته و او منی په شو کاند، وه کوو بلیی من یه ک ته مهنه
چاوه پیم که سیک نه و پرسیاره لئ بکات، چاوه پیم که سیک بیت نه و
خه مهی له نه ستو مدایه هیچ نه بیت که میکی هه لبرگرت، چونکه من
دهم لای کهس نه کرده ته وه قسه کانی دلئ خوّم به کهس نه و توه
ته نها هندی کجار له بهر خوّم وه قسه کانم بوّ خوّم باس کرده وه، وتم:
به راست هیمن نهیتو خوشه ویستت ههیه؟

ووتی: نیستا له گه ل کچیکدام ماویه که پیم ووتوه

یه کسر نه وه هات به خه یالدا که له هیمن پرسم بزانه که سیک
که خوشت نه ویت چون پیی نه لیت خوشم نه ویت. هیمن له شار
نه زی نه و شتی زیاتر له من نه زانیت، له هه مووی گرنگتر نه و کوا
وه کوو من شهرم نه کات ،

وتم باشه هیمن نه گهر کچیکت خوش بویت چون سه ره تا بوّ یه کهم
جار پیی نه لیت و قسه ی له گه ل نه کهیت؟

وتی: نه بیت سه ره تا به سهیر کردنه کانی تودا بزانیته که خوشت
نه ویت، وه تویش به سهیر کردنه کانی نه ودا نه زانی که خوشی
نه ویت، چونکه نه گهر خوشی بویت زور سهیرت نه کات ئینجا
هه ندیکجاریش زه رده خه نه یه ک نه که ویتته سهیر لیوی.

به و چند قسه سادانه ی هیمن چهنده دلّم خوش بوو که باسی
زه رده خه نه ی کرد چونکه زه رده خه نه که ی مینام بیر که و ته وه له سهیر
کانیه که. به خیرای مینا هات به بهر چاومدا و رویشته دواتر زیاتر
گویم بوّ قسه کانی هیمن را گرتبوو، دواتر وتی: قسه کردن له گه ل

کچ ئاسانه با یه کهم جاریشت بیّت هەر ئەوەندە بەسە لە سەرەتاوە مەلی
خۆشم ئەوی سەرەتا بە جوانیە کهیدا هەلبەدە پێی بلی که چەندە جوانە،
دواتریش باسی باشیەکانی بکه پێی بلی که چون باشیەکانی
ئەبینیت، خالی سییەم داوای خۆشەویستی لی بکه و پێی بلی خۆشم
ئەوی. هیمن قسەکانی تەواو کرد، وام هەست ئە کرد هیمن که سیکه
خودا لە ئاسمانەو ناردووێتی بو من، پریشی تێدەچیت که وایت
چوونکه من زۆر سەیری ئاسمانم کردوووە لەبەر خۆمەووە باسی مینام
کردوو، قسەکانی هیمنم هەمووی هەلگرت،

ئەو ئیوارەییە مالی پوورم رۆشتنەو شەووە کهی زۆر بیرم لە
قسەکانی هیمن ئە کردوو، بیرم ئە کردوو ئەو چەندە ئاسان توانیویەتی
لە گەل چەندین کچ قسە کا بکات و قسەکانی دلی خوی بەو کهسە
بلیت که خۆشی ئەویت، ئەوەتا دەوام کراوەتەووە منیش چاوەریم
وەرگیریم لە زانکو، هەفتەیه که دەوامی قوتابخانە کان کراوەتەووە
مینایش دەوام ئە کات، ورم دایە بەرخۆم و بە خۆم ئەوت چی تیایە
خۆ ئاسمان ناروخیت روو بە روو بوەستم و هەموو قسەکانی دلم بو
مینا باس بکه، راستی با ئەو نەشارمەووە هەندیک جار لە دلی
خۆمدا وام هەست ئە کرد مینا گالتەم پێ ئە کات که ئەوەندە شەرمەن و
ترسنۆکم، وام لی ئەهات رقم لە خۆم ئەبوووە که سەرچاوەی هەموو
دلتهنگیەکانم هەر خۆم کسی تر نیە، پیش ئەووەی بخەوم بریارم دا
بەیانێ که لە قوتابخانە گەرایەووە لە پشتی مالی حاجی کهریم لەوی
بچمە سەر ریگاکی و قسەیی لە گەل بکه، چوونکه لەو شوینە
ئە گەرنکی زۆر کمی هەیه کهسیک بەیه کهووە بمان بینیت.

پۇژ بووهوه، خۆر هه لّهات ،وه کوو هه موو به یانیه کانی تر بوو نهو
 پۇژه، به لام نه وندهم له کاترمیره که پروانی ئیستایش کاترمیره که ی
 نهوکاتی ماله کونه که مانم له پیشچاوه، به ههزار و یه ک شتهوه خۆم
 سهرقال کرد کات هه ر تیناپه ریّت له راستیدا وام ههست نه کرد
 کاترمیره که هه ر وهستاوه، نه بیّت سی کاترمیر چاوهری بکه م تا نه بیته
 کاترمیر یانزه ی پیش نیوه پۆ چوونکه نهوکاته مینا له قوتابخانه
 نه گه ریتهوه، دهنگی چرکه ژمیره که تهواو وه پرسی کردم نه ونده سه یرم
 کرد و نه ونده گویم بو گرت، چوومه دهره وه خۆر زۆر جوان
 نه دهره وشایه وه جاریکی تریش له بهر مینا هاتۆته وه ئاسمانی
 لادیکه مان، نه گه ر چاوم دابخه م بو ساتیکیش بیّت نه وه تا مینا نه بینم،
 دهستی له ژیر چه ناگهی داناوه وه سه یری تهخته ره شه که نه کات،
 رهنگه له دهرسی کوردیدا بیّت، ئاه رهنگه مامۆستای کوردی ههست
 بهوه ی ناخی من بکات و له سه ر تهخته که شتیکی نویسییّت، وا به و
 شیویه مینا خه یال بردوویه تیه وه، چاوی له سه ر تهخته ره شه که لا
 نابات، نه وه چه ند جار مامۆستا به ناو پۆله که دا دیّت و ده چیّت قسه
 نه کات، هه ندیک جار به دهنگی بهرز هه ندیک جار به دهنگیکی نزم
 و هیواش شیعر نه خوینیته وه، به لام مینا هه ر چاوی له سه ر تهخته
 ره شه که یه، گومان نه که م مامۆستا له سه ر تهخته ره شه که نه مه ی
 نویسییّت

" خۆر که وتوته ئاسمان
 دلۆپه ئاوه کانی شه و
 هیشتا له سه ر گه لای دره خه تاکان و

چله گىاي دهشته كان ماوتهوه
 دهنگى پىي توو
 خشپه ي گه لاكان دینه گوپى من
 چەند بەيانیه کی خوشه "

دواتر قسه كەي هيمنم بير كهوتهوه كه وتى هەردى جگەرەي
 زۆر ئە كيشيت، بە جگەرە كيشان و بير كردنەوه لە قوتابخانە كەي
 مينا نازانم چۆن بوو ئەو سى كاترميەر ، ناسى كاترميەر نا ئەو سى
 سالەم تىپەراند، بە خىراي چووم بۆ نزيكى قوتابخانە كە هەر لە دوورەوه
 بينيم وا مينا خەريكە دىتە دەرەوه لە گەل دوو هاوړپى سەيرى ئەوانى
 ئە كرد و قسەيان ئە كرد و پى ئە كەنين بە لام ئەو منى نەبينى بە
 خىرايى چووم بۆ پشتى مالى حاجى كەريم چوونكە ئەمزانى لەوى
 لە هاوړپىكانى جيا ئەبيتەوه، ئەمەويت ليرە بوەستم راستى ناتوانم بير
 لەو رۆژە بكەمەوه ، هەموو كەسيك رۆژيک هەيه لە ژيانى دا كە
 سەرتاپاي ژيانى و بير كردنەوهو خەيالە كانى ئە گوړپيت، رەنگە ئەو
 رۆژە بۆ هەتا هەتايە بەدبەختت بكات ، رەنگە خو شەختيشت بكات،
 بە لام شتە كان بە جوړيک ئە گوړپين كە هەرگيز چاوهړپى ئەوەت
 نە كردوو سەرتاپاي بوونت ئە گوړپيت، رۆژيکە لە هەموو تەمەنى
 مروفدا كە هەرگيز ئەو رۆژە دووبارە ناييتەوه، رۆژيکە تەنانەت
 وينە كانى ئەو رۆژە وەكوو خوى لە ناو ميشكدا ئەميينەوه بۆ
 هەميشە كال نابنەوه، قسە كانى ئەو رۆژە وەكوو خوى ئەميينيتەوه
 دواى سەد سالىش ئەتوانى بيرى خوتى بهينيتەوه قسە كانى ئەو رۆژە،

وا مینا به رهو پرووی من دیت هیشتا دووره لیسه وه، دلم ته وه تا وه ستاوه
 به پریکی کار ناکات خوینی ته واری لاشه می له سه رمدا کو
 کرده ته وه، که مینا ههنگاو یک نزیکتر ته که ویتته وه دلشیم خوینی
 زیاتر نه نیریت بو سه رم، سه رم گهرم ته بیت، ده ماره کانی لا ته نیشتی
 سه رم وا ههست ته کهم له دلم زیاتر لی ته دهن، مینا سهیری بهر پی
 خوی ته کات و ههنگاو ته نیت، منیش وه کوو که سیکی مهستم
 لپهاتبو یانی ههستم نه ته کرد ته ندامه کانی لاشه می هی خو من، مینا
 سه ری هه لبری و منی بینی زهرده خه نه یه ک یه کسه ر که وته سه ر
 لیوی، نه وه نده سه رمم ته کرد وام ههست ته کرد خه ریکم وه کوو مؤم
 نه تویمه وه نا وه کوو مؤم نا خه ریکم وا ته تویمه وه ته نانهت ئاسه واریشم
 نه مینیت، سه رم گیژی ته خوارد، جولانه وه کانم له ژیر کو نترولی
 خومدا نه مابوون، وام ههست ته کرد ته وه نده بی هیز بووم ته نانهت به
 شه بایه کیش ته کهوم، چه ند باریکی قورسم له سه ر شانه ته مرؤ، ئارهق
 که وته ته نیوچاوانم، خوم پی نه گیرا بوهستم به بی ویستی خوم منیش
 ههنگاوم نا به رهو پرووی مینا، وا من و مینا ته گهینه ته نیشتی یه ک،
 مینا چاوی له سه ر ناوچاوم لا نه ته برد وام ههست ته کرد ته یه ویت
 دلؤپه ئارهقه کانی ناو چاوم بژمی ریت، یان ته یه ویت ته وه هه موو خوینه
 ههست پی بکات که له سه ر و نیو چاوانمدا کو بوو ته وه، رهنگه
 سه ری سوپما بیت له وهی که چون من بهو شیوه یه رهنگم گوپراوه، وام
 ههست ته کرد له سه رم کردندا ته وه نده ده موو چاوم سوور بوه ته وه
 شایه نی ته وه یه ته ریق بیه وه، مینا نزیک می ته ریکی مابوو بگات به
 من، من وه ستام و وتم "سلاو"، مینا له ته نیشتم وه ستاوه سهیری

ئە کردم بە زەردەخەنەییە کەووە وەلامی سلاووە کە ی دایەووە وتی "سلاو لە
 تۆیش"، من تا ئیستا ئەوێندە لە ترس و شەرمدانە ژیاوم کە خۆم
 ئەبینی بەرامبەر بە مینا وەستاوم و ئەو چاوەرپی ئەووە ئە کات من
 قسە بکەم، وەکوو کەسیکم لێهاتبوو کە لە خەویکی قولدا بیّت و لە
 کتوپردا ئاویکی سارد بکەیت بەسەریدا، خەبەری ئەبیتهووە شتەکان
 هیچی وەکوو خۆی نابینیت وەکوو تارماییە ک شتەکان دینە
 بەرچاوی یانی واهەست ناکات هیچ کام لەو شتانە ی دەوروو پستی
 راستەقینەبن، هیچ نالیت و چاوی تەواو ئە کاتەووە لە دەوروو پستی
 ئەروانیت، بۆ ساتیک سەرم هەلبەری و مینام بینی کە لە ژێرەو
 سەرم ئە کات و دووبارە زەردەخەنە کە ی هەر لەسەر لێو، واهەت بە
 خەیاڵدا کە مینایش ئەزانیت من ئەمەوێت بلیم چی بەلام هەر
 چاوەرپیە من قسە بکەم، بەلام من قسەییە کم لە خەیاڵ نیە، ئەگەر
 لەخەیاڵیشم بیّت خۆ من دەمم بۆ ناکریتەو، لە راستیدا وام هەست
 ئە کرد تەواوی دوونیا هاتوون دەستیان خستووته قورگی منەو توند
 ئەگوشن تا قسە نە کەم، دلێش هەموو کاتیک وەکوو یە ک لێ
 نادات، دلم هیندە بە توندی لێ ئەدات واهەست ئە کەم جارێکی تر
 هەرگیز ناگەریتەووە دۆخی ئاسایی خۆی، بەشیک لە ئاگری جەهەنم
 و تەواوی دارو بەردی سەرزەویش لە دەموو چاوی مندا ئەسووتین بەو
 ئەندازەییە هەست بە گەرمی دەموو چاوم ئە کەم، دەموو چاوم تەنها
 گەرم نەبوو بەلکوو بی ئەندازە تووند بووبوو، سەرم هەلبەری رۆخساری
 مینام بینی زەردەخەنەییە ک لەسەر لێوی بوو، وەچاویشی بە هۆی
 پیکەنینهووە بچووک بوو تەو، برۆ درێژەکانی، وە ملیکی زەرد و

که میک باریکیش له نیو کراسه که یه وه هاتوه ته دهره وه، روخساریکی
 میهره بانێ ههیه، وا خهریکه کاتی زۆر تی ئه پهریته و مینا ههر
 وهستاهو چاره پری ئه کات من قسه بکه م که ئه وه م بیر که وه ته وه مینا
 چاره پری ده می منه قسه یه ک له سه ر زمانم بکه و یته خواره وه بی له
 سلاه که که میک تهریق بوومه وه، چونکه ناکریت من ئه وه نده مینا
 رابگرم و قسه یه نه که م له کو تاییدا شتیکی هاته سه ر زمانم و و وتم :
 من ئه مه ویت بلیم ... ئه مه ویت بلیم ... ، ئه مه ویت بلیم ...

ئو قسه یه که م زیاتر له ده جار دوباره کرده وه نه م ئه زانی ئه مه ویت
 بلیم چی، ده ی له راستیدا له و کاته دا هه یچم نه بوو بو و تن، من تا
 ئیستایش نازانم بو ئه ییت به مینا بلیم خو شم ئه و ییت خو مینا له خو م
 زیاتر ئه زانیته که من چه نده هو گر بووم به وه ی که مینا ببینم، ئینسان
 له ته نیاییدا دوونیا یه ک قسه ی پییه که به و که سه ی بلیته که خوشی
 ئه ویت، من پیش ئه وه ی مینا ببینم دوونیا یه ک قسه م بو نوسی هه زار
 جار قسه کانم به مانگ وتوو له گه ل خو م قسه م کردوو به لام ئیستا
 ئه و ته نازانم چ قسه یه ک بکه م ههر " ئه مه ویت بلیم " له سه ر زمانمه و
 هه یچیش نالیم له راستیدا هه زم ئه کر شتیکی بلیم به لام نه م ئه توانی،
 ته نها شتیکی نا دوونیا یه ک قسه له ناو دلی مندا به نگی
 خواره وه ته وه ، من ئه گه ر قسه نه که م ئه وا ئه و بیده نگیه
 ئه مخنکی نیت، وام هه ست ئه کرد ئیتر مینا وه رس بوو له وه ی که ئه وه نده
 ئه و قسه یه دووباره بکه مه وه هه یچیش نه لیم، ناهه قی ناگرم مینا کاری
 هه یه ئه ییت برواته وه حالی دایکی باش نیه، وه ری تی ئه چیت
 که سیکیش لیره بمان بینیت ئه و کات ئه وه ئه یته ئازاریکی تر له سه ر

دلی مینا، بۆیه زهرده خه نه که ی له سه ر روخسارو لیوی کال بوویه وه ووتی:

— ده ی باشه وا من گویم گرتووه ته ته ویت بلیت چی؟

منیش هه ر بیدهنگ بووم ته مجاره قسه کهم دووباره نه کرده وه سه رم داخست و هیچم نه ووت، مینا که میک له من وورد بووه وه وه کوو ته وه ی نا ئومیدم کردی پستی تی کردم و ههنگاوی هه لهینا و زیاتر له دوو ههنگاوێک له من دوور کهوته وه و ته یویست بروات که میک هاتمه وه به خو مداو که میک تووندتر بانگم کرد وتم "مینا بوسته قسه ته کهم" ئاوری دایه وه و رووی تی کردم ووتی ده ی قسه کهت بکه منیش وتم: ته مه ویت بلیم ... ئاه دووباره زمانم ته وستیت، وه کوو ته وه ی مینا بیه ویت یارمه تیم بدات زانی که من ناتوانم به ته نها قسه بکه م به شه رمیک زۆره وه و به دهنگیکی ناسک ووتی: هه ردی تو زۆر شه رم ته کهیت ناتوانیت قسه بکهیت بوچی ته وه ی که ته ته ویت بلیت له نامه یه کدا ناینوسیت و پیم بدهیت؟

ئه و قسه یه ی ته واو کهم توانایی خو می پیشاندام و رقم له خو م ته بووه که ته وهنده بی ده سه لاتم ته نانهت قسه یشم پی ناکریت، من بیستوومه ته لین کاتیک مرؤف له سه ره مه رگدایه کاتیک کو تا هه ناسه کانی ژیا نی ته دات وه کوو فیلمیک یان وه کوو خه یالیک هه موو که سه ئازیزه کانی دیته وه بهرچاو، ریک وام به سه ر هاتبوو ریک له و کاته دا مینا داوای ته وه ی کردبوو که قسه کانی دلم به نامه یه ک پی بلیم، زۆر که سم هاته وه بهرچاو دایکم، هاوړیکانم زۆر که س هیچ کامیان قسه یه کیان بو زیاد نه کردم کو تا شت

كەوتەۋە بېرىم قسە كانى پورزا كەم بوو، كە ووتى ھەردى زۆر سادەيە
 قسە كردن لە گەل كچىك تەنھا بە باشىە كانىدا ھەلبەدە دواتر بە
 جوانىە كەيدا لە كۆتايىدا قسە كانى دلت بكة، نازانم چۆن بوو كە
 چەند قسەيەك لەسەر زمانم كەوتە خوارەۋە و وتم مینا من
 باشىە كانى تۆ ئەبىنم ئاگادارم چەندە باشىت، ۋە جوانىە كەيشت ئەۋەتا
 لەبەرچاۋمە ھەستى پى ئە كەم نازانم بو ئەۋانى تر بەلام لای من
 مینايە كى تر بەۋ جوانىەۋ بەۋ شىۋەيە دروست نە كراۋە، درىژەم پىداۋ
 و وتم ھەر ئەم ھۆكارانە نىە شتى زىاتر ھەيە كە ۋاى لە من كەردوۋە
 خۆشم بوئى، لە من تى بگە مینا خۆشم ئەۋىي. كە گەشتە سەر
 ئەۋەى وتم خۆشم ئەۋىي دەنگم زۆر ئەلەرزى رەنگە دەنگىك بوويت
 لە تەۋاۋى ھەناۋ و ناخمەۋە ھاتىتە دەرۋە دەنگىكى لەرزۆك و
 ماندوۋ، وام ھەست ئە كەرد تەنھا دەم و قورگم قسە كانىان كەردوۋە
 خۆم گويم لە قسە كانى خۆم نەبوۋ بەۋ ئەندازەيە گويم كپ بوو بوو،
 ھەندىكجار ئىنسان قسە ئە كات نازانیت دۋاى قسە كە چى لى
 ئە كەوتتەۋە، نازانیت ئەۋ قسەيە چەندە ژيانى ئە گوپريت، نازانیت ئەۋ
 قسەيە چەندە قورسە ھەموو گوپتەك تواناى ئەۋەى نىە بىبىستىت،
 ناكەوتتە ناۋ ھەموو دلىكەۋە، قسەيەك ھەندىكجار دوو كەس
 ئەبەستىتەۋە بە يە كەۋە ھەتا مردن، ھەندىكجارىش قسەيەك دوو كەس
 جىا ئە كاتەۋە، من ئەۋ وشەيە لەسەر زمانم كەوتە خوارەۋە بە
 شەرمىكى زۆرەۋە، يانى وام ھەست ئە كەرد ئەۋ قسەيەم بو تەۋاۋى
 لادىكەمان كەردوۋە بە دەنگى بەرز، ئەۋەندە تەرىق بوومەۋەو ئەۋەندە بە
 دەنگىكى لەرزۆك و ھەناسەيەكى خنكاۋەۋە و وتم، ۋە كوۋ ئەۋەى

مینا زۆر دەمیک بیټ چاوەرپیی ئەوەی کردبیت که من ئەمانە ی پی
 بلیم یان رەنگە مینا بە تەواوەتی هەستی بەوە کردبیت و بزانیټ من بی
 ئەندازە شەرمم که رەنگە جارێکی تر نەتوانم بچمەووە سەر رینگای،
 بۆیە زۆر بە باشی ئەوەی لە مندا ئەخویندەووە که چەندە پەشوکاو و
 ترساوم، لە دوا ی قسەکانی منەووە زۆر نەووەستا تا وەلامم بداتەو بە
 هەمان شیوەی خۆم که قسەم بۆ کردبوو وەلامی دامەووە ناکریت من
 رەخنە لە سادەیی وەلامەکە ی مینا بگرم چونکە مینایش وەکوو من
 لە لادی ئەژی، مینا ووتی: هەردی من رازیم بە خۆشەویستیە کەت
 بەلام بە مەرچیک لە نیوان خۆماندا بیټ

که گویم لە وەلامەکە ی بوو زۆر دلّم خۆش بوو، هەندیک
 دلخۆشی هەیه نازانم دلّ چون ئەتوانیت بەرگە ی بگریت، ئەمجارە زۆر
 زوو وەلامم دایەووە ووتم: ئەزانم لیت تی ئەگەم هەست بەو هیش ئەگەم
 کج چەندە خاوەنی ئابروووە کورپیش بە هەمان شیوە بەلین بیت لە نیوان
 خۆماندا ئەبیټ،

هەستم بەوە ئەکرد که مینایش هەمان دلخۆشی منی هەیه ئەوە
 ئەوئەندە تر ئاسوودە ی ئەکردم وتی "من ئەپرۆم زۆر دوا که وتم خوات
 لە گەل"، بەلام من ئەوئەندە دلّم خۆش بوو تا ئیستایش نازانم وەلامی
 خودا حافیزیه که ییم دایەووە یان نا گەر پامەووە بەرەو مالهووە، چی روو
 ئەدات لە دەورو بەرم بە من چی، خەلک چی ئەکات و چی ناکات
 بە من چی، ئەوئەندە دلّم خۆش بوو نەم ئەتوانی بەرگە ی بگرم، من
 لەبری ئەوە ی بەسەر زەویدا برۆم بەسەر هەورەکاندا ئەپرۆیشتم و
 هەنگاوم ئەنا، ئەگەر دلخۆشی بالی بۆ مروّف دروست بکردایە من

هزار بالم لی پهدا ئه بوو، هاوړیکانم ئه بیینی که قسه یان له گه ل
 بدک نه کرد به گه مژه نه هاتنه بهرچاوم ئه مووت بو ناچن
 خۆشه ویستی بکه ن ، چ شتیک هه یه هینده ی ئه وه خوش بییت
 که سیک خوشی بو بییت، یان که نه چوون بو یاری له میشکی خۆمدا
 گالتم پیان نه هات، نه وهنده ئاسووده بووم پیم خوش نه بوو هیچ
 شتیک بکه م بی له بیر کردنه وه له مینا. کات زۆر تیپه ری من ته نها
 نه متوانی له دووره وه مینا بیینم، له حه وشه که یانه وه و زه رده خه نه یه کم بو
 بکات و منیش نه گه رامه وه بو مال ه وه، هه رچو نیک بییت روژیک
 چوومه وه سه ر ریگایی له هه مان نه و شوینه ی که قسه م له گه ل
 کردبو نامه یه کم دا به ده ستیه وه، رهنگی گه شایه وه به ئاشکرا
 پیوه دیار بوو که چه نده دلخوش بوو به و نامه یه، به ره و مال خویان
 گه راپه وه، دلنیا م پیش نه وه ی خوی بگوړی ت و جله کانی مه کته بی لا
 بیات نامه که ی خویندو وه ته وه ، خو شبه ختانه له نامه که دا نوسی بووم
 نه گه ر وسته و له لامی نامه که م بده یته وه سبه یینی له هه مان شوین
 دیمه وه لات لی ت وه ر نه گرم، به خه یالی نه وه ی که به یانی نامه ی
 مینام به ده ست نه گات به در یژیایی شه و خه وم لی نه نه که وت ، که
 چا ویشم گه رم نه بوو بو خه و مینا به راسته قینه یی نه هاته بهرچاوم.

له هه مان نه و شوینه ی نامه که م پیدا نامه که ی مینا ییشم وه رگرت و
 خسته ناو گیرفانمه وه، وه کوو نه وه ی گه وه ره ترین سه رمایه ی ژیا نی
 خۆم له گیرفانمدا بییت تا چوومه وه مال ه وه دوو هه زار جار دهستم له
 گیرفانم دا ، تا بزانه م نامه که له شوینی خوی ماوه، یه کسه ر بو
 زوره که ی خۆم و دل م نه نه هات بیخو ئنمه وه چوونکه ته وا و نه بییت،

دیرنکم ئە خویندەووە دەستم لەسەر دیری دوای ئەو ئە گرت تا نەتوانم
ببخوینمەووە دەستی پێوە بگرم و درەنگ تەواو ببیت، لە نامە کەدا بوی
نوسیبوو مەووە " تەنها بە شەو ئەتوانین یەک ببینین شەو دوای
بانگی عیسا وەرە دەرگای پشتهووی حەوشە کەمان لای دیواره بەردە کە
بوەستەو چاوەرپیم بکە "

دلم ئاسوودە بوو کە ئەووی تیا نوسرابوو، هەر دوای نانخواردنی
ئێواره یە کسەر چوومە دەرەووە لە مالهووە خۆم پێ نەگیرا، دوونیا یە ک
جگەرەم کیشا تا بانگی دا، بە خیرایی چوومە تەنیشتی دیواره کەو لە
تاریکیە کەدا دانیشتم، زۆر چاوەرپی نەبووم مینا هات، بە ئەستەم
پرووناکیە ک ئە کەوتە سەر روخساری مینا بەلام من پشتەم لە
رووناکیە کە بوو، بە دەنگیکی نزم ووتی

- زۆر چاوەرپیت کردم؟

- نا چەند دەقە یە ک ئەبیت هاتووم

- زۆر ئەترسم کە سیک بمان بینیت ، لای باوکم ووتەم تا مالی مام
ئەچم

- دایکت باشتەر نەبووە؟

- خەو و خۆراکی نیە ، هەر ئەگری

- زۆر ئازار ئەکیشم، کە بیر لەووە ئە کە مەووە چی پروو ئەدات لە
مالی ئێوهدا

- زۆر خەمی لی ئەخۆم

- بەیانی ئەبیت پەییوهندی بکەم بە زانکۆووە ، یانی ئەچمە شار

لهوئى من له پير نه كهيت؟

نهو قسه يه به زه ردخه نه يه كهوه كرد، من نه زانم نه گهر بچمه
زانكړ يانى نه ييت بچمه شار و درهنگ درهنگ مينا بپينم.

نا وانيه، تا پيم بكريت زوو زوو نه گهر پيمه وه بو ئيره

سهرم هه لپري و له مانگم رواڻى ، و وتم مينا هه ركات قسه يه كت
هه بو به مانگى بلى ته و يش به منى نه گه يه نيټ، نه م ته توانى نه و
خوشحاليه ي خوم بشارمه وه به ئاشكرا پيمه وه ديار بو كه جى به خوم
ناگرم، و وتم وهره با شتيكت بو بخوينمه وه دواتريش له ده فتره
بچو كه كه مدا نه ينوسمه وه

" تو له په نجره ي ژووره كه ته وه نا

منيش له په نجره ي ژووره كه مه وه نا

خوش به حالى من تو

كه ته مشه و

له ته نيشتى يه كه وه مانگمان بينى "

هه رچونيك بيت نه بو ايه بگه رپيمه وه بو ماله وه و مينايش بپرواته وه
ژووره وه، چوونكه دا يكي پيوستى پييه تى، خوا حافيزيم لى كردو و
پيم ووت هه ركاتيكت هاتمه وه نامه ت بو نه نووسم و له هه مان شوين
بيت نه دهم، ته و يش به هه مان شيوه ووتى تا نه گه رپيسته وه له شار
منيش نامه ت بو نه نووسم، هيچ شتيكت نه و نه ده ي ته وه خوش نيه كه
نهو كه سه ي دلټ نه يه و يټ، ته و كه سه ي كه خوشت نه و يټ، ته و يش
تلى خوش بو و يټ و هه و لى ته وه بدات كه دلټ رازى بكات.

بی لهوهی خهیاڵ کردن به میناوه منی شپرزه کردووه که بیر لهوهیش نه کهمهوه بهیانی نهچم بو شارو نازانم کهی نه گه پریمهوه ههستیکی زور ناخۆش به من نه دات، بیرم نه کردهوه خۆزگه ههر نه مخویندبایه،

به یانیان دوو سه یاره یان زیاتر له گه راجی لادیکه مان نه وهستا، که خه لکی لادیکه مان زیاتر بوشت کرین پیی نه چوون بو شارو چکه کهی نزیککی خۆمان که زور دوور نه بوو لیمانه وه، منیش نه بیته تا شارو چکه که بچم و دواتر له ویشه وه تا شار بچم و بو زانکو بچم، هیچ هاورییه کم له زانکو لهو به شهی من وهرنه گیراوه یانی من نه بیته به تهنها برۆم، تا گه یشتمه شارو چکه کهی نزیککی خۆمان هه موو شتیکی باش بوو، به لام که له وپوه سوار پاسیک بووم که بو شار نه چوو به تهواوی ههستم نه کرد که له مینا دوور نه کهومه وه، تهنها لاشه م له ناو پاسه که دا بوو تهواوی هۆش و ههستم و دل م له لادیکهی خۆمان به جی هیشته بوو، پیاویکی که میک به ته مهن له ته نیستم دانیشته بوو، وه دوو کچیش له پیشمه وه بوون سهیری دهره وه یان نه کردوو که میک دهنگیان بهرز بوو که قسه یان نه کرد به یه که وه ، دیار بوو له زانکو وهر گیراون نه وانیش، پیاوه کهی ته نیستم له قاته کهی بهرم وورد بووه وه که تازه کپی بووم و بو زانکو له بهرم کرد بوو، یانی که میک رهنگی لادیی پیوه لابرده بووم و که شخه ی کرد بووم ، به لام تا دل ههز بکات نا نارام بووم له ناو جله کانی بهرمدا، دوا ی نزیککی دوو کاتر میز پاسه که نه گاته شار ، به لام من هه موو نه و کاته خۆم به چیه وه سه رقال بکه م تا تیپه پریت، هه ول م نه دا بیر له مینا نه که مه وه چوونکه

ئەگەر بېرىم لەو بەكردبايەتەووە كە تا ماوەيە كى تر ناييبنمەووە نەم
 نەتوانى لە شار بيمينمەووە، خۆم سەرقال ئە كەرد بەوہى بزەنم ئەوانەى ناو
 پاسە كە باسى چى ئە كەن، منالېك لە پشتمەووە لە باوہشى داىكيداىە
 ئەگرى، بۆ ژيرى ناكاتەووە نازانم، ديار بوو كە داىكى لە گەل ئەو
 گريانە راھاتووە بەلام چەند كەسيك كە وەرپس بوون بە دەنگى، بە
 نارچارىكى تال و گرزەووە ئاورپيان لە ژنە كە داىەووە ئەویش نازانم چى
 بوو خستىە ناو دەميەووە و بيدەنگ بوو، مينا ئىستا لە خەوشە كەيانە لە
 بن دارتووە كە، بېر لە بى رەحمى من ئە كاتەووە كە بۆ ماوەيە كى زۆر
 بە جىي ئەهيلىم، رەنگە چاوەرى بىت وە كوو ھەموو رۆژە كانى تر
 دەركەوم و بە تەنیشت مالىاندا تىپەرم و بە چاو سلاويكى لى بكەم،
 ئەویش بە زەردخەنەيە كەى وەلامى سلاو كەم بداتەووە،

- بۆ خویندن ئەچیت بۆ شار؟ پياوہ كەى تەنیشتم بوو پرسىارى
 كەرد

- بەلى مامە بۆ خویندن ئەچم

- بخویننە با وە كوو ئىمەت بەسەر نەيەت، ھەر خویندنە كە
 بە كەلكى مروف دىت

ئەوئەندە دلم لای مينا بوو كە لىي دوور ئە كەومەووە ، ئارەزووم
 ئە كەرد پەر بە گەرووم ھاوار بكەم من زياتر پىويستم بە ميناىە تا
 خویندن، بەلام بيدەنگ بووم و ھىچم نەووت وە كوو ئەوہى تىيبگەيەنم
 كە قسە كەيم وەرگرتووە، بەلام ئەو درىژەى دا بە قسە كانى و باسى
 ھەموو ئەو دەردەسەريانەى خۆى بۆ كەردم كە بۆچى نەيخویندووە،
 شەپرو ھەژارى سالانى رابردووە چ كارەساتىكى بۆ ژيانى دروست

كرددوه، ئەگەر نا زۆر ئارەزووى خويىندىنى ھەبووه، ئەو قىسەى ئە كرددو
 منىش زوو زوو خەياللم لەلای نە ئەماو ئەرپۆشتمەو ھە لادىكەى خۆمان،
 دانى بە يە كدا ئەداو قورسى ئەختە سەر ھەندىك وشەو لە ھەندىك
 شوئىش ھەناسىھە كى قولى ھەل ئە كىشا، ويستى تەواوى بوونى
 كۆبكاتەو ھە ئەو ئازارە بە من پىشان بدات كە لە ناخىدايە ، ھەموو
 ئەو دەردانەم بۆ باس بكات كە نەيان ھىشتوو ھە گەنجيدا بە دللى
 خۆى ژيان بكات، بەلام خۆ منىش خۆم دەردم كەم نىھ، بە ھاوھلى
 كرددنى ئەو پىاو ھە سەرھاتە كانى ژيانى رىگا كەمان برى و لە
 پاسە كە دابەزىم و خواحافىزىم كەرد ، پىش ئەوھى سواری تاكسىھە ك
 بىم بۆ زانكو دەستم داىھە جگەرەيھە ك و دامگرساند و بە دەستە كەى
 ترم جانتاى جل و بەرگە كەم ھەلگرت و بە ھىواشى كەمىك رۆيشتەم،
 شار چەند قەرەبالغە، چەند ھەوايە كى قورسى ھەيھە خەلكە كەى ھىچ
 كامىيان رۆويھە كى خۆشيان نىھە خەندەيھە ك نابىنىت لەسەر لىويان،
 كەسىك بەرھەو رۆوت دىت و كەسىك بە تەنىشتتدا تى ئەپەرپىت، نە
 كەس سلاو ئەكات و نە سلاو لە كەس ئەكەيت، بىناكان ھەموويان
 كۆنكرىتن و بەرزن ، ئەوئەندە بەرزن كە چلە گىايە ك ، يان گولە
 حاجىلەيھە ك لە خواروھە بىت ناتوانى بىيىنىت، بۆ ساتىك ھەستام و لە
 بىنايىھە ك وورد ئەبوومەو ھە لەو ماوھە كەمەدا سى كەس خۆيان پىدا
 كىشام و تەنھا دانەيھە كىيان ووتى ببوو، من ناتوانم لە قەرەبالغى شاردە
 بىر بكمەو، دوو پىاو لەبەر دووكانىك ھەستاون و ژنىك و
 كچىكىش لە دووكانە كەدان و كەسىك دىت و كەسىك دەروات،
 ئەم ھەموو دەموو چاوھە كەسيان خۆيان بە دۆستى تۆ نازانن و تۆيش

دوستایه تیت له گهل كهسيان نيه ، ناتوانم زياتر له م قهره بالغي و هاوار
 كرده دا بيمينه وه ، جگه ره كه ي دهستم فريداو تاكسيه كم گرت بو
 زانكو ، خو زانكو له ناو شار و له بازاره كان زياتر قهره بالغه ، گه يشتمه
 نار زانكو دوو كور و كچيك له بن دره ختيك وه ستاون و
 نتر يقينه وه و پي ته كه نن ، كو مه ليكي تر نازانم چهند كورو چهند كچ
 بورن كو بو بونه وه و قسه يان ته كرد وام ههست ته كرد سه ره ته گرن بو
 نه وي قسه يان بهر بكه وي ت ، نه م ته زاني له كي پيرسم كه كامه يه
 كوليري زانسته كان ، چاوم به دهورو بهري خو مدا گيرا وام ههست
 نه كرد له ناو ته و دهنگه دهنگ و هاوار و پي كه نينه دا زياتر گير ته بم و
 ورن ته بم ، من چون بتوانم چوار دانه سال ليره بخوئيم ، كور يك
 له سهر كورسيه كه دانيشت بوو كه ميك ته سمه ر بوو ، دم و چاويكي
 تا راديه ك ميهره باني هه بوو ، پرسيارم لي كردو به روويه كي
 خوشه وه شوينه كه ي پيشاني من دا ، ته و شوينه ي كه مني پيشاندا
 تنها دوو كچ له تهنيشتي ده رگا كه دانيشت بوون ، من ته ي ت قسه يان
 له گهل بكم و شهرميش ته كم ، يه كيكيان له چكي له سهر بوو نه وي
 تريان بالا يه كي بچوو كي هه بوو قزي به شيويه كي ناسايي كه وتبووه
 سه ر شاني ، سلاوم لي كردن و ديار بوو ته وانيش يه كم ساليانه ليره
 بخوئين شته كانيان پيشان دام و تا ته و شوينه ي پيوستي كرد
 هاو كار يان كردم ، ههستيكي ناخوشم هه بوو كه زانيم ته ي ت له گهل
 پينج كوري تر بچمه به شه ناخوييه كان و به يه كه وه له يه ك ژوردا
 بين ، دم و چاوه كان بو من تا راديه كي زور له يه ك ته چن چوونكه
 من هيجكاميان ناسم و به لام خوشبه ختانه دوو له كوره كان له

لادییوه هاتبوون ، ئەو سێ کورپه کە ی تر له شارەکانی ترهوه هاتبوون، به درێزایی ئەو پوژە خەریک بووین به شۆردن و پاک کردنهوهی به شه ناوخۆییە کەو هەموو بەتانی و کەل و پەلە کانمان شت، دواتر هەر کەسەو شوینیکی ژووره کە ی پێدرا ، چوار قەرەوێلە ی تیدا بوو ، من له گەل کورپکی تر رازی بووم بهوهی کە له سەر زهویه کە بخهوین و پشوو بدەین، کە کارەکانی به شه ناو خۆیه کە تهواو بوو چوومه بالکۆنه کە تا جگهرهیه ک بکیشم و پشوویه ک بدهم، رووم کردوه ئاسمان قسه کانم بو ئاسمان کرد تا به مینای بگهیه نیت، " مینا من لیره باشم ، یانی هەموو بشتیک باشه، شار به و شیوهیه ییش باس ئە کریت خۆش نیه، ئە گەر لیره کە سیکت لی وون بییت رهنگه نهیدوزیتهوه، یان رهنگه ئە گەر مالمان له شار بوایه نەم توانیبایه هەموو بهیانیه ک بتبینم، ئیره بینا کانیا ن به رزن ههوشه یان تینه، ئە لئی هەوا عاجر بووه له درهخته کان ناجولینهوه، بیری دار تووه کە ی ههوشه کەتان ئە کەم، ئیستا رهنگه لهوی بیت، هیواداریشم دایکت باش بییت، دواتر بو نانی ئیواره له گەل کورپه کان چووینه دهرهوه کە کەمیک یه کتر ناسین له نیوانماندا دروست بوو ، رهنگه ئەوان بهم ماوه کە مهوه لهوه تیگه یشتبن کە من زۆر ئاره زووی قسه کردنم نیه ، یانی بو ئەوهی قسه یه ک بکەم پێویسته پرسیارم لی بکەن، هەندیک جاریش ئەوهنده وهرس ئەبووم له پرسیاره کانیا ن کە هیچ به دلمهوه نه ئەنوسا، تهنه به به لئییه ک یان سەر راوشاندنیک وهلامم ئەدایهوه، هەر زۆر زوو ئەوهیان بو دەرکەوت کە من زۆر جگهره نه کیشم و بیری کەسیک ئە کەم، ئەوان زۆر ههولێ ئەوهیان دا تا

نوری له دلی مندایه بیزانن و پرساریان ته کرد، به لام بیتاقه تی و وه
 نوری له دلی من دایه به وان چی، بویه هیچ روونکردنه و هیه کم له سهر
 هیچ شتیگ نه دا، له گهل ته وان ریتم ته کرد و له گهل ته وانیش نانم
 خوارد و هر له گهل ته وان گه رامه وه، من زور ده میکه شتی تاوا
 پروی نه داوه که نه وهنده له گهل که سیگ بمینمه وه ته وه زور بیزاری
 نه کردم، هر چند کوره کان روخساریکی پاک و باشیان هه بوو به لام
 نیر من به بیرکردنه وه له لادی که مان و مینا هیچ شتیکی ترم له
 خیال نه بوو، هه موو قسه یه ک بی له شیعر و قسه ی دل وام هه ست
 نه کرد نازارم نه دات و تاقه تی بیستیم نیه، وا هه ست ته که من
 ناتوانم لیره به رده وام بم شه و لیره جوړیکی تره، له بالکونه که دا
 دایشووم و جگه ره ته کیشم، شه وی لیره بیدهنگ نیه، تاریکیش نیه
 بانی له شه و ناچیت، هه وایه کی ته وهنده قورس و وهرس که ری هه یه
 نازانم چون ته ستیره کان و مانگ تاقه تی ته و هیان هه یه بیته ئاسمانی
 لیره، دهنگی سه یاره و دهنگی خه لک له هه موو لایه که وه دینه گویم
 ،حه نه کهم تووند به هه ردوو دهستم هه ردوو گویم بگرم و چاوم
 دابخه، من زور بیری بیدهنگی شه وی لادی که مان ته کهم، زور بیری
 دهنگی سیسرکی شه وانی لادی کهم ته کهم، له هه موو په نجه ره ی بینا
 به رزه کانه وه گلپه کان دیارن که داگیرساون وشه و بیان پرووناک
 کردوو ته وه، رهنگه که سیگ یان کو مه لیک کهس له پشت نه و
 په نجه رانه وه دانیشت بن و بخون و بخونه وه و قسه بکه ن و پی بکه ن،
 به لام به چی پی بکه ن؟! من نازانم ته وان به چی پی ته که ن به لام
 نه زانم پی ته که ن، لیره دا ته وهستم و ناتوانم زیاتر بیر له پشتی

پەنجەرە كانى شار بىكەمەو، زۆر خەيال م لاي ئەو ھەوا فېنكەيە كە
خۆى ئە كېشىت بە شوشەى پەنجەرەى ژوررە كەى مينا دا ،

بە داخەو كورپە كان نايەلن بە تەنھا بم ، زوو زوو بانگم ئە كەن كە
يارى دۆمىنەيان لە گەل بىكەم، ھەرچەند ئەلېم من زۆر تاقەتى يارى
كردنم نى، بەلام ئەوان ھەستىيان بەو كەردوو كە من دل م تەنگ بوو،
بۆيە زۆرم لى ئە كەن و بە مېھربانىيە كەو پام ئە كېشە ناو يارىيە كەو،
بەلام خۆزگە يارى كردن مرقاى سەرقال بىكردايەو واى لى بىكردايە
كە بىر لە دل تەنگىيە كانى نە كاتەو، ھەرچۆنىك بىت بە يارى كردن
ئەوئەندەيان ماندوو كردم تا خەوتىن و بۆيە كەم رۆژى زانكۆم ھەستام
لەخەو و رۆشتم، لە زانكۆ كچى زۆرى لىيە يە كىكىيان بى لە چكەو
يە كىكى لە چكى لەسەر، يە كىكى تر تا ئەژنۆى رپوتەو ئەوى تر
قاچى ھەمووى داپۆشيو، كورپە كانىش بەھەمان شيو، ھەر كورپىك
بە شيوەيەك قزى داھىناو، من تاقەتى ئەوئە نىە لەم خەلكە برپانم
كە چى ئە كەن و چى ناكەن ، چى لەبەر ئە كەن و چى لەبەر ناكەن
، بەلام ئىتر شوئىنىك نىە ئىنسان رپوى تىبكات و خۆى لەم دەموو
چاوە دووبارەيانە رزگار بىكات، ئەبىت لە گەلىيان رابىم، تا ئىستايىش
نازانم چۆن بوو لە گەل كورپىك كەوتمە قسە كەردنەو دەوى ھەوال
پرسىن و ناو پرسىن وتى لە كوئ ئەژىت، وتم من لە لادىو ھاتووم ،
ئەوئەش بە رپۆزىكى زۆرەو پى و وتم كە خەلكى ناو شارەو لادىى زۆر
خۆش ئەوئەت،

رۆژە كانم دووبارە ، شەو ھە كانم دووبارە ، ئەچم بۆ زانكۆ دىمەو ،
كەمىك ئەخوئەنمەو، سەعى ئە كەم و ئەخەوم ئەچمەو بۆ زانكۆ.

زبانی من له زانکۆ هەر ئەمە بوو زیاتر نه بوو، زۆر له زانکۆ تاقەتی
 مانەووم نەبوو زوو ئە گەر پامەووە بۆ بەشە ناو خۆییە کەو جگەرەییە کم دا
 نەگرساند و بە دلی خۆم بیرم له مینا ئە کردەووەو شتیشم بۆ ئەنوسی،
 ئەمشەو بیست و سی شەووە من لادیکیە خۆمانم نەبینیووەو
 نەگەر پامەتەووە، بەیانی دواي دەوام ئە گەر پیمەووە ئەتوانم چوار رۆژ له
 مالهووە بمینمەووە، من ناتوانم بیشارمەووە دەم و چاوم هاوار ئە کات کە
 چەندە دلم خوشە بە گەر پانەووەم، پیم خوش بوو هاوار بکەم بلیم "
 ئە گەر پیمەووە " دوونیا یە ک شتم نوسیووە بۆ مینا، کە ئەمەوویت
 رۆیشتمەووە پیی بدەم و وە پیی بلیم من بە درێژایی ئەم ماوەییە کە
 لیتەووە دوور بووم بۆ ساتیکیش لەبیرم نە کردوویت، نەم ئەزانی چون
 هەنگاو ئەنیم و بۆ لای گەر اجی پاسە کان ئەرۆم، زۆر ئاسوودە بووم
 بەو هی کە شار و قەرەبالغی شار بەجی ئەهیلم و ئە گەر پیمەووە، من
 دلنیام تەنها جارێک هەوای پاکی لادیکیەمان هەلبمژم و جارێک بە
 تەنیشتی مالی مینادا تیپەریم ئاسوودە ئەبم و ئەم ماندوویتتیم له لەشم
 دەر ئە کەم، پاسە کە چۆلەو زیاتر له دە کەسی ماوہ پر بییت، بی
 ئوقرە نەمتوانی دابنیشم و چاوەرپی بم، له دەرەووە جگەرەییە کم
 داگیرساندو کەمیک هاتوو چۆم کرد، دواتر سوار بووم بەلام هیشتا
 کورسیە کە تەنیشتی من خالی بوو، دواتر کچیک دیار بوو زۆر
 شەرمە، له تەنیشت منەووە دانیشت، وە کوو شتیک ئەوێندە خوی
 بچوو ک ئە کردەووە کە بەر من نە کەویت، بە ئەندازە ی نیو نە فەر
 شوینی گرتبوو، له راستیدا من چ کارێکم بە سەر ئەووەو هەییە، نازانم
 بۆ ئاسوودە له شوینی خوی دانانیشت و پشووی خوی بدات، زۆر

خەيالم لەلای بوو ، نازانم من چ کارىکم کردووہ کہ بوومەتە ھۆی
 بىزار کردنى ئەو، نا من ھىچم نہ کردووہ رەنگە ھۆکارە کەى ھەر ئەوہ
 بىت کہ ئەو زۆر شەرمنە و ناتوانىت بە ئاسوودەبىي لە تەنىشتەوہ
 دابنىشىت، تاقەم نہبوو ئەوہندە خۆم بەوہوہ سەرقال بکەم کہ بۆچى
 ئەم کچەى تەنىشتەم ئەوہندە شىپرزەبە، نەم ئەتوانى لە جامى پاسە کەوہ
 لە دەرەوہ نەروانم، ئەموىست بەردەوام بزەنم چەندمان تىپەراندووہو
 چەندمان ماوہ بۆ ئەوہى بگەينەوہ شارۆچکە کەو لەوئىشەوہ بۆ
 لادىکەمان، کات تىناپەرپىت و ئەلىت پاسە کە وەستاوہ، زۆر بى
 ئارامانە لە دەرەوہ نەروانم، بە پىچەوانەى ئەو سەرەوہ کە ئەھاتم دلم
 بەجى ئەماو خۆم ئەھاتم بۆ شار بەلام ئىستا خەيالە کانم و دلم پىش
 خۆم بۆ لادىکەمان ئەچنەوہ، ناتوانم چاوەروان بىنمەوہ بەلام خۆ
 ھىچىشم پى ناکرىت، گەشىتىنە شارۆچکەى نزىک لادىکەمان و
 نزىکى کاترەمىر دووى پاش نىوەرۆ بوو، بەخىراى بۆ لای گەراجى
 لادىکەمان رۆىشتەم و خۆشەختانە کوٹا سەيارەى لادىکەمان مابوو
 کە بگەرپىتەوہ، زۆر دلم بە کەسەکانى ناو سەيارە کەو شوڤىرە کەيش
 ئەکرايەوہ چوونکە خەلکى لای خۆمانن، سوار بووم و منىش وەکوو
 ئەوانى تر چاوەرپى بووم تا پر بىت و برۆين ، بەلام ئەوانەى کە سوار
 بوويوون ئاراميان نہبوو، زوو زوو ھاواريان لى بەرز ئەبوويەوہ و ئەيان
 ووت : کارمان ھەيە ، زۆرى نەماوہ بۆ ئەوہى ئىوارە ئازەلاکان
 بگەرپىنەوہ کاکە لىي خووڤرە با برۆين، کەسىکى تر ئەيووت " برۆا
 ناکەم کەسىک مابىت کە بىتەوہ بۆ لادى برۆين باشترە " زۆريان قسە
 کرد بە مىشکى شوڤىرە کدا تا واى لىھات پىش ئەوہى پر بىت

رنگه وتين، نزيكى چاره كيک بو بيست خوله ک نه گهين ، له شوشه
 نه لځه کاني سه ياره که وه سه يري دهره وه م نه کرد، سروشتي لادي که م
 چنده جوانه ، نه م شوينانه نزيکن له مينا وه ه ناسه ي مينا نه گاته
 نيره، بويه هينده دلي پياو نه که نه وه، نه لئي له سر ناگر دانيشتبوم
 خوم پي نه نه گيرا ، نه م چاره که ريگه يش خو له من بوو به
 ساليک، بو پياو به ته مه نه کان دوو بابه تيان نه نه کرده وه ريگا که
 نه براه وه، به لام بو من بوو به ساليک، نه لئي ته واوي قورسي
 سه ياره که له سر دلي مندايه بو ناگهين؟! نه بيت مينا چنده دلي
 خوش بيت که من گه راومه ته وه، من ناتوانم بير بکه مه وه دل م خيرا لي
 نه دات و چاوم کراو ته وه و له دهره وه نه روانم پيم خوش نيه که س
 پرسيارم لي بکات يان قسم له گه ل بکات، خوشبه ختانه که س
 خيالي لاي من نيه وه هروه کوو ته نها خوم بم که س نه پرسيارم لي
 نه کات و نه قسه يه کم له گه ل نه کات، گه يشتين و من دابه زم، گويم
 کپ بوو نه وهنده لادي بيده نگ بوو، ته نها که ميک دهنگي چوله که
 نه هات نه و يش له دووره وه، پيش نه وه ي بو مال وه برؤمه وه جگه ريه کم
 داگيرساندو تير به دووري خومدا سه يرم کرد، له شاخه که ي به رامبه ر
 شوانيکم بيني له گه ل مه ر ه کاني، به دهستي راستيشمدا له خواره وه له
 دهشته که دوو پياو ژنيکم بيني خه ريک کار کردن بوون ، دواي نه وه
 سه يريکي ناو لادي که م کرد وه کوو هه ميشه شنه با تيره ي خوش نه و يت
 دره خته کاني سه ما نه که ن و ناسمانيکي رووني هه يه، نزيک بانگي
 عه سره و دوونيا هيشتا که ميک گه رمه، من نه بيت بگه ري مه وه مال وه و
 دواي پشويوه کي کورت و سلاو کردن له مال وه برؤم هيج نه بيت

سەرئێك بدهم له مینا و له دوورهوهیش بێت ببینم بهسه، تا تیبگات كه هاتوومهتهوه، له چهوشه كه مان تانكیه كی ئاوی لێیه له من دار بیه كه دا دایكم لهوئ دانیشتوووه و برنج نه شواتهوه، بو ئهوهی ئیواره لێی بنییت، ههرله دوورهوه له دهرگای له چهوشه كه وه هاوارم كرد " دایكه تو تهنها ماله كه مان نا دلێشمان ئاوه دان ته كه یتهوه "

دایكم ئاوری دایهوه و بینی كه منم بئ سنوور دلخۆش بوو به بینیم، تووند باوهشم پیا كرد " ئای دایكه بوئت چند خۆشه "

له مالهوه له گهڵ خوشكه كه م و براكانم ههوال پرسین و قسه مان كرد و دواتر من بئ ئهوهی چای عهسرانهی دهستی دایكم نه خۆم ناچمه دهرهوه، دایكم هه موو شتیکی بوئی خۆشه، خۆی، خواردنه كانی دهستی، چایه كهی دهستی، بوئی چایه كهی دایكم چهنده ئارام ته كاتهوه، دواي خواردنهوهی چایه كهی دایكم هه ناسیه كی قولم هه لكیشاو كه میك له سه ر پشت راكشام، به لام نه متوانی زۆر بمینمهوه له مالهوه من ته بییت برۆم،

" دایكه تا نزیکي دوو كانه ته چم هیچت ناوئیت "

" نا كورم هه موو شتیكمان ههیه "

به هه مان تهو جل و بهر گانهوه كه هاتبوومهوه ریگام گرته بهرو رویشتم، وام ههست ته كرد كه سیك له پشتهوه به هه موو هیزی خۆی پال به پشتی منهوه ته نییت تا بگه مه نزیکي مالی مینا ته وهنده به خیرای ههنگاوم ته نا، له سه ر سوچه كه پیچم كردهوه مالی مینا دیار نه بوو!! تهوه چیه كوا مالی مینا؟! یانی شار ته وهنده منی گێژ

کردوو له لادی بچوو که دا ریگا هه له ته کهم؟! سهیرنکی چوار
 دوری خۆم کرد بینیم هه موو شتیک وه کوو خۆیه تی، که میک
 چومه پیشتره وه نازانم ته مه خه و ته بینم یان راستیه، مالی مینا
 دیار نه ماوه مالیک به و گه وره ییه، دهستم هینا به چاوی خۆمدا به لام
 مالی مینا هیشتا دیار نیه، جارن دار تووه که ی هه وشه که یان
 نه ده که ی و که میک له گه لا کانی دیار نه بوو هه وشه که یان نه ی
 نه هیشتا دیار بیته، به لام ئیستا له هه ر چوار لاوه دره ختیکی رووته و
 دیاره، یانی هه وشه و ماله که یان روخواه؟! خوایه چی بووه که من لیتره
 نه بووم مالی مینا بو کوی چوون؟! ته و ماله ی که من ئاره زووم
 نه کرد له شوشه دروست بکرایه چی لیتهات؟! چاوم ته بله ق بووه به
 شوینی ماله که یاندا و چاوم زهوی نابینیت، هه ناسه کانم له سنگمدا
 پهنگ ته خواته وه و ناتوانم هه ناسه بدهم، من ته بیته لیتره برۆم له
 که سیک پیرسم، وه کوو سه رخۆشیک ریگام گرته بهر به ره و
 دوو کانه که، با پیش روودا وه کان نه کهوم و بیر نه که مه وه شیت ته بم
 شتیک بوو بیته، هه زارو یه کجار ئاورم دایه وه له ماله که تا به جیم
 هیشتا، به هیوای ته وه ی که خه و بو بیته ته وه ی که بینومه به لام
 هه موو جاریک هه ر که لاوه یه ک نا ته نها دارو په ردووی خانوویه کی
 روخاوم ته بینن، هه ر چۆنیک بوو گه شتمه دوو کانه که و چند
 گه نجیکی لی بوو، سلاویکی که میک گه رمتر له جارنم لی کردن
 وه کوو ته وه ی پیان بلیم ده میکه نه مبینیوون ده میکه نه هاتوومه ته
 دوو کانه که وه، دوو کانداره که له هه موویان گه متر وه لامی سلاوه که ی
 دامه وه دهستی راگرت تا ته وقه ی له گه ل بکه م، هیچ دیمه نی نه و

پۆژم بیری نایه تهوه که چۆن بوو، من دلم وه کوو بورکانیک وهخته
 بته قیتهوه، پاکه تیک جگهره م کپی و منیش وه کوو نهوانی تر دانیشتم
 و قاچم خسته سهرقاچ و جگهرهیه کم داگیرساند، نهم نهزانی چۆن
 دهست پی بکه بهوهی که بو مالی کاک وههاب پروخواوه،
 ههرچۆنیک بوو هاته سهرزمانم و ووتم " له ریگادا مالی کاک
 وههابم بینی پروخا بوو شتیک بووه؟ " پرووی دههم له دووکانداره که بوو
 ، چوونکه نهو له ههموان زیاتر شت نهزانیت و ههوالی ناو لادیکه
 نهزانیت، چوونکه نهوانه ی که لهوی کو نهبنهوه باسی ههموو
 پروداویک ناو لادیکه نهکن، من دلم پهرووش بوو بو نهوهی نهو
 پرسیاره بکه بهلام ههولمدا زور به روخسارمهوه دیار نهییت ، بویه
 کهمیک به ساردی نهو پرسیاره م کرد، نهویش وه کوو نهوهی گرنگ
 نهییت به لایهوه ووتی

- بو مه گهر نازانیت؟

- نا، نازانم چی بووه؟

- مالی کاک وههاب ده رۆژیک نهییت رویشتوون

- بو کوی؟

- نه گهر له ئاودا نهخنکابن ، یان نه گهر قاچاخچی نهیکوشتبن

ئیستا پهنگه لای برای ژنه که ی کاک وههاب بن، له هولهندا،

ئیستا نهوان خاریجین

به پیکه نینیکی گالته جاری و ساردهوه قسه کانی کو تایی کرد و

نهو وشهیهی دووباره کردوه " خاریجی " ، نا باوهر ناکه م کاک

وهاب چون لادی به جی نه هیلیت، نهی مینا، نه کوره گالتم
له گال نه کات هیچ راست نین نه و قسانه ی که نه یکات.

بوجی رویشتون؟

تو نه لئی لهم لادییه دا ناژیت پیاوی باش، ژنه که ی کاک
وهاب شیت بوو بوو، تو نازانی چهنده لای دکتورو نه خوشخانه
رویشتن، چهنده لای مه لاو شیخ نوشته و دو عایان بو کرد بی
که لک بوو، نهو لهم کو تاییه دا که وتبووه کولانه کان، خه لکی
وهرس نه کرد، کوتا دکتور که بردیانه لای ووتبووی نه بیته لهو
لادییه نهژی تا بیر له یادگاری کوره که ی نه کاته وه، کاک
وهابی فه قیریش وای به باش زانی بیباته لای براکه ی، یه که م
دوره لیره وه دووه میش نهو برایه ی خوش نه ویت.

دووکانداره که نه م قسانه ی بو من کردوو، دواتر خه ریک بوو به
پیاونکه وه که شتی نه کپی، من چاوم ناو دووکانه که نابینیت و نازانم
کبی لییه و چی نه که ن و چی ناکهن، پشتم کرده دووکان داره که و
هاتمه دهره وه، من بو کوی هاتوومه ته وه، بو هاتمه وه؟ من نیستا چی
بکم رهنکه مینا بو هتا هتایه نه گه ریته وه، کی چووزانیت؟ نه بیته
چ حالیکی هه بیته له ولاتی غه ربیدا، دوور له هه وای لادیکه نه بیته
چون بتوانیت هه ناسه بدا، نه گه ر بگه ریمه وه بو ماله وه مینا له سه ر
رنگاکه چاوه ریم ناکات، چون بگه ریمه وه، من به پیوه خوم پی
ناگیریت و ناتوانم به پیوه بوهستم سه رم گیتز نه خوات، نه لئی ته وای
لادیکه به دوری سه ری مندا نه سو ریته وه، نه لئی نه که ومه ناو
چالیکی قولی گه وره و چالیکی تاریک، به رچاوم رهش نه بیته و هیز

له ئەژنۆکانمدا کەم ئەبیتهوه، لەسەر زەویە کە ههستم به گهرمی خۆر
 ئەکرد ئەکەوتە سەر پروومەتم، چاوم بو ناکریتەوه به ئەندازەیه ک
 سەرم گێژ ئەخوات، به ئەستەم دەنگی پی دیتە گویم، کە له تەنیش
 سەرمهوه وهستاون و دەستیگ ئەکەوتتە ژیر سەرم و بەرزی ئەکاتەوه،
 توانام نیه چاوم بکەمهوه، دەنگه دەنگیکیش دیت ناتوانم بزنام چی
 ئەلین، ئەلپی به زمانیکی تر قسه ئەکەن لیان تیناگەم، مینا
 نوشتاوه تەوه به سەرمداو بانگم ئەکات دەستی ئەکشیت به
 پروومەتمدا، تا چاوم بکەمهوه و جوان بیبینم منیش له ژیر لیوهوه ئەلیم"
 ئەتبینم مینا، من ئەمزانی کە تو دیتەوه و نارۆیت "مینا له
 روخسارم وورد ئەبیتهوه و دەستیگی ئەخاتە پشتی سەرم و بەرزی
 ئەکاتەوه، دەستەکە ی تری ئەهینیت به پروومەتمداو بانگم ئەکات،
 منیش وهلام ئەدەمهوه، بهلام دەنگم دەرنایەت و هیچ دەنگیکم ناگاتە
 ئەو، بۆیه ئەویش هەر بانگم ئەکات تا گوپی له وهلام ئەبیته هەر
 بانگم ئەکات، ئەوهتا منیش هەزار جار وتم گیان هەزار جار وهلامم
 دایه "مینا گویم لیتە" بهلام ئەو هەربانگم ئەکات و دەستی
 ئەکشیت به پروومەتمدا، له وهلامدانەوهم خەریکه بی ئومید ئەبیته و
 بیتاقەتی و دلتهنگی زۆری بو ئەهینیت و وهخته چاوی پر ئەبیته له
 فرمیسک، به چاوی نیوه کراوهوه ئەبینم کە لهبەر تیشکی
 خۆره کەدا فرمیسکی سەر پروومەتی ئەبریسکیتهوه، بهسەر پروومەتیدا
 ئەخزیتە خوارهوه تا ئەگاتە چەناگە ی، دواتر ئەکەوتتە سەر روخساری
 من، چاوم تەواو کردەوه بینیم دووکانداره کەو دوو کوری گەنجی تر،
 له تەنیش سەرمهوه دانیشتون و دووکانداره کە هەندیک ئاوی هیناوه

دوخسارم تەر ئەگات، كە بینى من چاوم كرددوووتەووە بەسەر
سورمانىكى زۆرەو لەوان ئەروانم ووتى
- هەردى ؟ تۆ باشیت ئیستا ؟

- من باشم،

هەستامەووە دووبارە خەرىك بوو بکەوم، دووكاندارە كە گرتمپەووە ،
جەگانم تەكاند و ویستم بیئەووە ، ویستیان كەسیکیان بیئت لەگەلم تا
مالەووە ناگای لیم بیئت، بەلام من وتم كە باشم و پەتم كردهووە ،

ناگام لەخۆم نیە نازانم قاچە كانم بوو مالەووەم ئەبەن یان لە خۆم
دور ئەخەنەووە، ئەمەویئت لە شتیك هەلبییم نازانم، چى ئەكەم ریگای
گەرانهووم گرتەبەر، گەیشتمە تەنیشت ئەو بەردەى كە كرددبووم بە
نیشانە، هەركات ئەگەیشتمە ئەو بەردە مالى مینا و دیواری
هەوشەكەیان دەر ئەكەوت دواى چەند هەنگاویكیش دارتوووە كە دەر
ئەكەوت، كە گەیشتمە تەنیشتی بەردە كە نەمتوانى سەر هەلبەرم، من
ناتوانم جارێكى تر سەیری ئەو شوینە بكەم كە مالى میناى لى
بوو، چەند هەنگاویكەم نا بەلام دەستیك لە دواوە توند رام ئەكیشیئت
و نایەلیت بەم بی هیژیەمەووە هەنگا و بنییم، لە پیشیشەووە مینا بانگم
ئەكات و كە لە بن دارتوووە كە دانیشتوووە، شیعر ئەخوینیتەووە

لەسەر كتیبه كەى دەستی نوسراو

" ئیڕەیش داری تووی لییه

چۆلە كەیش لەسەرى ئەنیشیتەووە و ئەخوینیت

هەوایه كى فینكیشی هەیه

به لام من
ئیترا توانای گهسک دانم نه ماوه "

ئه لئی خۆر نیو مهتر له سههر منهوه دووره به ئەندازهیهك گهرمهو
ئارقم پێ ئەكات، ههستی پێ ئەكهم كه ئارهق به ههموو گیاندا
ئه چیتته خواره، لاشهم خاوه ئه بیتهوه، ههوا قورس بووه، من تا ئیستا
چهند ساله جگهرهه كیشاوه به لام قهت ئاوا گویم له دهنگی قرخه
ههناسه دانم نه بووه، وه كوو ئه وه وایه قرگم بچووك بوو بیتهوه ههناسه
له قورگدا گیر ئه بیته و دلم بووه به قورسترین شتیك له سنگدا،
ههنگاوێك ئه نیم و ئه وهستم ئارهقی نیوچاوانم به پشت دهستم ئه سپرم،
دوو باره زۆر زوو ئارهق ئه كهو بیتهوه ناو نیوچاوانم و بهرچاوم ته له خ ئه بیته،
گه شتوو مه ته ته نیشتهی مالی مینا، دارو پهردوویهك له مالی مینا
به جیماوه، كه ههموو دارو پهردوووه كه هاواری شوین دهستی مینا
ئه كهن و دار تووه كه شیش له نیوان ئه و بلۆكه شكاوو دارو بهردی
ماله كدا به رهو ئاسمان بهرز بوتهوه، ئه گهر جوان لئی ورد بیتهوه وا
دیته بهرچاو كه پرووی کردوو ته ئاسمان و سهرقالی دوعا كرده بو
گه پانه وهی مینا، له بن دارتوووه كدا دانیشتم و هیشتا باوهر ناکهم كه
مینا ئیره ی به جیهی شتیته، تا ئیستا من ئه وهنده ههستم به ماندوویتی
نه کردوووه، ههموو شتیك له بهر چاوم گوپراوه، وه كوو كه سیكم لیها تووه
كه بو یه كهم جاریه تی بینینی بو گه پراوته وه، دارو درهخته كان
هه موویان هاوارم به سهردا ئه كان پیم ئه لاین " درهنگ گه پرایته وه "
راست ئه كهن من درهنگ گه پراومه وه نه متوانی ته نانهت مالئاوایشی لی
بکهم، هه موو شوین پییه كانی مینا دارو پهردوووی ماله كه داپوشیوه

ئەو دەوشەى كە مینا تییدا گەسكى ئەدا و هیچ خاشاکیكى
 لەسەر نەبوو، ئیستا بوو بە ویرانەیه ك، چەند گەلایە كم لەسەر
 زەویە كە هەلگرتەووە دانیشتم و پالم دا بە دار توووە كەو، خۆر بەرەو ناوا
 بوون ئەچیت و هەوايش تا رادەیه ك بەرەو فینكى ئەچیت، بەلام من
 لە ناخەووە گر ئە گرم، دووبارە گەلاكانى درەختە كە كەوتنەووە سەما
 كردن و هەوايە كى فینك هەلى كرد كەمىك لە ئارەقى سەر
 روخسارمى وشك كردهووە، لە هەموو لایە كەووە ئەو هەوايە بوونی مینا
 كو ئە كاتەووە بە رووى مندا ئەیهییت، ئارەزوو ئە كەم لە بن ئەم
 درەختەدا بخەوم و بو هەمیشە خەبەرم نەبیتهووە، جارێك نا دوو جار نا
 نازانم ئەبیت جەند جار من بەیانیان بە خەبەر بيم و بزاتم مینا لەم لادییه
 نەماووە من چۆن بەرگەى ئەووە ئە گرم، من لە شار چركە كانم ئەژمارد
 تا بگەمەووە لادیكەو هەوايە كى تەنیشتم مینا هەلبرم، من ئەو هەموو
 نامەیهم نوسیووە كە مینا هاتەووە لە قوتابخانە بیدەم بە دەستیەووە، رەنگە
 ئیستا مینا لە لە یە كىك لە بالەخانە كاندا بیت و لە بالكۆنیكدا
 دانیشتیبت، كە بەسەر شەقامىكى گشتیدا ئەروانیت، وەكوو هەمیشە
 هەردوو دەستى لەژیر چەناگەى دانابیت و لە شەقامە كە بروانیت و لە
 هەموو ئەو خەلكە نەناسراووە وورد بیتهووە كە كەسیان نانسیت و سیوہى
 كەسیان ناكات، چایە كەى لە بەردەمى سارد بوتهووە ئەویش هەر لە
 روخسارى ئەو خەلكە نەناسراووە وورد ئەبیتهووە، بەلام هیچ
 میهرەبانیه ك لەو روخسارانەدا نابینیت و كەس سلاوى لى ناكات،
 سلاویش لە كەس ناكات، مینا وەكوو پەيكەرێك وەستاووە
 پەيكەرێكى سارد و بى جوولە، بە ئەستەم هەناسە ئەدات، مینايش

رەنگە ۋە كوو ژنە كانى تر وايىت، چوونكە ھەندىك لە ژنە كان ئەۋەندە
 ئەگرىن ئەۋەندە دليان تەنگ ئەيىت تا گريانيانى ئاساييان بيسر
 ئەچىتەۋە، فيرى جوۋرە گريانىك ئەبن كە نە دەنگىكى ھەيە نە
 فرمىسكىك، چوونكە ئەۋە بو ئەۋان باشە ئەتوانن لە ھەموو
 شوئىنىكدا بگرين بى ئەۋەى كەسيك بيان بينىت، قۆلە فشە كانى
 ماكسيە كەى كە تا ئەنشىكى ھاتۆتە خوارەۋە جار بە جارىك با
 لىي ئەدات و لە گەل قزىدا ئەيان جولئىتەۋە، مينايش چاۋى نا
 تروسكىنىت و بەردەۋام لە شەقامە كە ئەروانىت، ديار نىە كە بە چ
 ھىۋايە كەۋە لە شەقامە كە ئەروانىت، رەنگە خۆيشى نەزانىت چاۋەپرىي
 چى ئەكات، چوونكە خۆيشى ئەزانىت كە ھىچ كام لەۋ كەسانەى
 كە بە بەردەمىدا تى ئەپەرن من نىم ، ناكرىت منىش بم ، ۋە ھىچ
 كام لەۋ رىنگايانەى كە بە بەردەمى ئەودا تى ئەپەرن من نابەنەۋە لاي
 ئەۋ ، بەلام ئەى مينا بو ئاۋا بە ووردى لە شەقامە كە وورد ئەيىتەۋە!
 ، بە شىۋەيەك چاۋى لەسەر شەقامە كەيە نازانىت مينا بو شتىكى
 زۆر ورد و بچووك ئە گەرىت لە شەقامە كەدا تا بىدۆزىتەۋە، يان لە
 راستىدا چاۋى ھەر شەقامە كە نابىنىت و ۋە كوۋ كەسيكى نابىنا
 چاۋە كانى بەۋ شەقامدە ئەبلەق بوون، چاۋى لە گەل جولەى ھىچ
 كام لەۋ كەسانەدا گرى ئەداۋە كە بە شەقامە كدا دىن و دەپۆن.

من نازانم چەنىك ئەيىت لە بن ئەم درەختە ماومەتەۋە، بەلام ئەزانم
 ۋا دوونىا خەرىكە تارىك دادىت و منىش تاقەتى چوونەۋەم نىە بو
 مالەۋە، ئەگەر زياتر لىرە بمىنمەۋە ئەۋا دايكم نىگەران ئەيىت و ھەۋالم
 ئەپرسىت ھەرچۆنىك بوۋە ئەيىت ھىز بەدەمە بەرخۆم و ھەستمەۋە،

دەستم بە درەختە کەوێ گرت و هەستامەوێ ، باش بوو ئەژنۆ کانم بەشی
 ئەوێ هیزیان تیا مابوو کە بتوانن بە پێوێ رامبگرن، رووم لە دار تووێ کە
 کرد و وێ کوو ئەوێ بە مینا بلێم ووتم " دڵنیابە دێمەوێ " بەرەو مالهەوێ
 پڕۆیشتەوێ وێ کوو هەمیشە دایکم و ئەوان لەسەر سفرە کە دانیشت بوون
 تازە دەستیان کردبوو بە نانخواردن، دایکم هەر کە منی بینی ووتی

- هەردی ئەوێ چیتە ؟ بۆ وا رەنگت پەریووە؟!

- هیچم نیە دایە گیان، ماندویتی رینگا و ناو سەیارەئێ مەرۆیە

- باشە ، لەو سەرەوێ دانیشە کووم، بزانیە خواردنی دەستی دایکت

خۆشە یان ئەوانەئێ شار

پیکەنینیکی دروستکراوم بۆ کردوو وتم " بە دڵنیایەوێ پێش ئەوێ
 بیخۆم هێ تۆ خوشترە "

هەرچۆنیک بیئ من ئەبیئ ئاسایی دەر بکەوم و نایبئ دایکم بەوێ
 بزانیئ کە من چەندە حالئ خراپە، هەر لەسەر سفرەئێ نان خواردنە کە
 تیم گەیاندن کە من لە دوکان شتکم خواردووێ بۆیە نانی باشم پێ
 ناخواریئ و ئاگاداریشم کردنەوێ کە رینگا زۆر ماندووی کردووێ و زوو
 ئەخەوم جیگا کەم لەسەر بانە کە زوو بۆ رابخەن، تا ئەو شوینەئێ کە
 توانیم بیشارمەوێ شاردمەوێ هەرچەند دایکم هەر بە گومانەوێ لە منی
 ئەروانی بەلام لە هیچ شتیئ دڵنیانەبوو، توانیم لە سەیر کردنەکان
 و چاو تیپرینەکانی دایکم خۆم رزگار بکەم و بچمەوێ سەربان ، نا
 ئومیدیە کەئێ قورس رووی تیئ کردووێ و تاقەتی هیچم نیە، تەنانەت
 تاقەتم نیە روو لە ئاسمان بکەم و ئەستیروێ مانگ ببینم، مینا ئیستا

لهم لاديه دا نيه، هه ناسه كانى تىكهه به هه وای غه ريبى نه بن و نه بيت
 تاكهى چاوه رى بم كه بيته وه، من ناتوانم دريژه بدهم بهم ژيانه
 نه فره تيه، شه وىكى تاريكه و زورى ماوه مانگ هه لبيت، شه و به
 نه ندازه يه ك بيدهنگه زهنگه نه گهر گوى بگريت گويت له دهنگى
 نه ستيره كان بيت، له به ختى منيش نه مشه و سيسر كه كانيش بيدهنگ
 بوون، جگه ريه كم داگيرساند و پالم دايه وه، خوژگه نه مشه و كه سيك
 شه بوو قسم بو بكر دايه، كه سيك ته نها گوئى بو بگرتمايه، دلم
 چهنده پره، ناره زوى گريانيك نه كه م كه تا به يانى ژير نه بمه وه،
 به لام من تا ئيستا نه گريام و فير نيم بگريم، نه وه يش خوئى له خوئيدا
 كاره ساتيكي تره، به به پشتا راكشام و چاوم داخست، روخسارى مينا
 بو چركه يه ك له بهر چاوم وون نه شه بوو، كوئا بينينمان، نامه كه يم توند
 له ناو دهستما گرت و تا توانيم بوئم كرد، نه مشه و جوړيك له
 دلتهنگى به سهر مندا نه باريت، كه تا ئيستا به سهر كه سدا نه باريووه،
 لهم شه وه فينكه دا گهرميه ك هاتووه ته گيانمه وه، ته واوى گيانم
 نه لى له يه ك هه ل نه وه شيت، ئيسكه كانم له يه ك جيا شه بنه وه، چاوم
 قورس نه بيت بوئم ناكرتته وه، مينا به بهر چاوم دا ديت و دهروات بانگى
 نه كه م شه و گوئى له دهنگى من نيه، هاوار نه كه م دهنگم ده رنياه،
 ئاور ناداته وه، را نه كه م به دوايدا نايگرمه وه، نه كه وم و دووباره
 هه لته ستمه وه دواى نه كه وم هه ر لى نزيك ناكه ومه وه هه رچهنه خيراتر
 رابكه م شه و هه ر دوور نه كه ويته وه، وه كوو مناليك به دوايدا شه گريم و
 هاوار نه كه م شه و ته نانه ت ئاوريش ناداته وه، هيز له قاچه كانمدا ناميبيت
 و به دهسته كانم خوئم به سهر زهويه كه دا كيش نه كه م، ناو دهستم

ھەمووی بوو بە برین، برینیک خویئە کە ی راستەو خو له دلمەوہ دیت
 و دەنگی کوکو و قرخە ی سەرسنگم لە بیدەنگی شەودا دەنگ
 ئەداتەوہ، سەر ئەژنۆ کانم پیستی پیوہ نەماوہ بوون بە برینی قول کە
 ناتوانم چیتەر لەسەریان برۆم، دارو بەرد ھەمووی بە سنگ و سکما
 ئەچن و تەواو ھیزو توانیان لی بریوم، سەرم ئە کەوئتە سەر زەویە کەو
 ناو دەم پر ئەبیت لە خوڵ و توانام نیە تفی بکەمەوہ، لە دەممەوہ
 نازانم خویئە یان قوراپوئیکە دیتە خواریوہ بەسەر سنگما شوپ ئەبیتەوہ
 لە کەمەرمدا پەنگ ئەخواتەوہ، مینا ھەر دوور ئە کەوئتەوہ تا لە
 تارکیە کەدا بە تەواوی وون ئەبیت، منیش سەرم لەسەر زەویە کە دا
 ئەنیم و ئەگەر کەسیک بمبینیت چەندە گوومانی زیندوو بوونم لی
 بکات سی ئەوہندە گوومان ئەکات کە لە دوونیا کە ی ترم، بوئیکی
 خوش دیت وە کو بوئی چای بەیانانی دایکە، یان ئەو کولیرە
 گەرمانە ی کە بە تەنووہ کە ئەیکرد، بوئیکە لەبری ئەوہ ی بمہینیتەوہ
 سەر خووم زیاتر ئارەزوو ئەکەم چاوم دابخەم و نەیکەمەوہ، مینایە
 بەسەر سەرمەوہ وەستاوہو لیم ورد ئەبیتەوہ، مینا چۆن گەرایەوہ ئیرە،
 دا ئەنەوئتەوہ لە چاوہ داخراوہ کانم ورد ئەبیتەوہ، دەستیک بە ھیواشی
 ئەدات لە نیو چاوانم و خیرا دەستی ئەگیرتتەوہ، رەنگە ترساییت لە
 گەرمی نیوچاوم، ئەمجارە ھەناسە یە ک ھەل ئە کیشیت و دەستی
 ئەخاتەوہ سەر نیو چاوانم و حارەقی نیو چاوانم ئەسپیت و زیاتر خوئی
 دا ئەنەوئیت، تا قژی بەسەرمدا شوپ ئەبیتەوہ، بوئە کە ی زیاتر لووتم
 و ھەموو سەرم داگیر ئەکات و ئارەزوو ئەکەم تووند دەستی بگرم و
 بیگوشم بەلام تاقتەم نیە دەستم بەرز بکەمەوہ لە ژیر لیوہوہ ئەلیم"

رۆمانى مینا

ژنه كان هەر وا میهره بان بوون " نهو هیچ نالییت و سهرم هه ل نه گریت و له سهر کۆشی دای نه نییت، به دهستی سهرم نه شیلیت و عاره قی روخسارم وشک نه کاته وه و نه یسریت، بۆنی سنگ و بهرۆک و قژی به تهواوی منی له م دوونیا نه فره تیه بردو وه ته دهره وه، ههوا ی شهو تهواو بۆنی ژنییتی به سهر گیاندا بلاو نه کاته وه، گوئی گرتو وه له نرکه و ناله کانم و سهری نزیم نه کاته وه زیاتر سهره تا وام نه زانی نه یه ویت بۆنی نیو چاوانم بکات، به لام دوا ی ماوه یه ک که سهری ئاوا هیشتبوویه وه، نه لئی خه ویک بوو نه مبینی به نه ستم لیوی به نوساند به نیو چاوانمه وه وه نه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، له ژیر لیوه وه به چریه ووتی " نه بییت له چی خه ویکى ناخوشدا بییت "

نه مویست قسه بکه م و بلیم نا به خه بهرم و نه خه وتووم به لام نه متوانی، ههردوو دهسته شل و شوپره کانمی بهرز کرده وه و تووند گوشی دواتر له لوتی نزیک کرده وه بۆنی نه کردن و ماچی نه کردن، من نه مزانی مینا له حالیکى ئاوادا قهت به جیم ناهلیت، خهوم لیکه وتبوو نازانم چه نیک بوو که خه وتبووم، که به خه بهر هاتم رهنگه نیوه ی شهو تیپه ری بییت، یان رهنگه هه ر نیوه ی شهو بییت، هه ستم کرد سهرم له سهر پشتیه که م نیه له سهر رانی که سیکه، رانی که سیکه گوشتن و تووند، که سهرم نه جولینم که میک سهرم له سهری نه خزیت، چاوم کرده وه هیشتا بهرچاوم روون نه بووه وه سهری ژنیک شور بووه ته وه به سهرمداو لیم نه روانییت، وام هه ست نه کرد سهری له ناو نه ستیره کاندای بییت، ههردوو دهستی گرتبووم و که بینى من به بی لهشی و بی هیزیه که وه چاوم نه که مه وه دهستیکی بهردام دهستی

خسته وه نیو چاوانم، ووتی " گهرمی لهشت دابه زیووه، ئه بیته ئیستا
باشتر بیت "

دهنگیکی ژنانه پر بوو له میهره بانى، ههر زوو تیگه یشتم ئه وه
دهنگیکه یه کهم جارم نیه که گویم لیی بوو بیت، تیگه یشتم ئه وه ی
وه کوو خهویک به بهرچاوو خه یاله کانمدا تیپه ریووه مینا نه بووه،
به لکوو خهویک بووه به هووی ماندویتی و بی هیزیه وه بینوومه ئه و
دهستانه دهستی ژنه که ی کاک غه ریه، کاک غه ریب بیست و
یه ک روژ له ماله و دواتر حهوت روژ له دهوامه به پیی ئه وه بیت به
دلنیا یه وه ئیستا له دهوامه و ئه م ژنه ییش بویه ئه وه نده ئاسان توانیو یه تی
بیته ئیره، به لام ئه و چونی زانیووه که من هاتوومه ته وه، به دهنگیکی
پر له سه رسامیه وه پرسیم لیی

- تو چونت زانیت که من هاتوومه ته وه و لی ره م!؟

- هه موو شه ویک سه یری سه ربانه که تانم کردووه هه ردی،
ئه مشه ویش که جگه ره که تم بینى وتم به دلنیا یه وه خو یه تی و
هاتوومه ته وه

- به لام نه ئه بوو لی ره بیت

راسته ئه و قسه یه م کرد، به لام به راستی ئاسووده بووم به هاتنى،
من له خه مدا ئه خنکیم ئه گه ر ئه مشه و که سیک قسه م بو نه کات یان
قسه بو که سیک نه کهم، ویستم هیز بدهمه بهر خۆمم و سه رم له سه ر
رانی بهرز بکه مه وه، به لام نه ئه وه نده هیزم تیا بوو، نه ئه ویش هیشتی
ئه و کاره بکه م سه رمی له سه ر رانی هیشته وه و ووتی " لی گه ری

هەردی من وا ئاسوودەم" لەبری سوپاس بە ئەستەم سەرم ڕاوەشانوو
دووبارە چاووم داخستەو و ووتم

- ڕەنگە تەنھا بۆ ئەو هاتبێنە سەر زەوی تا تیبگەین کە هیچ
بوونەورێک هێندەى مرۆف غەمگین نیه

- نا هەردی بۆ ئەو هاتووین تا هەموو ناخۆشیەکان تاقی
بکەینەو

- هەموو شەوێک دلتەنگی لە ئاسمانەو ئەباریت، لە ژوورەو بیت
بە تەنھا یان لە ناو خەلک، یان وەکوو ئیمە لەسەر بان جیاوازی
نیه ئەگەر عاشق بیت زۆرتەین بەشت بەر ئە کەوێت.

- تۆ ڕاست ئە کەیت هەردی شەوان هێندەیش بەسەر مندا ئەباریت
کە بەیانیان بەخەبەر دیم لە شەو زیاتر باری سەر شانم قورسە
- خۆزگە هەموو خەوتنیکی بە خەبەر بوونەو کۆتایی نەهاتبایە،
ڕەنگە هیچ خەوێک هێندەى ئەو خۆش نەبیت کۆتاییە کەى
مردن بیت

- ئەو هەموو نا ئومێدیە؟ چیت لە دەست داوہ؟

- زۆر شت

- وەکوو چی؟

ئەو پرسیارە ڕووتانە چیه ئەیکات، من وەرپس ئەبم لە پرسیاری لەو
شیوێه، لە هەمان کاتیشدا ئەم وروژینیت، ئەمەوێت پێی بلیم "مینا"
ئیتەر لێک دانەو کەى بە جی بهیللم بۆ خۆى، بەلام ئەو چوزانیت مینا
لە ناو دلێ مندا چیهو تا چەند شوینى داگیر کردوو، بەلام چ

گرنگیه کی ههیه خه مه کانم به ژنیک بلیم که له من زیاتر نازاری ههیه، نه مه ویت بیدهنگ بم و هیچ نه لیم، به لام که بیر نه که مه وه وا دل و دهروونم وه خته بکوویت، دلم وه کوو به ردیکی قورس له ناو سنگمدا جیی خوی کردوو ته وه و نه گوشریت، نه یه ویت له سنگمدا بیته ده ره وه، ناتوانم بیدهنگ بم هه ر نه ییت گوئی گریکیشم هه ییت به لام گوئی گری من ژنیکه، رهنگه نه وه به ختیکی باش ییت بو من، قسه کانم بو که سیک نه که م که میهره بانه، بو که سیک که هه موو هه ولی خوی ته دات برینه کانی ناو رۆحم ماچ بکات، به شیویه ک ده ست نه خاته سه ر سنگم که نه یه ویت ده ستی بگاته دلم و ده ستیک به یینیت به دلمدا و نارامی بکاته وه، و وتم

- هه ندیک رۆیشتن خراپ دلمان ته نگ نه کات، هه ندیک رۆیشتن پیرمان نه کات، هه ندیک رۆیشتن نه مان کوژیت، هه ندیک رۆیشتن ههیه ...

- هه ندیک رۆیشتن ههیه که چی؟ هه ردی ته واوی بکه؟
- هه ندیک رۆیشتن هه یه بی مال ئاواپی ناگه رینه وه، دلمان ته نگ نه کات، پیرمان نه کات، نه مان کوژیت.

دوا ی نه وه بیدهنگ بووم و نه ویش هه ناسه یه کی هه لکیشاو بیدهنگ بوو، چاوم کرده وه بینیم سه ییری ئاسمان نه کات و قژی شور بووه ته وه بو نزیکی سه ری من که سه رم له باوه شیدا داناوه، له بهر مانگه شه ودا روم هتی جوان ده ر نه که ویت و گه رد نیشی نه وه نده ی که مانگ روناکی که و تو وه ته سه ری ده ر نه که ویت که سی خه ت که و تو وه ته گه رد نیه وه، قژیکی ره ش و لولی هه یه به لای هه ردوو گویدا

هاتوووته خوارهوه تا نزیکى دهموو چاوی من، به بهرز بوونهوهو نزم
 بوونهوهی سنگیدا دیاره که چهنده ئارام و لهسهه خۆ ههناسه ئهدات،
 چهناگهیه کی بچووکی ههیهو لوتیکی کهمیک قنجیش، ئهلیی
 تهمن هیچ ئه ژنهی تیک نه داوه، خهته کانی گهردنی تا زیاتر لییان
 وورد ببهوه زیاتر بهرهو خۆی پام ئه کیشیت، به هیواشی دهستی راستم
 لهناو دهستیدا دهکرد، ئهوه هیشتا ههه سهیری مانگ و ئهستییهی
 ئاسمان ئه کات، دهستم به نزیک قژیدا برده سهروهه تا دهستیک له
 روخساری بدهم به لام نه متوانی دهستم گهرایهوهو له سهه سنگی خۆم
 دامنا، وه کوو ئهوهی ئاگادار بیت لهو کارهی که ویستم بیکهه و
 دهست بدهم له روخساری، سهیریکی کردم و دهستی خستهوه سهه سنگم
 و دهستی گرتم، منیش ههولمدا له گه لیدا کهمیک هیز بخه مه سهه
 دهستم و دهستی بگوشم و زیاتر له سنگم نزیکى بکه مه وه، ئه ویش
 دهسته کهی تری بهردام و دهستی نزیک کردهوه له دهم و چاوم و
 دهستی هینا به پروومه تمداو له چاوی منی ئه پروانی، زیاتر سههری
 هینایه خوارهوه به رادهیه ک که قژی کهوته سهه دهم و چاوم و ههستم
 به بۆنی قژی ئه کرد، بۆنی ریحانه کانی ههوشه کهی دایکمی ئه دا،
 بۆنیکی تهپری لیوه ئه هات که له بۆنی بارانهوه نزیک بوو، بارانی
 بههار که دوا نیوه پۆ ئه باریت و دواى خۆشکردنه وهی دلۆپه ئاوه کانی
 به سهه گه لای درهخت و گیا کانه وه ئه وهستیته وه دواتر ئه که ونه خوارهوه
 یان ههتاو وشکی ئه کاته وه، ئه مو یست داواى مۆله تی لی بکهه بۆ
 ئه وهی دهست بدهم له خهته کانی گهردنی به لام ئه وندنه ماندوو بووم
 تا قهتی ئه وهیشم نه بوو ئه و داوایه بکهه، بیرم له وه ئه کردهوه که چهنده

باشه خودا ژنی دروست کردووه، چونکه بهراستی هه ندیک دلتهنگی
 و خهه ههیه رییک وه کوو مندالیکی ساوا وایه، یان وه کوو چلی
 گدلی ناسک وایه، تهنها ژن ته توانیت له گهلی مامه له بکات، نه گهر
 نا ههر که سیکی که دهست لهو دلتهنگی و خه مهت بدات زیاتری
 نه کات، دهستی ههر له سه ر نیو چاوانم لا نه نه برد و دهستی پیدا
 نه هینا، ههستی بهوه کردبوو که من تهنها نه مهویت نه مشه و بیدهنگ
 له ته نیشتمه وه بیت، بویه نه ویش هیچ قسهیه کی نه نه کرد و بیدهنگ
 وه ستابوو، به دهنگیکی نزم وه کوو نه وهی به گوئی که سیکدا
 بیخوینیته وه له ژیر لیوه وه و وتم

"رپی تیده چیت ئیتر بو هه مینشه ئاسمان هه ور بیت

مانگ نهیه ته وه ئاسمان

په ره سیلکه کانیش نه مسال نه گه ری نه وه

دار تووه که ی ئیوه ویش

چیتر میوانداری هیچ چوله که یه ک نه کات

به لی لهو کاته وهی تو لی ره رویش توویت

هه موو شتیک رپی تیده چیت"

به خویندنه وهی شیعر و گوینگرتنی ژنه که ی کاک غه ریب ههستم
 نه کرد حاله به ره و باشتر نه پروات، نه ویش به نه مانی گه رمی دهه و
 چاوم دا نه وهی ههست پی نه کرد، نه مجاره چاوم کرده وه، ته واو مانگ
 به سه ر هه ردوو کمانه وه نه دره وشایه وه، سه رم له سه ر کووشی لابر دوو له سه ر
 پشتیه که م سه رم دانه، که مییک سه رم هینایه نه م لاتر و داوام له ویش
 کرد سه ر له سه ر پشتیه که م دابنیت و له ته نیشتم رابکشیت، بی نه وهی

هیچ قسه یه ک بکات له ته نیشتمه وه که ته واو لایه کی ته و نوسابوو به
منه وه پراکشا، مانگ به سهر هه ردوو کمانه وه ته دره وشایه وه، ووم
- پهنگه له ته واوی ته م لادییه دا ته نها من و تو به خه بهر بین
- له خه ویشدا من ناتوانم پشوو بدهم

- یانی چۆن ناتوانیت؟

- هه ردی بروانه ژنییک ته گهر له گهل دلته نگیه کانیدا خه وی
لیکه وت خه وی ناخۆش ته بینیت، هه ندیکجار خه وه که ی هینده
ناخۆشه خه بهری ته کاته وه، یان هه ندیکجار له خه ویشدا هه ر
که سییک هه یه ئازاری بدات

- هیچ نه بیته ژن ته توانیت بگری

- ریگا له گریانم بگرم ته خنکیم

- چهنده جوانه

- چی؟

- ژن بیت

له خواره وه دهستی گرتمه وه، ته مجاره هه ست به گهرمی دهسته کانی
ته که م، هه ست به و ده مارانه ی ناو دهستی ته که م که خوین ته بهن و
ته هیینن یانی وه کوو دلی لی ته دات، شه و زۆری تیپه ریووو چاوم قورس
بووه له ماندوویتیدا، له و کاته وه ی که ووتوومه "ژن بیت" ته وه هه ر
قسم بو ته کات، به لام من تیئاگه م باسی چیم بو ته کات، هه ر خه یالم
لای دهستیته ی که ته یخشنیت به ده ستمداو تا نزیککی ئانیشکم دهستی
ته هیینیت، من وا خه ریکه سوکه مهستیته ک ته مگریته ئاگام له و شتانه

نامینیت که پروو ئەدەن، چاوم قورس بوو و مینا دیتەو بەرچاوم که دەستی بە دەستمەوێه، دەستە بچوو که کانی پەنجە خرەکانی، دەستەکانی ئەوێندە بچووکن وا خەریکن لە ناو دەستدا وون ئەبن، دەستی لە ناو دەستدا دەر ئەهینیت هەرچەند هەول ئەدەم دەستی لە ناو دەستدا بەهێلمەو بەلام توانای ئەووم نیە ئەو زیاتر هیز ئەکات و دەستی لە ناو دەستم دەر ئەهینیت و دەستی ئەخاتە سەر سەنگم، یە کەم قۆپچە کراسە کەم ئەکاتەو دەستی ئەخاتەو سەر سەنگم، منیش دەستم برد بۆ دەستی و بەلام زۆر بە هیواشی دەستی گرتەو دەستەمی لادا، دووبارە دەستی خستەو سەر سەنگم،

ئەمویست بلیم " نا مینا دەستت لە ناو دەستدا لامەبە دەستم وا خەریکە ئەبەستیت ئەوێندە ساردو سەر " بەلام خو من ناتوانم تەنها قسەبە کیش بکەم، ئەو هەر لە سەر کاری خوێ بەردەوامە دەستی بەسەر سەنگدا ئەخشینیت، ئەبەوێت زیاتر دەستی بە سەنگدا بەهینیتە خوارو بەلام دوووم قۆپچە کراسە کەم رینگەرە نایەلێت، خەریکە ئەو قۆپچەبەیش بەکاتەو، هەموو هیزی خووم کو کردەو تا جارێکی تر دەستی مینا بگوشم و لەسەر قۆپچە کراسە کەم لایبەم، بەلام ئەو بەهەمان شیوەی پیشوو دەستی لابرەمەو، من ئیتر توانایە کەم نەما بۆ ئەوێ هەول بەدەم دەستی لە نیو دەستدا بەهێلمەو، ئەو هەر دەستە وردەکانی ئەهینا بە سەنگدا تا سەم دەستی ئەهینایە خوارو، کەمیک هەستایەو نانشکیکی لەسەر پشتیە کە داناو لەسەر لا پرووی لە من بوو، بەلام دەستی لەسەر سەنگم لا نەبردبوو، دواتر قۆلی راکیشام و سەری لەسەر دانا، بەشیەوێه کە پرووی کردە منەو

باوہشی پیا کردم که هه ناسه کانی پرومتهتی منی گهرم
 نه کردهوه، دهسته کهی ترم بهرز کردهوهو دهستم دا له قژی، پهنجه بی
 هیزو لهرزۆ که کانم تا نهو شوینهی که توانیم بردمه ناو قژیوه، سه ریم
 له خۆم نزیك کردهوه، مشتیک له قژیم گرتبوو بهلام به شیوهیه ک نا
 که نازاری بدهم له لووتم نزیکم کردهوه بۆنم کرد، ئهلیی تهواوی بۆنه
 خۆشه کانی سهر زهوی له قژی میناوه بۆنیان وهر گرتوو، پر به ههر دوو
 سیه کانم بۆنیم ههلمژی، دواتر سه ریم بهرز کردهوهو ویستم له گهردنی
 نزیك بیمهوه، بهلام مینا له من باشتر ئهیزانی که ئه مهویت چی
 بکه، وه کوو ئهوهی نهیهویت زۆر ماندوو ببه خۆی گهردنی له سهر
 لیوم دانا، ماچم کرد ههستم کرد سی خهت کهوتوو ته ملی میناوه،
 مینا ئه وهتا ته مهنی چوو ته سه رهوه، مینا تهواوی شهوی پر کردوو له
 بۆنی ژنیی خۆی به شیوهیه ک چاوم داخستوو نامهویت تا کو تایبی
 ته مهنم بیکه مهوه، تا ئیستا من ئه وهنده خهوم نه هاتوو ئهلیی له
 دوونیا کهی ترهوه ناردوو یانه به شوینی مندا، تا بۆ هه می شهیی له
 خهوی کدا بگه ریمهوه بۆ دوونیا کهی تر، مینا خۆی کیشاوه به سه ری
 مندا و تووند تووند گرتوومی، بانگم ئه کات و پیم ئه لیت " ههردی تو
 وه کوو پیاوه کانی تر مه به بمینهوه "

له راستیدا نازانم ئه وه چهند ساله تیپه ریوه به سه ر پویشتنی مالی
 کاک وه هابدا وه کوو له سه ره تاوه و وتم من تاقه تی بهروارم نیه، هه موو
 شتی کیشم بیر ئه چیته وه به لام ئه وه ئه زانم ئیستا دهستم ئه له رزیت و
 ریشیشم تاله سپیه کانی زیاتریوه، هه موو رۆژیک ئه چم دوو دیپر شیعر
 بۆ دار تووه کهی مالی مینا ئه خوینمه وهو زۆر بهی شه وه کانیشم

ژنه کهی کاک غەریب دیت بو سەربانە که و بەیە کهووە جگەرەیه ک
 ئە کیشین، ئە گەر پوژیک نەیه تەواو خەیاڵ و بیرم ئە چیتەووە لای،
 ئەو برینە قولە ی که مینا لەسەر دلێ من دروستی کردوووە بە
 ژنه کهی کاک غەریب ساریژ ناییت، هەر ئەو نەندە ی که ئەروات وە کوو
 شیتیک ئە که مەووە یادی مینا و تا ئەو پەری خەیاڵ بیر ی لی
 ئە که مەووە، بیر ئە که مەووە ئە لیم رەنگە ئیستا بوو بیت بە ژنیکی چۆن،
 یان تۆ بلی ئیستا لە کام لە شە قامە کانی ئەو ولاتە غەریبە دا پیاسە
 بکات، یان رەنگە بە دەم پیاسە کردنەو بەگاتە لای موزیک ژەنیکی
 سەر شە قام یان موزیک ژەنیکی بەردەم قاوہ خانە یە ک بو ساتیک بیر
 لە لادیکە مان بکاتەووە، بکەویتەووە بیر ی ئەو دار تووہ ی که هەمیشە لە
 بنیدا دائە نیش ت و ئە یخویندەووە یان بیر لەو چلە گیا ناسک و بەرزانە
 بکاتەووە که لە تە نیش ت دیواری حەوشە که یانەووە بەرز بوو بوونەووە،
 کاتیک سوکە باپە ک بەریان ئە کەویت، جولە یان لە دەستی خویاندا
 نامینیت و چلە گیا کان وە کوو ژنیکی مەست سەریان بەم لاو بە لادا
 ئە کەویت و ئە کەوونە سەما کردن، دەنگی موزیک تیکەل بە هەوای
 قورسی ئەو ولاتە ئە بیت که مینا ی لێه و بوونی غەریبی تەواو
 سیە کانی پەر ئە کات و بە خەیاڵە کانیدا ئە گەریتەووە لادیکە مان،
 لە بەردەم موزیک ژەنە کە دا ئەو سەیت و بە عەزیە سپیە کهووە دەست
 ئە کات بە سەما کردن، جوان لێی وورد بیتەووە هەست ئە کەیت
 قاچە کانی لەسەر هەورە کان داناووە دەستە کانی بە شیوہ یە کی شل
 بەرەو ئاسمان بەرز ئە کاتەووە دواتر بەرەو زەوی ئە یان هینیتەووە خوارەووە،
 وە کوو چۆلە کە یە ک دیتە بەرچاو که لە بەرز یە کی زۆردا ئە فریت و

دواتر بهر گولەى راوکه رێک نه که ویت و به سه ما کردنه وه دیته
 خواره وه، سه ما کهى مینایش به و نه ندازه یه غه مگینه، له هه موو
 لایه که وه با هه ل نه کات و خۆیان به ره و ناو قژی ته بهن، خه لکیکی
 زۆر لێی کۆبوونه ته وه، ئاره زوو نه کهن تا دوونیا کهى تر مینا له سه ما
 کردن نه وه ستیت و سه یری بکهن، به لام کهس نه و فرمیسکانه نابینیت
 که به چاويدا دیته خواره وه به سه ر پوومه تیدا ته خزیت و نه که ویته
 خواره وه، مینا هه ست به ماندویتی ناکات به رده وام به ده وری خۆیدا
 نه سوریتته وه و یاری به دهسته کانی نه کات، پیلاره کانی پێی لا ته بات
 قاچه کانی له جارن که میک باریکتر دینه به رچاو به لام هه ر هه مان
 ناسکی و جوانی خۆیان هه یه، نه وه نده قاچه کانی به سه ر زهویه که دا
 نه خشینیت و خۆین له ژیر پێی و په نجه کانیه وه دیته ده ره وه، خۆینه کهى
 قاچی وه کوو گولاله سووره کانی لادیکه مان دلگیرن و به ژیر پێیدا
 بلاو ته بیته وه، خه لکه که هه مووی چاویان کرا وه ته وه له مینا ته روانن
 له م شه قامه دا نه مرۆ کهس هه یچ نافرو شیت و کهس هه یچ ناکریت بی
 له دهنگی موزیکه که هه یچ دهنگیکی تر نایهت، هه مووان خامۆش و
 بیدهنگ به دیار مینا وه دانیشتون و سه یری سه ما غه مگینه کهى
 مینا نه کهن، مینایش به رده وامه له سه ما کردن ئاره قی کردو وه،
 ئاره قیش دلۆپ دلۆپ به گه ردن و سنگیدا دیته خواره وه، له هه ندیک
 شوینی گه ردن و سنگیدا به هۆی نه و ئاره قه وه که کردوویه تی قژی
 نوساوه به سنگ و گه ردنیه وه، زیاتر له جارن رهنگی زهرد دیته
 به رچاو، نه لێی مینا بو نه وه سه ما نه کات تا جوړیکی جیاواز له مردن
 تا قی بکاته وه، یانی وا هه ست ته کهیت ته یه ویت به و سه ما کردنه

خۆی بکوژیت، هه‌ندیك جار قاچه‌كاني به‌هۆی ماندووتیه‌وه لێك ده
 ئالین و نه‌كه‌وێته سه‌ر زه‌ویه‌كه، به‌لام خیرا به‌رز ئه‌بێته‌وه و هه‌ر
 به‌رده‌وامه‌ له‌ سه‌ما كردن، كه‌سیك نیه‌ بیه‌ستینیت، سنگه
 بچوو كه‌هێ زیاتر به‌رز ئه‌بێته‌وه له‌ كاتی هه‌ناسه‌داندا، هێنده‌ ماندووه
 هه‌ناسه‌كاني له‌ سنگیدا په‌نگی خواردووه‌ته‌وه، زۆر له‌خۆی ده‌كات تا
 بتوانیت هه‌ناسه‌ بدات، خوینی قاچی زیاتر تێكه‌ڵ بووه‌ له‌ گه‌ڵ تۆز و
 خۆلی سه‌ر جاده‌كه‌و قاچه‌كاني ماندوو دیارن به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ك ماندووه
 كه‌ چیتر ناتوانیت خۆی به‌ پێوه‌ رابگریت به‌م لاو به‌ لادا ئه‌كه‌وێت، له
 خه‌لك وایه‌ جوړیكه‌ له‌ سه‌ما كردن كه‌س هه‌ست به‌ ماندووتیه‌كه‌ی
 ناكات ئه‌وه‌نده‌ چوونه‌ته‌ ناو خه‌یاله‌وه، مینا به‌رده‌وام ئه‌سووتیه‌وه به
 ده‌وری خۆیدا ئه‌وه‌نده‌ په‌نگی زه‌رد دیاره‌ ئه‌لێی مشتیک خوین چیه‌ له
 جه‌سته‌ لاواز و ناسكه‌ كه‌یدا نه‌ماوه، ئه‌مجاره‌ كه‌وته‌ سه‌ر زه‌وی هه‌رچه‌ند
 هێزی دایه‌ به‌رخۆی نه‌یتوانی هه‌ستیه‌وه، خه‌لكه‌ كه‌ هه‌ر سه‌یری
 شوینی سه‌ماكه‌ی مینا ئه‌كه‌ن و دوو دوو ده‌ستی یه‌کیان گرتوووه
 چه‌په‌ساون، موزیکه‌كه‌ زیاتر جو‌ش و خرۆش ئه‌خاته‌ دلێ خه‌لكه‌كه‌وه
 ئه‌وانیش ده‌ستی یه‌ك ئه‌گرن و ئه‌كه‌ونه‌ سه‌ما كردن، مینا له‌ به‌ر
 پێی ئه‌واندا ماوه‌ته‌وه‌و له‌سه‌ر زه‌ویه‌كه‌ كه‌وتوووه، نازانم بیه‌هۆش بووه‌ یان
 خه‌وی لێ كه‌وتوووه، هه‌یچ جو‌له‌یه‌كی لێوه‌ نایه‌ت، ته‌نها عه‌زیه‌كه‌ی
 نه‌بیت هه‌ندیك جار هه‌وا ئه‌یجولینیت و هه‌ندیك جار به‌رزی ئه‌كاتوه
 زیاتر قاچه‌ لاوازه‌كاني ده‌ر ئه‌كه‌ون، خه‌لكه‌كه‌یش ماندوو ئه‌بن له
 سه‌ما كردن و هه‌ر پیاویك ده‌ستی ژنیك ئه‌گریت و هه‌ر ژنیكیش
 ده‌ستی پیاویك ئه‌گریت و له‌ شوینی سه‌ماكه‌ دوور ئه‌كه‌ونه‌وه،

مینایش به تهنه خوی خوی لیکه وتوو، پهنگه چاوه پری دهستیک
 بیته به رزی بکاته وه به لام کام دهست؟! دهستی کی؟! دهستی
 پیاویک؟ یان دهستی ژنیک؟! نا مینا چاوه پری هیچ کام لهو
 دهستانه ناکات، چاوه پری دهستیکه که بونی گوله کیویه کانی
 لادیکه مان بدات، دهستیک به به رده کانی لادیکه مان زبر بوویته،
 دهستی پیاویک ته واوی لادیکه ی له ناو شانہ پانه کهیدا بو مینا
 هه لگرتیته، له بری هه موو بونه کان بونی زهویه کانی لادیکه و بونی
 گه لاکانی دار تووه که ی هه وشه که یانی هه لگرتیته، مینا تا
 درهنگیک نه مینیتته وه وه کوو هه میشه دهستیک نیه به رزی بکاته وه تا
 شه و دیت و تاریکی ته واوی لاشه ی دا ده پوشیت و به بیدهنگی به
 شه قامه کاندای ری نه کات و تا نه گاته وه ماله وه، له ماله وهیش بو
 ساتیک دانانیشیت و هه میشه له بالکونه که وه له شه قامه که و له
 گلۆپه کانی شه و نه روانیت، به لام وه کوو هه میشه که س له و سه ری
 کو لانه وه دهر ناکه ویت، له ناو جیگای خه وه کهیشی تا خه وی لی
 نه که ویت له دهر گای ژورره که ی نه روانیت، مینا ئیستا تاله قزه کانی
 له بنه وه سپی بوون و دهستی تیئی ناچیت شانہ یان بکات و له جارن
 زیاتر لول دهر نه که ویت، ملی سی خه تی تییکه وتوو، دهسته کانیشی
 نه له رزن و له جارن زیاتر لاواز دهر نه که ویت، قسه له گهل که س
 ناکات و تاقه تی گوینگرتنی نیه له که س تهنه سهر نه کات ،
 به راستی قورسه بتوانیت وینه کانی ناو خه یالی ژنیکه ته نیا بسریته وه
 ، نه و وینانه ی که نازاری نه دات و له گه لیشی نه ژری وه ناماده یه له
 پینا ویشیدا بمریت، هه ندیک جار کاغه زیک نه هینیت تا وینه یه کی

لەسەر بکیشیت بەلام دوو خەت ئەدات لەسەر کاغەزە کەو هەر زوو
 تاقەتی ئەچیت و وازی لی ئەهینیت، زۆر ئاسان ئەتوانم ئەو بەبینم کە
 لەمالە کەیدا حەوزیکى ماسى هەیه و دوو ماسى سوورى تێدايه،
 ئەوەندە سەریان ئەکات تەنانت ماسیە کانیش خویان بەووە گرتووە
 ئەگەر رۆژیک سەریان لی ئەدات رەنگە بمرن و تاقەتی مەلە کردنیان
 ئەهینیت، دەستەکانی هەرچەندە پیر و لاواز بوون بەلام بە ئەندازەى
 دەستی دایکىک میهرەبانن، لەو شارەدا کە مینای لییه منالیک یان
 پیاریک یان ژنیک ئەگەر خەوی لی ئەکەویت ئەوەندە بەسە کە مینا
 دەستەکانی تەنها جاریک بەهینیت بە چاوەکانیدا، ئەو شەووە تا بەیانى
 ئەو کەسە خەو بە ماسى سوورەووە ئەهینیت و حەز ناکات خەبەرى
 بێتەووە، لەم چەند رۆژەدا کاک غەریب هاتووەتەووە و ژنە کەى
 ناتوانیت شەوان سەردانم بکات، زۆر دلم بۆی تەنگ بوو، چونکە
 تاکە کەسێکە کە بۆنى مینای لییدیت راستى نازانم لە کەیهووە مینا
 لیڕە نیە و رۆیشتووە، بەلام ئیستا ژنە کەى کاک غەریب هەموو
 شەویک دیتە لام تا هەموو ئەو چیرۆکانەى بۆ بگێرمەووە کە مینا
 سەرچاوەى هەموویانە ، هەموو شەویک ئەگەر مانگ بە ئاسمانەووە
 ییت، پێشانى یە کترى ئەدەین و تا وون ئەبیت قسەى بۆ ئەکەین،
 خەوی گرتووە بە چیرۆکەکانى میناوە ئەگەر شەویک بۆى
 نەگێرمەووە خەوی لی ناکەویت، ئەوەندە باسى کچیکم بۆ کردووە کە
 لە ولاتى غەریبیدا ئەژى، ئەوەندە گوێی گرتووە بۆ قسەکانى دلم زۆر
 جار وا هەست ئەکەم مینایەو ئیستا تەمەنى بوو بە چل سال ،
 چونکە ژنە کەى کاک غەریب ئیستا تەمەنى چل سالەو منیش

نازانم تەمەنم چەندە، ئەوئەندەى كە ئەزانم ريشم و قرم ھەندىك تالى
 سىپى تىكەوتووه، ئەو ھەستەى كە بۆ ژنە كەى كاك غەرىبم ھەيە
 بەزەيى نىە، خۆشم ئەوئەت بەلام ئەوئەت ميناى خۆش ئەوئەت، كۆتا
 شىعەرىش كە بۆ ژنە كەى كاك غەرىبم خۆئەندەوہ دوئەئى شەوو بوو كە
 نوسىبووم

" تەواوى سەر زەوہى و لادىكەى

بۆ تىك بدن

ھىندە بۆى بگەرئەن

بۆ مينا

لە كۆتاييدا

ھەر لە ناو دلئى مندا ئەيدۆزنەوہ "